

การอภิปราย

ข้อมูลที่รวบรวมได้โดยที่ ๓ ไท้นำมาพิจารณาว่า มีข้อมูลอะไรบ้างที่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์
 ผลทางการ เรียนหรือ เป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนที่เป็นตัวแทนของการศึกษา
 นี้ ผู้ศึกษาจะใช้กรอบของการวิเคราะห์ตัวการ ที่มีอิทธิพลต่อการ เรียนรูของเด็ก (Frame Work for
 Analyzing the Factors which Influence Learning in Children) ของศาสตราจารย์
 Prescott (๑๕) ซึ่งประกอบด้วยตัวการทางร่างกาย ตัวการทางความรัก ตัวการทางวัฒนธรรม
 และการอบรมสั่งสอนทางบ้าน ตัวการทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน ตัวการทางการพัฒนา
 แห่งตน และตัวการทางการปรับตัว ศาสตราจารย์ Prescott กล่าวว่า ทั้ง ๖ ตัวการมีความ
 สัมพันธ์กัน และมีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของเด็กทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
 โดยธรรมชาติแล้วบางตัวการก็เป็นสิ่งที่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน บางตัวการก็เป็นอุปสรรค
 ต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนักเรียนแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางตัวการที่เป็นสิ่งที่ส่งเสริม
 การ เรียนของนักเรียนคนหนึ่ง แต่อาจจะ เป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนอีกคนหนึ่ง ตัวการ
 แต่ละตัวการมี interaction ระหว่างกันอยู่ตลอดเวลา หากไม่มีอิทธิพลต่อนักเรียนโดยอิสระไม่
 คงมีพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกมาให้เห็นนั้นเป็นผลมาจาก interaction ระหว่างตัวการ
 ทั้ง ๖ ตัวการนี้ แต่เนื่องจากบุคคลแต่ละคนมีพื้นฐานทางวัฒนธรรม ประสบการณ์ และชีววิทยาต่างกัน
 การพัฒนาแห่งตน การ เรียนรู จึงแตกต่างกัน แมว่าบุคคลจะมีสภาพพร้อมตัวการอื่นเดียวกัน พฤติกรรม
 ของบุคคลอื่นเนื่องมาจาก interaction ของตัวการทั้งนี้ก็จะแตกต่างกันไป

ในการศึกษาเด็ก การทำความเข้าใจเด็กว่าเด็กแต่ละคนมีการพัฒนาการอย่างไร ทำไม
 เขาจึงมีพฤติกรรมดังที่เขาเป็นอยู่ ศาสตราจารย์ Prescott (๑๕, P. ๒๔ - ๓๐) ได้วาง
 หลักการในการศึกษาดังนี้

๑. พฤติกรรมทุกอย่างต้องมีสาเหตุและมีความหมายในตัวเอง พฤติกรรมเหล่านั้นเป็น
 ผลมาจาก interaction ระหว่างตัวการเหล่านั้น

๒. สาเหตุของพฤติกรรมนั้น เนื่องมาจากตัวการหนึ่งตัวการใด แล้วจะมีผลกระทบกระเทือนถึงตัวการทั้งหมด

๓. เอกกัตบุคคลเป็นหน่วยรวมในการที่บุคคลจะมี interaction กับโลกภายนอก บุคคลจะ integrate ประสบการณ์ทั้งหมดที่ตนอยู่ perceive สิ่งนั้นว่าจะเป็นไปได้ในรูปใดแล้ว แล้วแสดงพฤติกรรมในรูปที่ตน perceive

๔. บุคคลจะพัฒนาไปในแนวทางที่เขาปรารถนาจะเป็นมันไม่ได้ บุคคลเจริญเติบโตขึ้นตามผลของ interaction ระหว่างตัวการทางชีววิทยาและตัวการทางวัฒนธรรมตลอดชีวิต

๕. บุคคลจะพัฒนาไปตามศักยภาพของตน และถูกชักนำของอิทธิพลโดยสังคม

๖. Self - concept เกิดจาก interaction ระหว่างตัวบุคคลกับสภาพการณ์ที่บุคคลเข้าใจตนเอง

๗. บุคคลแต่ละคนแตกต่างกัน แม้ว่าบุคคลจะถูก interaction จากตัวการอื่นเดียวกัน

จากหลักการทั่วไปดังกล่าว จะนำมาใช้ในการพิจารณาศึกษาถึงตัวการที่มีอิทธิพลต่อความเข้มงวดของนักเรียนที่ทำการศึกษานี้เป็นรายบุคคล

โก

โกได้รับเลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนชายที่เรียนเก่งสำหรับการศึกษานี้ จากการศึกษาผลการสอบกลางปีและปลายปีของโกในระยะ ๓ ปี ติดต่อกัน ปรากฏที่ ๓. วิชาภาษาไทยคะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๕๓ - ๕๔ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๒๕ - ๕๔ วิชาสังคมศึกษาคะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๕๕ - ๖๕ วิชาคณิตศาสตร์คะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕ - ๘๓ วิชาวิทยาศาสตร์คะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๕ - ๘๗ วิชาพลานามัยคะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗๐ - ๘๕ วิชาศิลปะคะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๕๐ - ๕๗ และผลการสอบรวมของทุกวิชาของโกอยู่ระหว่างอันดับที่ ๐ - ๕ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๓๐ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ และ ๓๕ คน ในปีการศึกษา

๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖ เราจะเห็นไ้ความผลการสอบของโกนั้นอยู่ในเกณฑ์สม่ำเสมอตลอดระยะเวลา ๓ ปี

จากข้อมูลใบที่ ๑ อาจจะสรุปไ้ว่าตัวการที่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของโก มีดังนี้

ตัวการทางร่างกาย

ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ โกมีอายุ ๑๕ ปี ๒ เดือน ซึ่งน้อยกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง ๓ เดือน ภาพที่ ๑ แสดงการเจริญเติบโตของโก โกมีน้ำหนัก ๕๗ ก.ก. และสูง ๑๖๗.๒ ซม. ซึ่งหนักกว่าน้ำหนักของนักเรียนชายในห้องโดยเฉลี่ย ๐.๕ ก.ก. และสูงกว่าส่วนสูงของนักเรียนชายในห้องโดยเฉลี่ย ๔.๑ ซม.

จากบันทึกรายงานการตรวจสอบสุขภาพของนายแพทย์ นายแพทย์มีความเห็นว่าโกมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ทุกข้อย่าง ไม่พบว่าเป็นโรคอะไร ไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายพิการ หรือผิดปกติ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของโก ผู้ปกครองมีความเห็นว่าโกมีสุขภาพทางร่างกายสมบูรณ์ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นซึ่งเปลี่ยนไปทุก ๆ ปีต่างก็มีความเห็นว่า สุขภาพโดยทั่วไปของโกแข็งแรง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์พิเศษที่มีความเห็นว่าโกเป็นคนแข็งแรงสุขภาพดี อาจารย์พิเศษกล่าวว่า "... กีฬาที่โกเล่นได้ดี คือ ฟุตบอลในตำแหน่งแบคขวา โกเป็นคนคล่องแคล่ว ทำทางการ เตะการวิ่ง การเคลื่อนไหวของโกมีแบบชวและตาสัมพันธ์กันดีพอใช้ โกงเล่นกีฬาได้ทุกอย่าง ..."

จากบันทึกรายงานการตรวจสอบสุขภาพของนายแพทย์ การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์พิเศษ จึงกล่าวไ้ว่าตัวการทางร่างกายของโกไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของโก

ตัวการทางควรรัก

ความสัมพันธ์ในครอบครัวของโกที่ บิดามารดาอยู่กันตามปกติในต่างจังหวัด บิดามารดาก็ถูกมากทุกคนจึงพยายามส่งเสริมลูกให้ได้รับการศึกษาสูงที่สุด โดยพยายามส่งลูกทุกคนมาเรียนที่

กรุงเทพฯ ฯ และให้ไต่เรียนอยู่ในโรงเรียนที่ทุกคน เนื่องจากมีความอาชีพประกอบการค้าและโรงงานที่จะทองท่ามาก มารดาจึงเป็นผู้รับผิดชอบลูก ๆ มีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับลูกมากกว่าบิดา มาเยี่ยมลูกบ่อยกว่าบิดา บิดามารดารักไต่มากที่ลูกเพราะเป็นลูกสุดท้อง มารดาเป็นห่วงกว่าลูกคนอื่น ๆ ครั้งใดที่มารดาของไต่มาเยี่ยมลูกที่กรุงเทพฯ ฯ มารดามักจะหาของว่างไว้ให้ไต่รับประทานเวลาจิบจากโรงเรียนเสมอ ไต่รักมารดาที่สุด ไต่ก็จะเอาผลงานมาอวดมารดา ๆ ก็ชมไต่ว่าเก่ง ๆ เป็นพิเศษ และจากแบบสอบถามไต่ ไต่เขียนว่า "... เวลาที่มีปัญหาส่วนตัวที่ข้าพเจ้าจะปรึกษาใครคนแรก คือ แม่ คุณแม่จะสนใจและช่วยเหลือข้าพเจ้าในยามที่ข้าพเจ้าได้รับความยุ่งยากลำบากทุกครั้ง ..."

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่ ๆ น้อง ๆ ที่ พี่านปู่ที่กรุงเทพฯ ฯ พี่ ๆ น้อง ๆ น่ารักกันเอง มีส่วนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน พี่ ๆ ช่วยเหลือเองโดยไม่ให้ค่าแนะนำในเรื่องการเรียน ช่วยกันแก้ปัญหา เช่น ตัวอย่าง เมื่อไต่ทำมาตราช่างหน้า ๓๐๐ บาท ไต่บอกให้พี่ชายทุกคน ด้วยความรักน้องที่ทุกคนก็ปกติเรื่องนั้นไต่บอกไต่มารดาทราบ เพราะกลัวมารดาจะโกรธ

พี่สาวคนโตรักไต่มาก เป็นคนที่ชอบเอาใจใส่อยู่ใกล้ชิดตลอดเวลาทั้งในด้านการเรียนและความเป็นอยู่ เมื่อถึงแก่เห็นว่าไต่ชอบอยู่กับเพื่อนจนเลิกถึงแก่ จึงพยายามชวนไต่ไปเที่ยวกับเพื่อนทุกครั้งออกไป พยายามช่วยเหลือให้ไต่รู้จักสมาคมกับคนอื่น พี่สาวมีความเป็นห่วงในเรื่องนี้มาก ถึงกับถามผู้สัมภาษณ์ว่า "ปัญหายากที่สุดที่ไต่มีไหมคะ" ไต่มีความสัมพันธ์กับพี่สาวดี เวลาที่มีปัญหาอะไรมาจากโรงเรียนก็เล่าให้พี่สาวฟังเสมอ

สมาชิกในหมู่บ้านที่กรุงเทพฯ ฯ ทุกคนรักไต่ เมื่อผู้สัมภาษณ์ไปบ้านอาวของไต่ก็มาร่วมสนทนากับผู้สัมภาษณ์อย่างสนิทสนม จึงกล่าวไต่ว่าความสัมพันธ์ในครอบครัวของไต่ดีมาก ไต่มีความอบอุ่นรู้สึกปลอดภัย (Emotional Security) เมื่ออยู่บ้าน ดังนั้นตัวการทางความรักส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของไต่ทั้งที่ศาสตราจารย์ Prescott (๑๙๖๐, p. ๕๐๐) กล่าวว่า ความรักมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนในโรงเรียน

ตัวการทางวัฒนธรรมและการอบรมสั่งสอนทางบ้าน

ตัวการทางวัฒนธรรมและการอบรมสั่งสอนทางบ้านเป็นตัวการที่ช่วยส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของไต่ เพราะว่า ทุกคนในหมู่บ้านได้ยกย่องคุณค่าของการศึกษา สมาชิกในครอบครัว

ของใกล้ขอบการศึกษาชั้นอุดมศึกษาหลายคน เป็นพบว่า ชาวของใกล้เรียนพบวิศวกรรมศาสตร์ และมีความสำเร็จในชีวิต ที่ ๆ และอาจบางคนก็กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อ บิดามารดาของใกล้อยากให้ใกล้เรียนต่อแพทยศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์ ใกล้ก็ทราบความประสงค์ของบิดามารดา เช่น จากแบบสอบถามใกล้บอกว่า "เพราะอยากแสร้งใจว่าเราสอบใกล้คะแนนสูงหรือค่า, เคยเที่ยวเชิญให้สอบใกล้คะแนนดี ๆ เป็นบางครั้ง" และนอกจากนี้มารดาก็ส่งเสริมให้ใกล้ไปเรียนพิเศษตอนเย็น โดยออกค่าเล่าเรียนให้ แม้ว่าจะแพงไปก็ไม่ว่า ดังนั้นเมื่อใกล้ทำตารางชีวิตไปเรียนพิเศษหลายที่ ๆ ช่วยกันเปิดใจไว้ มารดาจึงที่ ๆ ทุกคนตลอดจนใกล้ด้วย บอกผู้สัมภาษณ์ว่า "ไม่ใช่เราจะเสียเงินออกกะ แต่เสียค่าเวลาที่เสียไป" มารดาตั้งระดับความหวังไว้ให้ใกล้สูง พยายามทุกทางที่จะให้ใกล้ไปถึงจุดหมายปลายทาง (goal) นั้น เคยให้ผู้สัมภาษณ์ออกความเห็นถึงสถานศึกษาที่สมควรที่สุด เมื่อใกล้จบ ม.ศ. ๓ เชื่อว่าจะให้ใกล้เรียนต่อแพทยศาสตร์หรือวิศวกรรมศาสตร์ให้ใกล้ใกล้เองก็มีความปรารถนาเช่นนั้น จะเห็นได้ว่าใกล้และบิดามารดาของใกล้ตั้งจุดหมายปลายทางและมีความหวังในตัวใกล้สูง จึงพยายามสนับสนุนให้ใกล้มีความสำเร็จในด้านการเรียน ความสำเร็จของอาวและของที่ ๆ เป็นแรงจูงใจทำให้ใกล้มีความทะเยอทะยานที่จะไปให้ถึงระดับนั้น ประกอบกับระดับสติปัญญาของใกล้ค่อนข้างสูง ใกล้มีความขยันหมั่นเพียรผลการเรียนที่นำมาของใกล้ก็มีความสำเร็จใกล้จึงตั้งระดับความหวัง (Level of Aspiration) และจุดหมายปลายทาง (Life goal) ของใกล้สูง ซึ่งเป็นแรงผลักดันทางความรับผิดชอบทางการ เรียนทำให้ใกล้มีความรับผิดชอบทางการเรียนซึ่งจะเป็นรากฐานที่ทำให้ใกล้ประสบความสำเร็จกับความรับผิดชอบในการเรียนต่อไป และในขณะเดียวกันก็มีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะไปถึงจุดหมายปลายทางที่ตั้งไว้ ดังที่ Cronbach ได้กล่าวไว้

... One's level of aspiration is determined by past experience. Success generally lead to reasonable increase in aspiration. One could an expectation in an entire area of work as a result of experience in that field ... (ib., p. ๕๑)

มารดาของใกล้เป็นคนทุกข์ใจใกล้กำลังใจใกล้ในการเรียน รับผิดชอบของใกล้ทำให้ใกล้มีความสุข ตัวอย่าง เช่น มารดากล่าวว่า "เราอยากจากโรงเรียนใกล้ก็จะเอาผลงานมาอวด มาขู่มือมารดาหนึ่งลงแล้วใกล้เปิดในตู้พร้อมกับอ่านให้ฟังว่า ครูเขียนว่าอย่างไร มารดาชมว่า เก่ง ๆ "

มารดา กล่าวต่อไปว่า "อย่างนี้แม่ก็มีความสุข ห่างจากที่ขายเหนื่อย" นอกจากนี้มารดาบอกว่า
เคยให้รางวัลเงินสตางค์ เช่น สอมนิดที่หนึ่งให้ ๑๐๐ บาท สอมนิดที่เรียนที่เขาถนัดเรียนอยู่
ก็ ๑๐๐ บาท การให้รางวัลของมารดาเป็นสิ่งที่ทำให้โก้เห็นว่า การเรียนมีความหมายด้วยส่งเสริม
ให้โก้มีความสนใจที่ผลทางการเรียน

ฐานะเศรษฐกิจที่บ้านของโก้มีเงินคงค้างงานทั้งบิดาและมารดา บิดามีส่วนเป็นเจ้าของ
โรงงานทำเครื่องกระเบื้องและไฟปลา มารดาเป็นผู้จัดการทางหุ้นส่วน ฐานะของโก้ของใช้ต่าง ๆ
ในอันที่จะช่วยส่งเสริมให้โก้มีความสนใจที่ผลทางการเรียน เช่น โทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง
วิทยุ เบเกี้ยน รวมทั้งมี ๆ ลอยช่วยเหลือให้คำแนะนำในเรื่องการเรียน ดังนั้นวัฒนธรรมและ
การอบรมสั่งสอนของโก้ทางบ้านได้ส่งเสริมความสนใจที่ผลทางการเรียนของโก้

ตัวการทางการพัฒนาการแห่งตน

ตัวการทางการพัฒนาการแห่งตนเป็นตัวการที่ส่งเสริมให้โก้มีความสนใจที่ผลทางการเรียน
จากการทดสอบสติปัญญาไทยใช้ของทดสอบ Haven Progressive Matrices (๑๙๓๕) โก้
ได้คะแนนเฉลี่ย เช่นเดียวกับที่ ๘๕ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในห้อง แม้ว่าในเมืองไทยเราจะยัง
ไม่มี Norm สำหรับของทดสอบ Haven Progressive Matrices (๑๙๓๕) แต่จากผลของ
การทดสอบก็แสดงให้เห็นว่า ระดับสติปัญญาของโก้ค่อนข้างสูงเมื่อเปรียบเทียบกับ Norm ของชาว
ต่างประเทศ ระดับสติปัญญาของโก้ก็อยู่ในระดับที่สูงกว่าระดับปานกลาง ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าระดับสติ
ปัญญาของโก้ก็เป็นตัวการที่ส่งเสริมให้โก้เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในเกณฑ์ จากการศึกษารายงานของนักจิตวิทยา
หลายคนที่น่าสนใจที่จะหาความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาและความสนใจที่ผลทางการเรียนก็
ปรากฏว่าความสัมพันธ์ของ Garrison ได้กล่าวถึงการศึกษาของ Binson ที่ศึกษา
เด็ก ๑,๒๐๔ คน โดยศึกษาเด็กเหล่านั้นเมื่ออยู่ในระดับปีที่ ๖ เป็นเวลา ๑๔ ปี ผลสรุปได้ว่า

... correlation between intelligence test scores and academic grades
vary with a number of factors but usually range between .30 and .75 ..."
(๒๐, P. ๕๓)

นอกจากนี้ Garrison (๒๐, ๕๓) ได้กล่าวถึงการศึกษาของ Brandley ซึ่งพบว่า
ความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาที่คะแนนการสอบที่ครูให้ในระหว่าง .๓๓ - .๖๔ ทั้งนี้ระดับสติปัญญาของโก้

ไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการเรียนของโก

จากแบบสอบถาม โกว่าตนเป็นคนเรียนดีซึ่งเกี่ยวกับตัวเขาเองก็คือ ความเชื่อมั่นในตนเอง และการกระตือรือร้นในการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากความผูกพันที่ติดต่อกันอย่างใกล้ชิด เช่น มารดา ที่ ๆ และเพื่อนต่างก็มีความเห็นว่าโกเป็นผู้มีความตั้งใจเรียนดี เป็นนักเรียนที่เรียนดีและฉลาด ตัวอย่างเช่น การสัมภาษณ์กล่าวว่า "โกตั้งใจเรียนดี ไม่เคยหาหนังสือทวงในคานการ เรียน ชั้นเรียน" เพื่อนนักเรียนก็มีความเห็นว่าโกฉลาด อาจารย์ประจำชั้นและอาจารย์ประจำวิชาก็ให้ความเห็นว่าโกตั้งใจเรียนดีมาก และชื่นชมว่าทำงานมาก จากการสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียนโกตั้งใจเรียนดี ภายหลังที่โกมี Self - conceptว่าเป็นนักเรียนดีประกอบกับความของมารดา, เพื่อน, และอาจารย์ จึงเป็นแรงผลักดันที่ช่วยส่งเสริมให้โกมีความสัมพันธ์ทางการเรียนดี

โกชอบและสนใจในวิชาที่เรียนทุกวิชา ยกเว้นศิลปะศึกษา มีทัศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนไทยเขาจะวิชาวิทยาศาสตร์ เมื่ออยู่ ม.ศ. ๓ โกเขียนว่า "ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด เพราะเมื่อนานมาแล้ว อาจารย์สอนก็ เพื่อน ๆ ก็ตั้งใจเรียนกันดี" ผู้ศึกษาค้นคว้าเป็นวิชาที่สนใจมากที่สุดจากแบบสอบถามไทยออกมา เป็นวิชาที่เขาสนใจมากที่สุด เมื่ออยู่บ้านโกใช้เวลาว่างโดยการรับดูกรมทางไฟฟ้าออกมารอกุ ฉานากใช้ไม้ไผ่กั้นกั้น ในชั่วโมงเรียนที่อาจารย์สอนเกี่ยวกับ เวกเตอร์ไฟฟ้าโกสนใจมาก อาจจะเป็นเพราะโกชอบและสนใจวิชาที่โกทำให้อะแนนของโกในวิชาวิทยาศาสตร์ไม่เคยต่ำกว่าเบอร์ เซนต์โตลที่ ๕๕ ส่วนวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่โกไม่ชอบและสนใจ โกสนใจวิชาวิทยาศาสตร์มากเมื่อโกอยู่ ม.ศ. ๑ เมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียน อาจารย์ประจำชั้นกล่าวว่าโกมักจะไปหาอาจารย์คณิตศาสตร์เสมอ โกเขียนเมื่ออยู่ ม.ศ. ๑ และ ๒ ว่า "วิชาที่ชอบมากที่สุดสนใจเป็นพิเศษ อาจารย์สอนดี" เมื่ออยู่ ม.ศ. ๓ โกเขียนว่า "ยังรักและสนใจวิชาอยู่ แต่ถนัดลงเอยเพราะวิธีการสอนของอาจารย์" อาจจะเป็นเพราะการสอนของอาจารย์ทำให้โคลดความสนใจลงเอย ซึ่งทำให้คะแนนเขาถนัดลงเอย คือ ผลการสอบกลางปี ม.ศ. ๑ โกเบอร์ เซนต์โตลที่ ๕๐ ม.ศ. ๒ โกเบอร์ เซนต์โตลที่ ๕๕ เมื่อ ม.ศ. ๓ โกเบอร์ เซนต์โตลที่ ๕๕ ซึ่งเกินตำแหน่ง เบอร์ เซนต์โตลที่ต่ำสุดของผลการ สอบกลางปี และปลายปีของโกตั้งแต่การศึกษาคณะ ๒๕๐๓ เป็นต้นมา ส่วนวิชาศิลปะโกชอบและสนใจเพราะแสดงออกถึงอารมณ์ แต่โกไม่ชอบและไม่สนใจเพราะวิธีการสอนของอาจารย์ อาจจะเป็นได้ว่าโกไม่ชอบและไม่สนใจ จึงทำให้วิชาศิลปะไม่

เป็นวิชาที่โคกะแนะนำเมื่อเทียบกับวิชาอื่น ๆ คือค่าสุกเปอร์เซ็นต์โคที่ ๕๐ ดังนั้นจึงกล่าว
ได้ว่าการศึกษาที่เน้นศึกษาค้นคว้าที่เรียนและสนใจในวิชาที่เรียนทำให้โคโคกะแนบตัวในวิชานั้นด้วย ดังนั้น
จึงกล่าวได้ว่าตัวการทางการพัฒนาการแห่งตนไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของโค

จากตอนจบตอนที่ ๓ ตัวการที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของโคคือ ตัวการ
เรื้อรังที่โรงเรียนและความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีความเห็นเกี่ยวกับโคดังนี้

บิดารศึกษา ๒๕๐๔ "... ความประพฤติหัว ๆ ไปเซ่อซึ้ง ..."

บิดารศึกษา ๒๕๐๕ "... เคารพเซ่อซึ้ง ความประพฤติที่แสดงตัวของโคเคารพและ
เซ่อซึ้ง ..."

บิดารศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติโดยทั่วไป ดูภาค เซ่อซึ้ง ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นเกี่ยวกับโคดังนี้

บิดารศึกษา ๒๕๐๗ "... ความประพฤติหัว ๆ ไปเซ่อซึ้ง ไรเรียน ภิรมยามารยาทยังไม่
แยบยลเย็บเย็บ ทำให้งานครั้งครูขาดการทะเลาะอยู่ใหญ่ การไว้วางใจกับครูใหญ่ยังไม่เหมาะสมนัก ..."

บิดารศึกษา ๒๕๐๘ "... ความประพฤติหัว ๆ ไปโทษครูผู้เลี้ยงถึง ฟาดอะไรไม่ยอม
ระมัดระวังและไม่ค่อยรู้จักกาลเทศะเท่าที่ควร ความประพฤติที่แสดงต่ออาจารย์และครูใหญ่ในโรงเรียนไม่ค่อย
รู้จักมารยาทหรือทักทายผู้ใหญ่ ... " "... ความประพฤติของอาจารย์เห็นว่ามีมารยาทและควรแก้ไข
การรบกวนรบกวนครูอื่น ..."

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองและการ สัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็น เกี่ยวกับโค ดังนี้
ที่เห็นเห็นเพราะว่า โทษครูเรื่อย ๆ ในชั้นเรียนที่แตกต่าไปจากโรงเรียน โทษโรงเรียน
พร้อมกับประสาธการและวัฒนธรรมจากทางบ้านที่ตกตามไปมาด้วย ความและ เกรงกลัวความประพฤติ
ยัง เกิดความคับแค้นใจจากทางบ้านที่เห็นถึงที่ไม่ดีและไม่ถูกต้องสำหรับเพื่อน ๆ และอาจารย์ โค
จึงมีวิชาในการปฏิบัติ และรู้สึกว่าเป็นกังวลในเรื่องนี้มาก จากแบบสอบถามโคเขียนไว้ว่า

... สิ่งที่เขาโทษผมเกี่ยวกับตัวผมก็คือ นิสัยคิดว่าผู้อื่นจะรังเกียจเรา
เวลาเขาพบผมใครสักคนหนึ่ง สิ่งที่เขาโทษผมมากที่สุดก็คือ กลัวว่าคนอื่นจะไม่ชอบผม
เขาพูดว่าผมเป็นคนขี้ความคิดว่า ผมเป็นคนแล้ว แต่อย่างไรก็ตามผมคิดว่า ผม
เป็นคนดีของคนเอง ...

จากแบบสอบถามไทม์ศึกษาในการคบเพื่อนในเรื่องที่เกี่ยวกับการที่โกไม่มีเพื่อนชาย

จากการทดสอบสังคมนิติ ภาพที่ ๒๔ - ๓๓ และตารางที่ ๔ โกมีเพื่อนน้อยมาก คนที่เลือกโกและคนที่โกเลือกก็เปลี่ยนแปลงไปทุกสภาพการณืและเกือบทุกปี โกไม่ค่อยได้เลือกเขาด้วย คนที่โกเลือกก็เป็นคนที่อยู่ในความนิยมของคนอื่น เป็นที่น่าสังเกตว่าการ ดำรงชีวิตโดยไร้สมรรถภาพหนึ่งในห้องเรียนผู้ใดรับเลือกในห้องส่วนมากเป็นนักเรียนที่เรียนดี (เช่น หมายเลข ๕) โกวัดเลือกนักเรียนที่เรียนดี มากกว่าโกใครรับเลือกจากเพื่อนน้อยและบางครั้งก็ไม่มีใคร เลือกโกเลย

จากคำถาม "ใคร เอย" เพื่อนในห้องส่วนมากมีความเห็นว่า โกชอบทำงานคนเดียว ชอบเอาแต่ใจ ชอบแยกตัวอยู่คนเดียว ชอบหนีออกจากห้องไปโก ไม่ใครรับเลือก ชอบเอาของดี เอาไป เอง

จากการสัมภาษณ์บุคคลรอบของโกให้ความเห็นว่า โกวเป็นคนที่เห็นแก่ตัว ชอบอยู่คนเดียว หึงหวงคนอื่นในวงไม่คิด อภัยให้ใครสักคนกับเพื่อนในทาง

จากการทดสอบสังคมนิติโกเป็นคนที่ไม่มีเพื่อน จากคำถาม "ใคร เอย" โกมีพฤติกรรมที่เพื่อน ๆ ไม่ชอบ จากการสัมภาษณ์บุคคลรอบ และจากแบบสอบถามโก ก็แสดงว่าโกเป็นคนที่ไม่มีเพื่อน เขาคิดคนอื่นไม่มีใครโก จึงคิดว่าโกว่าไทม์ศึกษาทางการรับคนไม่มีเพื่อนสนิท มาจากความอบอุ่นในหมู่เพื่อน เพราะว่าทุกคนของการ เบียดเบียนของหมู่และต้องการความสำเร็จในหมู่ นั้น จึงจะ อบอุ่นในหมู่มีใครบ้างมีความสุข เมื่อโกเข้าโรงเรียนมัธยมที่โรงเรียนจึงมีความสำคัญมาก โกว ต้องการ เป็นส่วนหนึ่งของหมู่และต้องการความสำเร็จในหมู่เพื่อนในชั้นของควย เช่น จากคำถาม "ใคร เอย" โกพยายามทวงเพื่อน เขารวมกิจกรรมต่าง ๆ กับเพื่อน พยายามมีเงิน หรือจากการสังเกตในห้องเรียนเมื่อโกทำการงานเบ็ดเตล็ดอาจารย์ถามว่า ใครถูกชมควย โกวเลือกให้เพื่อนที่ร่วรของโกคนอื่น หรือโกจะยกมือตอบคำถามที่ถาม ถ้าอาจารย์ไม่เรียกให้โกตอบ โกวจะบอกอาจารย์ที่พูดให้โกตอบ ครั้งหนึ่งอาจารย์บอกว่า "ใครตอบก่อนโกนะไวเมื่อไรก็โต" โกวจะขมอยางมีความสุขกับเพื่อน ๆ ดังกับเพื่อนมีความสำคัญมากสำหรับความเป็นอยู่ที่โรงเรียน ของโก ถึงศาสตราจารย์ Prescott กล่าวว่า "... The child society becomes very important to him, for it offer him the possibility of belonging and perhaps even a prestige status ..." (๑๘, p. ๒๖)

สภาพความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นอยู่และการเรียนของไคมาค
เมื่อไคอยู่ที่โรงเรียน ดังที่ศาสตราจารย์ Prescott กล่าวไว้

Its character as a society can make his work pleasant and easy,
or it can create an insurmountable problem for him. Also, the character
of peer group structure and dynamic sets important conditions
within which each pupil must live and learn during the year.
(๑๕, P. 1๒๖๓)

การที่ไคมีอุปสรรคในการปรับตัวกับสังคมแล้ว ทั้งนี้ก็เพราะความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนของ
ไค จึงเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการเรียน

ปัญหาการปรับตัวในหมู่เพื่อนของโลกเป็นปัญหาที่จะได้รับการศึกษามากขึ้นเนื่องจากสาเหตุ
และแนวทาง สำหรับไคกรณีของไคมาคที่อาจมีอุปสรรคเกี่ยวกับตัวการทางวัฒนธรรมต่างบ้านต่างจะ
ได้ว่า ปัญหาการปรับตัวในหมู่เพื่อนของไคมาคจะเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมทาง
วัฒนธรรมต่างโรงเรียน เวลาที่ไคอยู่ที่บ้านไคได้รับการยอมรับจากภรรยาว่า รู้จักเคารพผู้ใหญ่
ผู้เคารพพระบิดา เมื่อไคมาโรงเรียนอาจารย์ถามไคไคไม่รู้จักกาลเทศะ หรือจากสังคมที่ไคเพื่อน
เลือกไคอยู่ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวัฒนธรรมของโลกเป็น วัฒนธรรมจีนซึ่งแตกต่างไปจากวัฒนธรรม
โลกดังที่ Goughlin ได้กล่าวถึงศาสนาจีนในประวัติศาสตร์ไทยไว้ว่า " The values
emphasized by Chinese society in Thailand are many instances the direct
opposites of those stressed by Thai people, and must be regarded as a
fundamental barrier to assimilation." (๑๕, p. ๑๒๖)

จากการเขียนของไคมาคเป็นลักษณะภายใน เช่น การมีประเพณีอาหาร การแต่งกาย
ภาษาพูด การตกแต่งบ้านก็จะเป็นวัฒนธรรมจีนอยู่ เพราะฉะนั้นเมื่อครอบครัวของไคมาคก็เกิด
วัฒนธรรมจีน ฉะนั้นไคจึงได้รับการอบรมเลี้ยงดูตามแบบวัฒนธรรมจีน ไคได้รับการถ่ายทอดค่านิยม
และค่านิยมของชาวจีน และสิ่งเหล่านี้มีผลต่อพฤติกรรมของไค เพราะพฤติกรรม
ต่าง ๆ ของมนุษย์เป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ซึ่งเรียนรู้ได้จากการอบรมของสังคม
แต่ละคน ดังที่ศาสตราจารย์ Prescott กล่าวไว้

Everything that he will know and everything that he never will be able to do he must learn. But the child is not born into an unexplained world. Nor he is into a world where he is free to act as he pleases. He is born in a world that has been interpreted through the cultural inheritance of his parents, of his society. He is born into a world that has its own language patterns, its own pattern of dressing, its own criteria of beauty and ugliness, its own explanation of phenomena, its own significant event ... (๑๘, p. ๒๘)

ดังนั้นเมื่อเฝ้าโรงเรียนจึงพบเหตุการณ์บางอย่างที่ไม่เป็นที่ยอมรับของอาจารย์และเพื่อนในวัยเดียวกัน ทำให้เฝ้าค้นหาในเรื่องการปรับตัว ซึ่งเฝ้าเองก็ทราบว่า เป็นสิ่งที่ทำให้เฝ้าไม่มีความสบายใจ หรือความสุขเท่าที่ควร

หนู

หนูได้รับเลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งสำหรับการศึกษานี้ จากการศึกษาผลการสอบกลางปีและปลายปีของหนูในระยะ ๓ ปีต่อเนื่องกันมานั้น จากภาพที่ ๒. คะแนนในวิชาต่าง ๆ ของหนูมีดังนี้ วิชาภาษาไทยคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ตีโตลที่ ๔๕ - ๕๕ วิชาภาษาอังกฤษอยู่ระหว่างเบอร์ตีโตลที่ ๔๕ - ๕๕ วิชาสังคมศึกษาคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ตีโตลที่ ๔๕ - ๕๕ วิชาคณิตศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ตีโตลที่ ๒๕ - ๓๗ วิชาวิทยาศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ตีโตลที่ ๓๖ - ๔๔ วิชาพลานามัยคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ตีโตลที่ ๔๕ - ๕๕ วิชาศิลปะศึกษาค้นคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ตีโตลที่ ๕๗ - ๕๘ และผลการสอบรวมทุกวิชาของหนูอยู่ในระหว่างอันดับที่ ๑ - ๕ ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๓๑ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ และ ๓๔ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖ หนูเป็นนักเรียนที่มีผลการสอบดีที่สุดใ้หนูนักเรียนหญิงในการสอบทุกครั้ง เราจะเห็นได้ว่าผลของการสอบของหนูอยู่ในเกณฑ์ สม่าเสมอตลอดระยะเวลา ๓ ปี

จากข้อมูลในข้อที่ ๓ พอสรุปได้ว่าตัวการที่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของหนูมีดังนี้

ตัวการทางร่างกาย

จากการศึกษาข้อมูลปรากฏว่า ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ หนูมีอายุ ๔ ปี ๓ เดือน ซึ่งน้อยกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง ๑ ปี ๓ เดือน หนัก ๘ ก.ก. และสูง ๙๔ ซม. เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิงในห้องหนูมากกว่า ๓.๔ ก.ก. และต่ำ ๙.๔ ซม. โดยเฉลี่ยหนูจึงเกือบเป็นนักเรียนหญิงที่ตัวเล็กที่สุดในห้องและมีอายุเฉลยที่สุดในห้อง หนูร่างกายสมส่วนไม่อ้วนไม่ผอมเกินไป จากนั้นทำการตรวจสุขภาพของนายแพทย์หนูกับร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ไม่พบว่ามีโรคอะไรผิดปกติสายตาดำไม่ส่วนใดของร่างกายบวมหรือ หนูศึกษาตามทันโรคไว้มากซึ่งเป็นการร้องกันไว้ จากการศึกษาหนูกับครอบครัวเป็นคนแข็งแรงและสมบูรณ์ พยายามนำรูปร่างสุขภาพมาให้รับประทานอาหารดี ๆ อาจารย์ประจำชั้นก็มีความเห็นสอดคล้องกับบุบผากรอง อาจารย์พลศึกษาให้ความเห็นว่า "กีฬาที่หนูเล่นได้คือ บาสเกตบอล เล่นในตำแหน่งศูนย์หน้า เล่นได้ค่อนข้างดี ร้องไว้มาก หนีบอลช้า แขนขาและตาไม่กับกันกันมาก ไม่มีการขยับใดที่หนูไม่สามารถเล่นได้เนื่องจากมีอุปสรรคทางร่างกาย"

จากความเห็นของอาจารย์พลศึกษาชี้ให้เห็นว่า หนูมีความสมบูรณ์ทางร่างกาย ประกอบกับ หนูจัดว่าอยู่ในเด็กที่ค่อนข้างสววยอมให้อาหาร หนูเข้ากับบุคคลอื่นได้ และหนูก็มี Self - concept ว่าตนเป็นคนดีและเก่งรวมทั้งรูปร่างหน้าตาสววยกว่าคนอื่น ทั้งจากอิทธิพลชีวิตก่อนหนึ่งของหนู "... ข้าพเจ้าคิดว่าดีกว่าเพื่อนบางคนในด้านความประพฤติ การเล่าเรียน และความสวย ... ในเรื่องรูปร่างหน้าตาก็ไม่เลวกว่าคนอื่น ..."

แม้ว่าหนูเคยเป็นโรคน้ำเหลืองเสียก็ได้รับการรักษาจนหาย ซึ่งทำให้หนูไม่อุปสรรคในการคบเพื่อนหรือการเรียน ทั้งเห็นในอิทธิพลชีวิตของหนูที่เขียนไว้ว่า "ข้าพเจ้าเริ่มเป็นโรคน้ำเหลืองเสียประมาณห้าปีข้าพเจ้าอยู่กับประณม จึงเริ่มมีแผลเป็นมาก แต่ปัจจุบันนี้หายเกือบหมดแล้ว ดังนั้นในด้านสุขภาพข้าพเจ้าจึงไม่วิตกในสิ่งใดอีก"

จาก Semantic Differential Test เพื่อนในห้องส่วนมากมีความเห็นว่าหนูเป็นคนค่อนข้างแข็งแรงของไว

จากบันทึกการตรวจสุขภาพของนายแพทย์ การสัมภาษณ์บุบผากรอง การสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น การสัมภาษณ์อาจารย์พลศึกษา จากเพื่อนและจากตัวหนูเองก็มีความคิดเห็นว่าตนมี

หนังสือประเภทนวนิยายไว้ในบ้านเลย รายการวิทยุ โทรทัศน์หนังสือและคู่มือมากก็เริ่มรายการสารคดี อภิปราย ซึ่งรายการเหล่านี้ก็เป็นประโยชน์ต่อการเรียน

ที่บ้านของหนูก็มีค่าและพี่ชายที่คอยช่วยเหลือแนะนำในด้านการเรียน หนูมีผู้ปรึกษาที่ดี โดยเฉพาะพี่ชายซึ่งหนูสนิทมาก จากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ผู้ปกครองกล่าวว่า "เมื่อหนูมีปัญหาในด้านการเรียนหนูจึงขอความช่วยเหลือจากพี่ชายของตน ซึ่งเรียนอยู่ชั้นสูงกว่า"

บิดามารดาเป็นบุคคลที่เอาใจใส่ต่อลูกมากทั้งในการอบรมเกี่ยวกับความประพฤติและด้านการเรียน ทั้งเช่นเมื่อบิดามารดาเห็นหนูคบเพื่อนที่ความประพฤติไม่ดีงาม บิดามารดาก็กล่าวตักเตือนและพยายามไม่ให้คบเพื่อนคนนั้น แม้แต่ในทางความประพฤติด้านการแต่งตัวก็เช่นกัน มารดาพยายามดูแลอยู่เสมอจนกระทั่งหนูเกิดความไม่สบายใจ ถึงที่หนูเขียนไว้ในอัตชีวประวัติว่า "... ผู้ปกครองชาวเขามักสนิทกับโบราณเกินไป อย่างเช่นการไปบ้านเพื่อนโดยเฉพาะบิโหม่ เขาก็ต้องการให้สนุกเมื่อสนุกก็มีการขมกัมนิกนอย คุณแม่ก็ว่าห้ามไม่ให้ขมกัมนิกนอย ใครจะขมกัมนิกนอยเป็นญาติไว้เหมือนกัมนิกนอยก่อนไคยง" ... "การแต่งกายคุณแม่ก็ควบคุมจนมากเกินไป ถ้าเขาแต่งตัวที่คุณแม่ให้แต่งคงจะเป็นขายเซยที่ไหนไม่ทราบ" ... "นอกจากนี้ในด้านการไปเที่ยวกับเพื่อนตามลำพัง เช่น ภูภาคยนคร คุณแม่เขาเขาไม่ปล่อยเลย ..."

บิดามารดาเป็นผู้ที่เห็นความสำคัญของการศึกษา พยายามส่งลูกทุกคนให้เข้าโรงเรียนที่ใด ๆ ก็ระดับความหวังไว้มาก ทั้ง ๆ ที่หนูมีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง เอาใจใส่ในการเล่าเรียน จากการสัมภาษณ์บิดามารดาและอาจารย์ประจำชั้น ถึงที่บิดามารดาและอาจารย์พอใจในตัวหนูมากที่สุดก็ในการที่หนูเอาใจใส่ในการเรียนและผลการเรียนของหนูทั้งใจเรียนดีมาก แต่จากการสัมภาษณ์ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ บิดายังกล่าวว่า "... หนูยังเรียนไม่ถึงขีดสุดของระดับสติปัญญาของหนู จึงมีความต้องการให้พยายามกว่าที่เป็นอยู่ ..."

จากอัตชีวประวัติหนูเขียนว่า "... จะไค้ตั้งหน้าตั้งตาเรียนสอนให้ไค้ดี • เพื่อคุณพ่อคุณแม่ ..."

หรือจากการประเมินผลความประพฤติโดยหนูเอง สิ่งที่หนูต้องการเกี่ยวกับแก๊ไขตัวเอง หนูเขียนไว้ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ ว่า "... จะตั้งใจเรียนทุกวิชา เพราะต้องการสอบไล่ให้ไค้ดี • ซึ่งคุณพ่อคุณแม่ปรารถนาไว้ ..."

ตั้งมั่นจากอิทธิพลระบอบการประเมิณความประพฤติของหนูจะทราบได้ว่า บิคามารดาของหนูตั้งระดับความหวังไว้สูงมาก ทำให้หนูมีความตั้งใจเรียนมาก เพราะบิคามารดาของหนูภูมิใจในตัวหนูเนื่องจากหนูมีความสำเร็จทางการเรียน ที่ของหนูมีอิทธิพลมากในการเรียนของหนู ที่ของหนูและน้องของหนูมีความสำเร็จทางการเรียนดีมาก ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่จะให้หนูมีความสำเร็จและรักษาระดับของการเรียนให้คงอยู่เช่นกันตลอดไป ที่และน้องของหนูวาดเขียนเก่ง น้องของหนูเข้าประกวดเขียนในงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนได้รับรางวัลที่หนึ่ง แต่จากคำถาม "ใครเอ่ย" นักเรียนส่วนมากมีความคิดเห็นว่า หนูวาดรูปเก่งที่สุด ซึ่งหนูเขียนไว้ในอิทธิพลระบอบการที่ " ... การที่ใคร ๆ ว่าข้าพเจ้าวาดเขียนเก่งนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าอาจจะมิใช่เพราะข้าพเจ้าซึ่งเป็นประธานแผนกศิลปะของโรงเรียนเขาเป็นสิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าจ้าววิชาจากเขาได้ ..."

บิคามารดาความสำเร็จทางการเรียนและอาชีพ บิคามารดาใฝ่หาความรู้และการอ่านหาความรู้ให้หนูเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และหนูเองก็ใฝ่หาความรู้ไว้เช่นกัน ทำให้หนูขยันเอาใจใส่ในการเรียน ประกอบกับหนูมีระดับสติปัญญาสูงผลการเรียนที่ต่าง ๆ มากเป็นที่น่าสนใจ จึงเป็นแรงจูงใจที่จะให้หนูมีความสนใจต่อทางการเรียนสูงด้วย

ตั้งมั่นจึงกล่าวได้ว่า ทักษะทางวัฒนธรรมและการอบรมทางบ้านของหนูจึงมีอิทธิพลต่อความตั้งใจต่อทางการเรียนมาก

ทวิการทางความสัมพันธ์กับหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากการทดสอบสังคมวิทยาจะเห็นว่าหนูได้รับการเลือกจากเพื่อนในชั้นเรียนมากพอสมควรทุก ๆ ปี ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา มีทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ในหมู่ของนักเรียนหญิงหนูได้รับเลือกจากนักเรียนชายมากที่สุด ที่จารณาตารางที่ ๑๐. คนที่เลือกหนูส่วนมากได้รับเลือกตอบจากทุกคนเลือกหนูและคนที่หนูเลือกในทุกสภาพการณ์ทุกปีส่วนมากก็เป็นพวกเดียวกัน แม้ว่าในปีการศึกษา ๒๕๑๔ คนที่เลือกหนูและคนที่หนูเลือก (นักเรียนหญิงด้วยกัน) นั้นจะแตกต่างไปจากปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖ อาจเป็นเพราะว่ามีความเห็นขัดแย้งกัน ดังจะเห็นในอิทธิพลระบอบการที่เขียนเกี่ยวกับเพื่อนของคนที่คนไว้ว่า

เมื่อคุณหญิงหญิงเพียงผิวเด็กเห็นว่าคิเรียมรอย แกร่งกับกันไปนาน ๆ ก็ทำให้ทราบว่านิสัยอันแท้จริงของเขาเป็นอย่างไร รุ่งฉาย ๆ ก็คือมันน่าเป็นทิวบางไม่ว่าเชื่อว่าคนเรียมรอยพวกนี้จะทำอะไรก็ได้ มันน่าให้เป็นหัวในเรื่องอื่นก็ยังมี แต่เรื่องที่ทำให้เพื่อนเขาใจผิดและโกรธกับเขาเขาไม่ชอบเลย ...

แต่อย่างไรก็ตามในปี ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖ คนที่หนูไม่เลือกอีกเลยคือ แกร่งกับและคนที่ไม่เลือกหนูอีกคือ แกร่งกับนูร ส่วนคนอื่นยังเลือกหนูอยู่และหนูก็เลือกคนอื่นชอบ เกือบทุกสภาพการณ์ จากคำถาม "ใคร เอย" ตามความคิดเห็นของเพื่อนส่วนมากมีความเห็นเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือในหมู่เพื่อนคือ ชัยันท่าเวรมากที่สุด เจอนรักมากที่สุด มีเพื่อนสนิทเพศเดียวกันมากที่สุด ทำงานร่วมกับคนอื่นได้

จาก Semantic Differential Test นักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่าหนูเป็นกันเองมาก คนข้างมีความโอบอ้อมอารี คนข้างเมตตากรุณา คนข้างซื่อสัตย์ และเป็นคนเก่งมาก ดังนั้นจึงเป็นคนที่เพื่อน เพราะว่าการที่เพื่อนจะคบด้วยหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่าเพื่อนมีความคิดเห็นต่อหนูว่าเป็นคนชนิดใด

จากแบบสอบถาม หนูเขียนว่าหนูรู้สึกสนุกเมื่ออยู่กับเพื่อน ชอบอยู่กับเพื่อน ชอบอยู่ในโรงเรียนมากกว่าบ้านเพราะว่าโคสนุกอยู่กับเพื่อน

จากอัตชีวประวัติ หนูกล่าวถึงการคบเพื่อนมากหนูไม่ชอบเพื่อนบางคน แต่หนูก็คบเพื่อนที่หนูรักหนูชอบมาก หนูต้องการมาโรงเรียนเพราะจะได้เห็นเพื่อน อยู่กับเพื่อน ดังเช่นในอัตชีวประวัติเขียนไว้ว่า "... ประสพการณ์ที่โรงเรียนบางอย่างนำความสุขให้ข้าพเจ้านัก เวลาคบกับหรือชอบรักใคร่ เราก็ออกมาโรงเรียนเพื่อเจอเพื่อน ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ ในโอกาสการศึกษา ๒๕๐๕ อาจารย์กล่าวว่า "ความสัมพันธ์ของหนูกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนดี หนูเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ทั้งชายและหญิง เพื่อน ๆ ชอบให้ช่วยอธิบายวิชาซึ่งไม่เข้าใจ ช่วยเหลือเพื่อนดีมาก ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ นอกห้องเรียนดี คนหาสมาคมเล่นได้กับทุกคน แม้แต่เด็กเรียนรุ่นน้อง" นั่นก็หมายความว่าหนูเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ก็ตามความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้น

จากการทดสอบสังคมมิติ คำถาม "ใครเลย" ทดสอบ Semantic Differential Test อคติชั่วชีวิตของหนู และการสัมพันธภาพอาจารย์ประจำชั้น จึงกล่าวไว้ว่าตัวการทาง ความสัมพันธ์ของหนูในหมู่เพื่อนก็ เมื่อหมั่นเพื่อนหนูก็มีความอบอุ่น หนูสามารถที่จะเริ่มทำตาม ระดับสติปัญญาของหนู ดังที่ ศาสตราจารย์ Prescott (๑๔, ๒, ๒๗๖) กล่าวว่า การฝึกเรียน สามารถปรับคนเรากับ เพื่อนโลกจะทำให้เขามีความสุขในการ เรียนและจะทำให้การ เรียนเริ่มรู้สึก ง่ายยิ่งขึ้น

ตัวการทางพัฒนาตนเอง

จากการทดสอบระดับสติปัญญาในการศึกษา ๒๕๐๖ โดยใช้ Raven Progressive Matrices (๑๙๓๕) หนูโลกคะแนนเปอร์เซ็นต์โลกที่ ๗๒ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในห้อง และเมื่อเปรียบ เปรียบกับ Norm ทางกลางระดับหนูอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์โลกที่ ๗๕ - ๘๐ ซึ่งหมายความว่า ระดับสติปัญญาของหนูสูงกว่าระดับปานกลาง การที่หนูมีสติปัญญาสูงกว่าระดับสติปัญญาปานกลางก็ สามารถจะทำให้หนูมีความสัมพันธ์ผลทางการ เรียนสูงตามไปด้วย ดังที่ Garrison (๒๐, p. ๕๓ - ๕๔) โลกกล่าวถึงการศึกษาของ Binson และ Brandley ว่าสติปัญญา ก็คะแนนที่ได้จากการสอบมีสัมพันธ์กับ

จากอคติชั่วชีวิตหนูเองก็คิดว่าตนเองเป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ในเกณฑ์ เก่งกล่าว ว่า "... ในตาคนเรียนวิชาเราคิดว่าอยู่ในเกณฑ์ ไม่ทราบว่าจะอะไรจึงทำให้ชอบได้ทั้งวิชา ..."

จากการสัมภาษณ์ตามารดา อาจารย์ประจำชั้น มีความเห็นสอดคล้องกันว่า สิ่งทีพอใจ ใ้หนูที่สุดก็คือ ผลการเรียนของหนูที่อยู่ในเกณฑ์ จากการทดสอบโดยใช้ Semantic Differential Test เห็นนักเรียนมีความเห็นว่าเป็นคนดีดีมาก เชื่อถือได้มาก จากอคติชั่วชีวิตและจากความเห็นของอาจารย์ประจำชั้น บิดามารดา และจากเพื่อน หนูกับ Self - concept ที่หนูเอง การพัฒนา Self - concept ที่ถูกของทำให้หนูมีความมั่นใจ ในการเรียนก็จะ เป็นแรงผลักดันให้หนูมีความสัมพันธ์ผลทางการ เรียนดี

จากการสังเกตทัศนคติและความสนใจในวิชาต่าง ๆ จากที่ให้นักเรียนเติมข้อความลงใน ระยะเวลาไม่สมบูรณ์ หนูทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่หนูชอบและสนใจมากที่สุด

วิชาภาษาไทย ในการศึกษา ๒๕๐๔ หนูเขียนว่า "... เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและสนใจมากที่สุด ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ หนูเขียนว่า "... ข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาไทยมาตั้งแต่ชั้นมัธยม ... ปีที่ ๑ ประถมปีที่ ๕ ในปัจจุบัน

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ หนูเขียน "... ภาษาไทยเป็นวิชาที่เข้าใจยาก แต่ข้าพเจ้ามีความอยากที่จะเรียนและสนใจเรียนก็รู้เรื่องก็ ... สรุปลงแล้วข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาไทยมากกว่าสิ่งอื่น ..."

ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕ หนูให้เหตุผลว่าชอบเพราะอาจารย์สอนดี ด้วยวิชาภาษายังคงดูเด่นมีคุณค่ามากเพราะหนูเห็นความสำคัญของวิชานี้ หนูรักอาจารย์ที่สอนเพราะอาจารย์สอนได้ดีมาก ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ หนูเขียนว่า "วิชานี้เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด ชอบอาจารย์ผู้สอน มีความเข้าใจดี ..."

วิชาวิทยาศาสตร์ เป็นวิชาที่หนูสนใจมาก เพราะอาจารย์สอนดีและหนูเห็นความสำคัญ ของวิชานี้ หนูมีความพยายามมากจะคอยกับอาจารย์ผู้สอนให้กำลังใจหนูมากในการ เรียน ตั้งใจ ในอันที่จะมีชีวิต หนูเขียนว่า

... ผู้ที่อยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าคนหนึ่ง คือ อาจารย์ ..... เท่าที่ข้าพเจ้า พยายามเรียน และสอบวิชาศาสตร์ให้ได้ดีเพราะอาจารย์ผู้เกี่ยวข้อง อาจารย์เขียนไว้ในสมุด ระบายมาก่อนที่จะจากไปโดยเขียนว่า "ขอให้พยายามเต็มที่เสมอ" ข้าพเจ้าจำได้ไม่ลืม และ พยายามตามที่อาจารย์บอกไว้เสมอ ...

ส่วนวิชาสังคมศึกษา วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และศิลปะ หนูทั้งชอบและสนใจ กับไม่ชอบและไม่สนใจ จากผลการสัมภาษณ์ของหนูชอบและสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด ส่วน วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจไม่มี จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น หนูชอบและสนใจวิชาภาษาอังกฤษและวิทยาศาสตร์มากที่สุด วิชาที่ไม่ชอบและไม่สนใจไม่มี

การที่หนูมีความสนใจเรียนสูง เพราะว่าหนูมีความสนใจในวิชาที่เรียนชอบ วิชาที่เรียนและมีทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน โดยเฉพาะวิชาวิทยาศาสตร์ อาจารย์มีทัศนคติที่ดีต่อ หนูมาก และใจกว้างพอที่จะปรึกษาหารือ อาจารย์เป็นไม่ได้ว่าการที่หนูชอบและสนใจในวิชาที่เรียน

จะทำให้เห็นความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนในวิชานั้นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ผลการสอบทั้งแคบและยาวมีการศึกษา ๒๕๐๓ ถึงกลางปีการศึกษา ๒๕๐๖ คณะนิเวศวิทยาภาษาไทยอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๔๔ - ๔๕ คณะวิชาวิทยาศาสตร์อยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๔๖ - ๔๘ วิชาวิทยาศาสตร์นี้เป็นวิชาที่หนักที่สุดและเป็นวิชาที่หนักที่สุดของห้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเห็นความสนใจ และขอวิชาวิทยาศาสตร์ประกอบด้วยภาระงานที่ของอาจารย์ในสมุทราขานและความพยายามของครู ส่วนวิชาอื่นผลการเรียนก็อยู่ในเกณฑ์

ความตั้งใจและความสนใจในการเรียนทุกวิชา หนูมีความตั้งใจและความสนใจในการเรียนมากที่สุด คุตตารางที่ ๑๓ และ ๑๔. จากความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาส่วนมากมีความเห็นว่าหนูตั้งใจเรียน ซักทำภาระงานที่อาจารย์ให้ทำมากที่สุด และยังทำงานที่นอกเหนือไปอีก เป็นคนขยันรักเรียนเพิ่มเติม ช่วยเหลือคนอื่น คุตตารองและอาจารย์ประจำชั้นก็ให้ความเห็นว่าหนูเอาใจใส่ในการเรียนดีมาก จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมหนูมีความตั้งใจเรียน แม้ว่าบางครั้งเพื่อนส่วนมากจะคุยกันหรือช่วยกันก็ยังไม่สนใจเรียน หนูอยู่ในขณะพูดคุยกับหรืออาจารย์ยังไม่เข้าห้องหรือโอกาสที่ตนเองจะทำ การที่หนูมีความตั้งใจและสนใจในการเรียนทำให้หนูสามารถที่จะเข้าใจบทเรียนโดยง่ายซึ่งและเป็นสิ่งที่จะจำเป็นมากในการสอน Garrison กล่าวว่า "Personal interest might be called in starting point of instruction, a readiness for learning and growth in an increased understanding or skill and wided interest. (ibc, p. ๒๗๓)

การที่หนูมีความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง เพราะว่าหนูมีสติปัญญาสูง มี Self - Concept ที่ถูกต้อง มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน มีความสนใจในวิชาที่เรียนและมีความตั้งใจและสนใจในการเรียน ดังที่นักวิชาการทางการศึกษาแห่งหนึ่งส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนขอ หนูให้ข้างต้น

จากข้อบ่งชี้ในหน้าที่ ๓ หัวข้อที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนก็คือ หัวข้อที่ ความรักและการปฏิบัติ

หัวข้อ ความรัก

โดยทั่วไปแล้วความสัมพันธ์ในครอบครัวดี มีความรักจากทุกคน คนก็ขยันด้วยกับทุกคน

มีความรักใคร่ถูก ๆ คน ลูกก็มีความสัมพันธ์กันดี หนูรักพี่ชายหนูมากและพี่ชายของหนูก็รักหนู
เมื่อมีเรื่องปัญหาหรือปัญหาการ เรียนหนูก็จะไปเอาและปรึกษากับพี่ชายของตน แต่หนูเองมี
ความเห็นว่าเป็นการคาบไ้เข้าใจในตัวหนู และความสัมพันธ์ยังไม่ดีพอ ถึงจะเห็นใจจากการที่ให้
หนูชอบแนวสขณตามหนู เขียนว่าปัญหาเกี่ยวกับครอบครัว คือ

มีความเห็นขัดแย้งกับลูกในเรื่องการคบเพื่อน การแต่งกาย การเที่ยวเตร่และการรักกัน
... หนูมีปัญหากับเพื่อน เพื่อนเพศเดียวกันก็ มีเพื่อนที่ผู้ชายร้องไห้ชอบ ... นอกจากนี้หนูมี
ความคิดเห็นว่า สิ่งที่จะทำให้หนูมีความสุขมากที่สุดคือ การคุยถึง - แม่ - ลูก ...

จากตารางที่ ๔. หนูมีความคิดเห็นว่า "... ข้าพเจ้าสามารถจะพูดเอาเรื่องและปรึกษา
กับคุณพ่อในเรื่องใด ๆ ก็ขอเรื่อง คุณพ่อไม่เคยบ่นและช่วยเหลื่อข้าพเจ้าในยามที่ข้าพเจ้า
ไ้ได้รับความยุ่งยากลำบากเลย ..." และจากตารางที่ ๕. ถึงจะเห็นว่าหนูและบิดามารดาเห็น
ตรงกันมาก "... ข้าพเจ้าสามารถจะพูดเอาเรื่องและปรึกษากับคุณแม่ไขว่ทางเรื่อง คุณแม่ไม่เคย
บ่นและช่วยเหลื่อ ข้าพเจ้าเ็นยามที่ข้าพเจ้าไ้ได้รับความยุ่งยากลำบากใจเลย ..."

พฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่มุ่งในเห็นว่า หนูขาดความอบอุ่นจากบิดามารดาอย่าง
มาก ดังนั้นข้าพเจ้าจึงมีความรักใคร่กับเขา เพราะว่าเขาสามารถหาความอบอุ่นมาให้หนูได้เหมือน
ที่หนูรัก หนูก็ต้องเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวในฐานะเป็นสมาชิกคนหนึ่ง (Membership Group)
และต้องการเป็นส่วนหนึ่งของเพื่อน (Member for Reference Group) เมื่อมีความรัก
ไม่ชอบเพื่อนของหนูทำให้หนูไม่มีความสุข ไม่มีความสุข จึงเห็นหนูมีความสุขมีความรัก
เมื่อได้คุยกับแม่ - แม่ - ลูก ในระหว่างการสนทนาหนูไขว่ทางเรื่องมาก ถึงกับจากตารางที่ ๔.
และ ๕. แสดงว่าหนูมีความสัมพันธ์กับบิดามารดาชอบมาก เมื่อหนูมีความทุกข์ยากลำบากใจคนที่
หนูจะปรึกษาคือบิดามารดา หนูรักใคร่บิดามารดาที่ปรึกษา ในอดีตชีวิตหนูจึงกล่าวถึงความขัดแย้ง
ระหว่างชนกับมารดา

การที่หนูไม่มีความสุข ไม่มีความสุขจากที่นั่น จึงทำให้หนูไม่มีความรักที่จะไ้ปรึกษา
ความสามารถของคุณได้เต็มที่เมื่อหนูอยู่ในห้องเรียน ทำให้นึกถึงเรื่องนี้ตลอดเวลา ถึงที่
ศาสตราจารย์ Prescott กล่าวว่

Every teacher know that the child "brings his family to school with him". That is, the emotional climate in which he lives at home constantly influences his mood, susceptibility to emotional disturbance, and feelings in the classroom. (๑๕ , p. ๕๐๐)

หนูโคกรักความรักจากพี่ชายแต่ก็ไม่เท่ากับความรักของบิดามารดา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบและ
ของครูพี่ชายทุกคนเวลา ศาสตราจารย์ Prescott. กล่าวว่า "Every child has a
need for emotional security base on the assurance that he is love and
valued by those people who are responsible for him". (๑๕, p. ๕๐๐)

ศักยภาพทางการความรักเป็นอุปสรรคต่อความ มีประสิทธิภาพการ เรียนของหนู

เที

เทีโคกรัก เชื้อคนเข้มแข็งทนของนัก เรืองฉายที่ เรือนมากลางสำหรับการศึกษา จากตาราง
ที่ การศึกษานักการชอบถางนั้นและรายชื่อของเทีในระยะ ๓ ปี คัดเลือกมานั้นมีดังนี้ วิชาภาษาไทย
คะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์ เซนต์ไทล์ที่ ๓๒ - ๕๕ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ระหว่าง เบอร์ เซนต์
ไทล์ที่ ๕๖ - ๗๕ วิชาสังคมศึกษาคณะคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์ไทล์ที่ ๓๑ - ๕๖ วิชาคณิตศาสตร์
คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์ไทล์ที่ ๓๖ - ๕๐ วิชาวิทยาศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์ไทล์ที่
๖๕ - ๗๕ วิชาพลศึกษาคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์ไทล์ที่ ๕๑ - ๖๕ วิชาที่อื่นอีกคะแนนอยู่
ระหว่างเบอร์ เซนต์ไทล์ที่ ๕ - ๑๐ ผลการรวมคะแนนวิชาต่าง ๆ ของเทีอยู่ในระหว่างอันดับที่
๖ - ๑๕ ผลการสอบของแต่ละวิชาของเทีไม่เข้าเฉลี่ย

จากการทดสอบระดับสติปัญญาในการศึกษา ๒๕๐๖ โดยได้ Raven Progressive
Matrices (๑๙๐๕) ซึ่งเทีได้คะแนนเบอร์ เซนต์ไทล์ที่ ๗๖ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในห้อง
และเมื่อเปรียบเทียบกับ norm ของทางประเทศ คะแนนของเทีอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์ไทล์ที่
๑๕ - ๕๐ ซึ่งจึความระยะที่เข้าสูงกว่าระดับปานกลาง

การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ลาวเทีให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับเทีว่า

ในการศึกษา ๒๕๐๕ "... เบ็ดเน็คนมีเหตุผล จะเชื่อถือสิ่งใดของมันเหตุผล รุ้สิ่งใดผิด
สิ่งใดถูก สิ่งใดควรทำไม่ควรทำ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติกที่พอใจแล้วคือ เป็นคนที่รู้จักใช้ความคิด มีเหตุผล ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นเปลี่ยนไปทุกปี อาจารย์ประจำชั้นแต่ละคนมีความเห็นว่า

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... ความประพฤติกที่พอใจแล้วคือ เป็นคนมีเหตุผล เชื่อฟัง ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... แสดงความคิดเห็นจะฉานดี ... การแสดงความคิดเห็นมางครั้ง มากเกินไปมางครั้ง कुछ ฉายเฉียงอาจารย์ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... การใช้คำพูดไม่เหมาะสมกับวัย ..."

จากความคิดเห็นของเพื่อนโดยใช้คำถาม "ใคร ชอบ" เพื่อนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า เป็นคนที่ "... ชอบแสดงความคิดเห็นเรื่องค่าง ๆ มากที่สุด เป็นคนที่ถูกจามีเหตุผลมากที่สุด ..."

จากการใช้ Semantic Differential Test เพื่อนักเรียนมีความคิดเห็นว่าเป็นคนฉลาดมาก เป็นคนซื่อสัตย์ เป็นคนกล้าหาญ ..."

จากการที่ให้เด็กเขียนญกคคห้ข้าพเจ้าของการ เป็นเหมือน เป็นคนรู้จักใช้เหตุผล เช่น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... ผมอยากเป็นเหมือนใคร ความจริงผมไม่อยากจะเหมือนใคร เพราะรู้สึกว่าเป็นอย่างตัวของเองก็เป็นทีพอใจแล้ว แต่ก็อยากเป็นคล้ายกับคนมางคน คือ อยากเป็นส่วนหนึ่งของเขา เช่น นักเรียนหมายเลข ๕ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือนตัวข้าพเจ้าเองทีมากที่สุด แต่ตัวข้าพเจ้าเวลานี้ยังมีข้อบกพร่องอยู่หลายอย่าง จึงนข้าพเจ้าจึงต้องอยากเป็นเหมือนผู้อื่นอย่างละนคอย่าง ละนคไปพอค่าง ๆ ค่อน ข้าพเจ้าอยากขึ้นเรียนใหม่ค่าง ๆ เหมือน ..... อยากฉลาดเหมือน ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมทย์ ..."

จากอัตชีวประวัติเด็กมีความคิดเห็นว่าเป็น "... อยู่กับครู ฉลาด สด สด กังใจ หัง ถ้าเขาใจคัก ไม่ค่อยกังใจ ... เพื่อนที่สนิทกันเป็นทีเล่นทีเพราะเราคุยกันถูกคอบ มีความคิดเห็นและรสนิยมเข้ากัน ได้ เป็นคนซื่อสัตย์ รุอรอบตัวและเขาคดี คุยสนุก ... บางสิ่งบางอย่างในตัวของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ทราบคิว่า คักว่าคนอื่นมาง เช่น ข้าพเจ้ารู้ตัวว่ามีสมองคิหสมควกร เรียนคักทุกวิชา และจะคักทุกวิชา

ฉาดังใจ หนาคาก็คึกว่าเพื่อนข้าง และมีไหวพริบก็ทอควร" ..... "... แผนการสำหรับอนาคตใน เรื่องอาชีพนั้นเป็นเรื่องสำคัญข้าพเจ้าทราบดี ข้าพเจ้าไม่มั่นใจว่าจะออกไปในทางใด วิชาต่าง ๆ ข้าพเจ้าทำได้ยังไม่ดีพอทั้ง ๆ ที่สามารถจะทำให้ได้ ๆ ได้ ... อาชีพที่จะเลือกนั้นยังไม่แน่ใจที่จะบอก ได้ในขณะนี้ เพราะยังตัดสินใจไม่แน่และยังไม่แน่ใจว่าจะสามารถทำอะไรได้ทีหลัง ..."

จากข้อความบางตอนดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าเบ็คเป็นคนที่มีรู้จักใช้เหตุผล

จากบันทึกพฤติกรรมเบ็คเขียนคนที่ชอบอธิบายใต้วาที เมื่อมีการแข่งขันเบ็คมักได้รับเป็น ตัวแทนของหมู่ในหลายๆชั้นซึ่งเบ็คก็ทำได้สำเร็จเสมอ เช่น บันทึกพฤติกรรมวันที่ ๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ วิชาภาษาไทย วันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๖ วิชาสุสศึกษา เป็นต้น เบ็คเป็นคน ชอบออกความคิดเห็นยกมือขอคำถามเสมอ ในการตอบเบ็ครู้จักใช้เหตุผลประกอบ เช่น ในช่วง ๓ ชั่วโมง สังคมศึกษา วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ อาจารย์อธิบายถึงประเทศอินเดียนแล้วถามนักเรียนว่า "มีใครรูปร่างว่าประเทศอินเดียของอินเดียนเป็นอย่างไร" เบ็คลุกขึ้นตอบว่า "เวลาตายเขาจะเอาไป แฉวริมแม่น้ำคงคา คนไปกินน้ำในแม่น้ำคงคาแล้วฉิวว่าใหญ่ จึงทำให้เกิดคอหิวคากโรค" หรือ ชั่วโมงวิชาภาษาไทยวันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น คำถาม "ใครชอบ" Semantic Differential Test จากเบ็คเอง และการสังเกตและบันทึกพฤติกรรมชี้ให้เห็นว่า เบ็ค เป็นคนฉลาด รู้จักใช้เหตุผลประกอบกับผลการทดสอบสติปัญญาที่เชื่อถือว่า เบ็คมีระดับสติ ปัญญาสูงกว่าระดับปานกลาง เมื่อเป็นเช่นนั้นเบ็คน่าจะมีคุณสมบัติทางการ เรียนสูงกว่าที่เป็นอยู่ ทั้งนี้เพราะสหสัมพันธ์ระหว่างระดับสติปัญญาที่ความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนมีค่าสูง Garrison (๒๐, p.๔๓ - ๔๔) ดังนั้นจากผลของการ สอนแสดงให้เรารู้ว่ามีอุปสรรคบางอย่างที่ไม่ช่วยให้ เบ็คได้ใช้ความสามารถของเบ็คได้เต็มที่

จากข้อมูลในข้อที่ ๓ พอจะสรุปได้ว่า ตัวการที่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของ เบ็คและตัวการที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของเบ็ค มีดังนี้

ตัวการทางร่างกาย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการ เจริญเติบโตทางร่างกายปรากฏว่า ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ เบ็คหนัก ๓๕.๔ ก.ก. และสูง ๑๒๒.๕ ซม. ซึ่งเบ็คต่ำกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของ

นักเขียนชายในท้อง ๗.๑ ก.ก. และต่ำกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเขียนชายในท้อง ๐.๗ ซม.
 วิชาการกายภาพที่ ๗. ระยะที่เบ็คกำลังมีความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว น้ำหนักและ
 ส่วนสูงเพิ่มขึ้นมากกว่าน้ำหนักและส่วนสูงของส่วนเฉลี่ยของนักเขียนชายในท้อง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๔
 เบ็คมีส่วนสูงน้อยกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเขียนชายมาก ในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ ส่วนสูงของเบ็คเกือบ
 เท่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเขียนชาย ส่วนน้ำหนักนั้นเพิ่มขึ้นไม่ใกล้เคียงกับส่วนสูง เบ็คจึงเป็นคนเพิ่ม
 รูปร่างค่อนข้างผอม แต่จากรายงานการตรวจสุขภาพของแพทย์ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕
 สุขภาพทางร่างกายของเบ็คพอใช้ ในปี พ.ศ. ๒๕๐๗ เบ็คก็มีสุขภาพทางร่างกายแข็งแรง ไม่พบ
 ว่าเป็นโรคร้ายอะไร ไม่มีส่วนใดของร่างกายพิการหรือบกพร่อง จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง
 ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ เบ็คมีสุขภาพทางร่างกายไม่ค่อยแข็งแรง จึงพยายามบำรุงสุขภาพให้รับประทาน
 วิตามิน ในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ เบ็คมีสุขภาพทั่วไปแข็งแรง จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น
 เบ็คมีสุขภาพทางร่างกายแข็งแรง จากการสัมภาษณ์อาจารย์พลศึกษา อาจารย์พลศึกษาให้ความเห็น
 ว่า "เบ็คชอบเล่นฟุตบอล เป็นคนดวงใจ ค่อนข้างล่ำ มีแขนขาและทาสักมันกันดี" จากอัตชีว-
 ประวัติที่เบ็คเขียนในปีการศึกษา ๒๕๐๖ เกี่ยวกับสุขภาพทางร่างกาย ก็แสดงว่าเบ็คมีความพอใจใน
 รูปร่างและสุขภาพของตนแล้ว เช่น "...มีร่างกายไม่ใหญ่โตแข็งแรงนัก แต่ก็ไม่อ่อนแอซีโรค
 เพราะสุขภาพดีพอควร ... รูปร่างและสุขภาพของข้าพเจ้ามีไต่ดกกับเพื่อน ๆ นึก เพราะเพื่อนทั่ว
 ขนาดเดียวกับข้าพเจ้าก็มี เล็กกว่าก็มี และใหญ่กว่าก็มี ดังนั้นร่างกายและสุขภาพจึงมีไต่ดอะไรทำให้
 ข้าพเจ้าดีดกกับเพื่อน ๆ มาก ..."

ข้อมูลจากการตรวจสุขภาพของนายแพทย์ การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น
 อาจารย์พลศึกษา และจากอัตชีวประวัติ แสดงให้เห็นว่าเบ็คมีสุขภาพทางร่างกายดีพอสมควร ดังนั้น
 จึงอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมทางร่างกายของเบ็คไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของการเรียนของเบ็ค

กิจกรรมทางความรัก

กิจกรรมทางความรักเป็นกิจกรรมที่เป็นอุปสรรคที่สำคัญที่คุกคามความสัมพันธ์ของการเรียน
 ของเบ็ค เพราะความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาของเบ็คไม่ดี บิดามารดาหย่ากัน แยกกันอยู่
 เพราะชีวิตในครอบครัวไม่ราบรื่น บิดามารดาใหม่และมีลูกด้วยกันหนึ่งคน เมื่อนานมีสภาพ

Broken Home ถูกกักอยู่ในสภาพ Emotional Insecure เบ็คก็กักอยู่ในสภาพ Emotional

Insecure เช่นกัน ทั้งเห็นได้จากข่าวที่แสดงความคิดเห็นว่า สิ่งที่ต้องแก้ไขในตัวเด็กคือการที่
 เด็กคิดหรือกังวลในเรื่องมากเกินไป จากคำถาม "ใครเคย" เพื่อมีความคิดเห็นว่า "เปิดขอบ
 หนึ่งเหนือขอบมากที่สุด" ทั้งนี้เพราะว่าเด็กพรานความเป็นไปของบรรยากาศในบ้านซึ่งเด็กไม่มี
 ความสุข เมื่อเด็กขาดความสุขไปก็มาโรงเรียนจึงไม่มีความสุข ก็จะได้เห็นว่าเด็กคนหนึ่งเหนือ
 ลอยในห้องเรียนมากที่สุด

เด็กรักบิดาของครอบครัวมาก เด็กมักกล่าวว่าบิดาของตนเป็นฝ่ายถูก มารดาเป็นฝ่ายผิดเสมอ
 แม้บิดาไม่ได้ออกมาตลอดเวลา ที ๆ บ้าง ๆ ของเด็กต้องอยู่กับมารดา บิดาไปอยู่กับภรรยาใหม่
 จากตารางที่ ๒๓. และ ๒๔. แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความสัมพันธ์รักกับมารดา มากกว่าบิดา ทำให้เด็ก
 คิดว่าบิดารักตนน้อยกว่า เด็กแสดงความไม่พอใจมารดาเสมอในการที่ไม่เอาใจใส่ในตัวของตนซึ่งตน
 รักมาก เด็กของกมลโนหานั้นเอง ๆ ของตนทุกวันเสาร์อาทิตย์ ซึ่งจะทำให้เด็กเห็นสภาพทางบ้าน
 ของตนตลอดเวลา ซึ่งไม่ทำให้เด็กมีความสุขในบ้านเลย ดังนั้นเมื่อเด็กมาโรงเรียนเด็กจะคิดถึง
 สภาพทางบ้านของตนตลอดเวลา ศาสตราจารย์ Prescott กล่าวว่า

... the child brings his family to school with him. That is, the
 emotional climate in which he lives at home constantly influences
 his mood, susceptibility to emotional disturbance and feeling in
 classroom. (๑๕, p.๕๐๐)

เมื่อเป็นเช่นนี้เด็กจะเรียนหนังสือได้อย่างไร แม้ว่าเด็กจะได้อยู่กับอาวซึ่งอาวก็รักเปิด
 มาก ทุกคนในบ้านก็รักเปิด อาวพยายามหาเด็กไปเที่ยวไกล ๆ เพื่อให้ลืมที่ไม่ทำให้เด็กล้มสภาพ
 ทางบ้านของตนเองได้ คงเห็นสิ่งที่ควรแก้ไขในตัวเด็กคือ การที่เด็กคิดหรือกังวลในเรื่องนี้เกินไป
 อยากให้เป็นคนร่าเริง แจ่มใส เป็นตน แต่ก็ไม่สามารถทำให้เด็กลืมได้เลย ทั้งนี้เพราะเด็กขาด
 บิดามารดาของอยู่กับอาว และความสัมพันธ์ของบิดาและมารดาไม่ดี ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อ
 การเรียนของเปิดมาก ดังที่ Lindgren ได้ให้ความเห็นว่า "A student's ability to
 learn is likely to be affected by the presence or absence of marked
 changes in home situation. (๒๓, p. ๕๕)

ตัวการทางความสัมพันธ์ใหม่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากการทดสอบสังคมมิติ คูตารางที่ ๒๕. และภาพที่ ๒๕ - ๓๓. แสดงให้เห็นว่าเด็กเป็น
คนมีเพื่อน เพราะเด็กได้รับการเลือกจากเพื่อนมากพอสมควร คนที่เลือกเด็กส่วนมากจะได้รับการ
เลือกออกจากเด็กเกือบทุกคน คนที่เลือกเด็กในสภาพการต่าง ๆ ตลอดเวลาทำการศึกษ
มักจะเป็นพวกเดียวกัน เช่น หมายเลข ๑๑ และ ๕ เป็นต้น

จากคำถาม "ใครชอบ" คูตารางที่ ๒๖ และตารางที่ ๕๗ - ๕๘ พฤติกรรมเด่น ๆ ของเด็ก
ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อน เช่น "มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น" "ทำดีด้วยอารมณ์ดี" "ชอบ
ทักทายเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่สบาย" "ชอบขอร้องเพื่อนเพื่อนมากที่สุด" "ชอบเล่นสนุก เล่นเมื่อ
เพื่อนเข้า"

จากการทดสอบ Semantic Differential Test เพื่อนส่วนมากมีความเห็นว่าเด็ก
เป็นคนที่อ่อนหวานดี เมตตา ยุติธรรม และมีมารยาทอันสูงส่ง โดยทั่วไปเพื่อนในห้องมีทัศนคติต่อ
เด็ก

จากการสัมภาษณ์ครูของ เด็กชายไม่เพื่อนกับ เพื่อน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์มีความเห็นว่า

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... เด็กชายอยู่โรงเรียนเข้ากับ เพื่อนชายได้ทุกคน มัก เขาหนึ่งชื่อ
ที่ชวนมาอ่านในห้องเรียนและแจกเพื่อนอ่านเสมอ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความสัมพันธ์ของเด็กกับเพื่อนในห้องดี ..."

จากอัตราประวัติทำให้ทราบว่า เด็กเป็นคนที่เพื่อนมาก เด็กเขียนว่า

... ข้าพเจ้าชอบใช้เวลาอยู่กับเพื่อน ๆ มากที่สุด ข้าพเจ้ารักเพื่อนเพราะข้าพเจ้าคบหาช่วยทุกคน
ชอบคุยกันสนุกสนานเที่ยวหัวเราะกัน และข้าพเจ้ารักเพื่อนสนิทเป็นที่สุด เพราะข้าพเจ้าคบหาช่วยทุกคน
ชอบความว่าเพื่อนสนิทที่โรงเรียน เพราะเพื่อนที่คบหาช่วยข้าพเจ้าได้เป็นเพื่อนสนิท
ทุกคน เพื่อนสนิทเป็นเพื่อนที่ดี เพราะเราคุยกันสนุกสนาน มีความรักใคร่และสนิทสนมกับเขาได้
... ขลุ่ยขลุ่ย ใจกว้าง และเมื่อคบกันนานเข้าเราก็รักกันและเป็นเพื่อนสนิทกัน ประทับใจกันได้
มีความดีอะไรก็บอกกันได้ ช่วยเหลือและเห็นใจกัน ข้าพเจ้าไม่เกลียดเพื่อน ข้าพเจ้าชอบ
คบคนและทำความรู้จักไว้มือ ...

จากการที่เบ็คชอบแบบสองตาม เบ็คมีความเห็นว่าเพื่อนรองเบ็คเป็นคนดี มีความสุข
เมื่ออยู่กับเพื่อน

จากสังคมมีดี คำถาม "ใครชอบ" การทดสอบ Semantic Differential Test
การสัมภาษณ์บุคคลรอง อาจารย์ประจำชั้น อีทชีวระวัต แบบสองตามเบ็ค ทำให้ทราบว่า
เบ็คเป็นคนมีเพื่อนและได้รับความรักจากเพื่อนมาก ดังนั้นเมื่อเบ็คอยู่โรงเรียนเบ็คจึงมีความสุข
แต่อย่างไรก็ตามมีบางคนที่โรงเรียนไม่เข้าใจเบ็ค เช่น อาจารย์บางคน เบ็คเขียนไว้ในลิตซ์ชว-
ระวัตว่า "... ครูบางคนเข้าใจไม่ลึกซึ้ง บางคนก็เข้าใจในควาพเจ้า ซึ่งก็เป็นเรื่องช่วย
ไม่ได้ ..."

เบ็คเป็นคนที่ชอบเร้าสังคม ชอบช่วยเหลือเพื่อนจากอีทชีวระวัตเบ็คเขียนว่า

... กิจกรรมต่าง ๆ ทางด้านสังคมเขาเจ้าก็ชอบ และมีส่วนร่วมอยู่บ่อย ๆ เช่น การอภิปราย
หรือการโต้วาที ก็มักจะเน้นภาระของชาติเพื่อรับทำเสมอ ซึ่งข้าพเจ้าก็ชอบและเต็มใจ
และกำลังคิดขอสมัคร กิจกรรมเช่นนี้ทำให้ข้าพเจ้ามีชื่อเสียงที่บางแห่งเหมือนกัน แต่ไม่สำคัญนัก
เพราะการงานในโรงเรียนก็ไม่ค่อยมีอะไรทำให้อะไรมีความสุข เพราะข้าพเจ้าชอบอยู่โรงเรียนมาก

...

เนื่องจากการที่เบ็คชอบเพื่อนมากนี้เองอาจทำให้เบ็คได้ใช้ความสามารถของตน เช่น
เป็นผู้แทนในการรายงานหมู่ ตัวแทนอภิปราย โต้วาที ซึ่งจะส่งเสริมให้เบ็คมีความสัมพันธ์ แต่
ในขณะเดียวกันการชมเพื่อนทำให้เบ็คไม่ชอบอยู่บ้าน ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนนอกบ้านในวันหยุด และ
วันหยุดก็มักกลับบ้านช้า ๆ ดังจะเห็นได้จากการประเมินความประพฤติของเบ็คโดยเบ็คเองว่า "...
วันเสาร์ วันอาทิตย์ ไม่ชอบอยู่บ้าน ไปเที่ยวที่อื่นมาก เช่น ไปเที่ยวบ้านเพื่อนทำให้เบ็คต้องเงิน
และไม่ใคร่สนใจในการ เรียนและเด็ก เรียนแล้วไม่รับกลับมาทำให้กลับบ้านเย็น ..."

อุปการะของเบ็คก็ให้ความเห็นว่า เบ็คเดิมนั้นพยายาม และนี่ไปคบเพื่อนนอกบ้านกลับ
มาช้า ชอบเที่ยวมากเกินไป ซึ่งอาจจะทำให้ความ อดทนดีทางการ เรียนลดลง เบ็คเองก็ทราบ
ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ และ ๒๕๐๕ เบ็คก็จะพยายามแก้ไขให้ดีขึ้นของ แต่ไม่สำเร็จ

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนของเบ็คมีส่วนที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการ
การ เรียนของเบ็ค และในขณะเดียวกันก็มีส่วนที่จะทำให้ความสัมพันธ์ทางการ เรียนลดน้อยลงได้

แต่อย่างไรก็ตามความรักของเพื่อนหรือ เบิกทำให้ เบิกนั้นมีความคิดว่าชีวิตของ เบิกยังมีความหมาย

ตัวการทางการพัฒนาตนเอง

เบิกเป็นคนที่มีระดับสติปัญญาสูง เป็นคนที่เห็นเหตุผลที่คงโคกถ้ำมาแล้วในตอนต้น เป็นคนที่ชอบความหนังสือมาก มีประสบการณ์มาก เช่น ใ้ไปเข้าร่วมหลายแห่ง เป็นต้น แต่ความล้มเหลวของการเรียนก็ไม่ใช่ เช่น

จากการศึกษาความตั้งใจเรียนและความเอาใจใส่ในการเรียนนั้นพบว่า ตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษาเบิกไม่ตั้งใจเรียนเลย และมักจะไม่ทำการบ้านตามที่ครูสั่ง จึงระเด็นให้ดังนี้

จากการสัมภาษณ์ครูปกครอง ครูปกครองมีความเห็นว่า

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความประพฤติที่เห็นว่าบกพร่องอยู่และควรแก้ไขคือ เรื่องไม่เอาใจใส่ในการเรียน ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติที่บกพร่องและควรแก้ไขคือ ความไม่เป็นระเบียบและความไม่สนใจในการเรียน ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความประพฤติที่บกพร่องของควรแก้ไขคือ ยังเอาใจใส่ในการเรียนน้อยกว่าที่ควร ชั้นเรียนจะเวลาจะสอบเท่านั้น ทำให้สะสมการบ้านไว้มาก ..... ความประพฤติที่ของการใหญ่บกพร่องของช่วยแก้ไขคือ คุณครูควรค้นเรื่องการชดเชยวันชกบ้าน ชัยนั้นอันไป ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติที่เห็นว่ายังบกพร่องและควรแก้ไขคือ การที่ไม่มีความรับผิดชอบต่องานและการไม่เอาใจใส่ต่อการเรียน ..."

จากความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาโดย Rating Scale อาจารย์ประจำวิชาส่วนมากมีความเห็นว่า เบิกมีความตั้งใจจะสนใจเรียนพอสมควร ไม่ชอบเขียนทำการบ้านตามที่อาจารย์สั่ง

จากความคิดเห็นของเพื่อน คำถาม "ใครเอ่ย" นักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า "... คุยทำงานอื่น ๆ นอกจากการเรียนมากที่สุด ... ไม่ทำการบ้านและชอบลอกการบ้านเพื่อน ... ชอบความหนังสือมากในเวลาที่เรียนบ่อยครั้ง ... ถูกครูตำหนิบ่อยครั้ง ... ไม่ตั้งใจเรียนและที่ครูสอน ... ส่งการบ้านไม่ทันตามที่ครูกำหนด ..."

การทดสอบ Semantic Differential Test เกือบในท้องส่วนมากมีความเห็นว่า
เบ็คไม่เป็นคนซีเกียหรือขยัน แต่มีความโง่เขลาไปทางซีเกียมาก

จากตัวของเบ็คเอง การประเมินความประพฤติเบ็คมีความเห็นว่า ตนเองไม่เอาใจใส่ใน
การเรียน สนใจเรียนน้อยไป การเรียนไม่ได้เพราะขาดความตั้งใจในการเรียน

จากบุคคลในสาขาเจ้าของการ เป็นเหมือน

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... อยากรับเป็นแบบนักเรียนหมายเลข ๕ คือขยันเรียน การบ้านทำ
ถูกต้อง ตั้งใจเรียน ... ทั้งหมดก็อยากมีชัยเหมือนเพื่อน แต่จะลำบากเป็นเหมือนพวกอย่างนั้น
ไม่สะดวก เป็นอย่างผมเองก็สบายแล้ว เว้นแต่เสียเวลานั่งไม่ได้ จึงอยากมีนิสัยอย่างนักเรียน
หมายเลข ๕ ..."

จากทัศนคติเบ็ค มีความคิดเห็นว่าผลการเรียนที่ไม่ได้ดี เพราะว่าไม่ตั้งใจเรียน
ขยันเรียนน้อยไป เช่น "... มีนิสัยชอบเล่นสนุกกับเพื่อน ชอบแกล้ง ตั้งใจเรียนบ้างไม่ตั้งใจเรียน
บ้างตามอารมณ์ ..... อุปสรรคในขณะนั้นคือ การเรียนที่ตกต่ำลงและกำลังพยายามปรับหัวขึ้น คิด
ว่าเป็นอุปสรรคอันเดียวในขณะนั้น ..."

จากบันทึกพฤติกรรมในห้องเรียน เบ็คมีความสนใจในการเรียนน้อยไป เช่น บันทึกพฤติ-
กรรม ในวันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖ ชั่วโมงวิชาคณิตศาสตร์ วันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗
ชั่วโมงวิชาภาษาอังกฤษ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น ความเห็นของอาจารย์ประจำวิชา ความ
คิดเห็นของเพื่อนในห้อง ความคิดเห็นของเบ็ค จากการบันทึกพฤติกรรม ซึ่งเห็นว่าเบ็คไม่ตั้งใจ
และไม่เอาใจใส่ในการเรียน จึงทำให้การเรียนไม่ดีเท่าที่ควร

ทำไมเบ็คจึงไม่ตั้งใจและไม่เอาใจใส่ในการเรียน อาจจะเป็นเพราะเบ็คขาดความรัก
จากบิดามารดา และสภาพทางบ้านมีอิทธิพลต่อเบ็คตลอดเวลา เบ็คมีความกังวลและคิดถึงเรื่องเหล่านี้
ทำให้เบ็คมีความไม่สบายใจ มีความวิตกกังวลมาก ในความสัมพันธ์ระหว่างบิดากับมารดา ทำให้เบ็ค
ไม่กล้าที่จะเรียน ครั้นบิดาโรงเรียนเบ็คได้ก็มีความรักจากเพื่อน เบ็คใช้เวลาส่วนมากไป
เล่นกับเพื่อนจนไม่มีเวลาที่จะมาสนใจการเรียน ซึ่งเบ็คเองก็เข้าใจ

จากการศึกษาทัศนคติและความสนใจในวิชาต่าง ๆ เบิกชอบและสนใจในวิชาทุกวิชา
ถ้าวิชาไหนทองทองจำ ทองฟ้าการบ้านมาก ๆ เบิกไม่ชอบ เบิกชอบวิชาที่เรียนด้วยความเข้าใจ
ชอบให้อาจารย์สอนโดยการอภิปราย ไม่ชอบให้อาจารย์ท่องในใจ ถ้าวิชาไหนยากไปเบิกไม่ชอบ
เรียน เกิดความเบื่อหน่าย แต่เนื่องจากทุกวิชาเป็นการบ้าน เบิกก็เกลียดทำให้เบิกไม่เข้าใจ
โดยเรียนต่อไป เบิกไม่ชอบเรียนเพราะว่าอาจารย์ชอบออกสอบตามการบ้านที่ให้ทำ เมื่อเบิก
ทำไปก็เกิดความเบื่อกว่าที่จะเรียน เช่น

เบิกชอบและสนใจวิชาภาษาไทย เพราะอาจารย์สอนดี ที่ไม่ชอบและไม่สนใจเพราะว่า
ทองทองจำวิชาหลักภาษาไทย

เบิกชอบและสนใจภาษาอังกฤษ เพราะอาจารย์สอนดีมาก เรียนเข้าใจ การบ้านง่าย ๆ
และไม่ยาก

วิชาสังคมศึกษา เบิกชอบเพราะอาจารย์สอนดี เมื่อสามาเรียน แต่ไม่ชอบเพราะชั่วโมง
วิชาเยอะเกินไป

วิชาคณิตศาสตร์ เบิกชอบและสนใจมาก เพราะชอบคิดวิเคราะห์ทางคณิต เป็นการศึกษาที่สนุก
แต่เบิกไม่ชอบเพราะมีการบ้านมาก เบิกทำไม่ทัน จึงรู้สึกเหมือนระกอบกับบรรยากาศที่ไม่ดี ในปี
การศึกษา ๒๕๒๖ เบิกไม่ชอบและไม่สนใจเลย เบิกเขียนว่า "... แต่ก่อนชอบวิชาดีมาก เกยวัน
ความสนใจน้อยลง ไม่ชอบคิดใคร่เรียนมาก ..... อาจารย์สอนดีก็ไม่ได้ใช้ วิชาบางครั้งที่สนุก
อย่างรังเกียจ แต่ไม่ชอบกับเลขและวิชาคณิตและเรขาคณิต (เพราะไม่ชอบทำ) ทำให้
เกิดความไม่ทัน เลยทำให้สนใจน้อยลง ..."

วิชาวิทยาศาสตร์ เบิกชอบและสนใจวิชามากที่สุด เพราะน่าสนใจได้ความรู้ใหม่ ๆ
อาจารย์สอนดี อาจจะเป็นเพราะเบิกชอบวิชาวิทยาศาสตร์มากที่สุด จึงทำให้เบิกมีความรู้สึกดี
จากการเรียนในวิชานี้สูงกว่าวิชาอื่นและสนใจเสมอ

วิชาศิลปะ ในการศึกษา ๒๕๒๕ เบิกไม่ชอบวิชานี้เพราะไม่ชอบอาจารย์สอน
ในการศึกษา ๒๕๒๕ - ๒๕๒๖ เบิกชอบวิชานี้ เพราะทำให้ได้ความรู้แปลก ๆ วิชาสายนี้
ให้ใจเย็นนึกกีฬา และเขียนง่าย

วิชาศิลปศึกษา เบิกชอบวาดเขียน ส่วนของอื่นก็ชอบแต่ไม่ชอบเพราะต้องซื้อ
เครื่องเงิน

เมื่อเกิดไม่ชอบและไม่สนใจใฝ่หาวิชา และไม่ชอบวิธีการสอนของอาจารย์ จึงทำให้เกิด
ไม่ชอบเรียน คร. สุรางค์ กล่าวว่

... The students may object to learn because of the following reasons. The wrong attitude toward certain subject has developed. The method or activity which teacher employs is not compatible with the past experience ... (ปิ่น, ๒๕๑)

การที่เป็นศิษย์วิเศษสูง แต่ผลการเรียนไม่ดี เขาที่ควรจะเป็นเพราะเกิดตั้งใจเรียน
แต่สนใจใฝ่หาการเรียนน้อยไป ดังในการศึกษา ๒๕๐๘ อาจารย์ประจำชั้นกล่าวว่า "... เกิด
มีศรัทธาและไหวพริบดี ตอนช่วงกลาง แต่ขาดการเอาใจใส่ในการเรียนและการทำงานไม่ตั้งใจ
เขียนหนังสืออ่านยาก ทำงานไม่ระมัดระวังและไม่ค่อยเป็นระเบียบนัก ฉะนั้นยามนี้ ประเด็นของตนเอง
การเรียนจะดีกว่านี้ ..."

เอก

เอกโต้ง เกิดเป็นตัวแทนของนักเรียนชายที่เรียนมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนมัธยมศึกษา
ผลการสอบกลางปีและปลายปีของเอกในระยะ ๓ ปี มีผลดังนี้ตามนี้ดังนี้ ตารางที่ ๑๑ วิชาภาษาไทย
คะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์ เซนต์โกลด์ที่ ๒๕ - ๓๐ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์ เซนต์โกลด์
ที่ ๕๓ - ๕๕ วิชาสังคมศึกษาคณะอยู่ในระหว่างเบอร์ เซนต์โกลด์ที่ ๓๓ - ๓๕ วิชาคณิตศาสตร์
คะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์ เซนต์โกลด์ที่ ๓๔ - ๓๖ วิชาวิทยาศาสตร์คะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์ เซนต์โกลด์
ที่ ๕ - ๕๐ วิชาพลศึกษาคะแนนอยู่ในระหว่างเบอร์ เซนต์โกลด์ที่ ๓๒ - ๓๔ วิชาศิลปะศึกษาคณะอยู่ใน
ระหว่างเบอร์ เซนต์โกลด์ที่ ๓๒ - ๓๖ ผลรวมทุกวิชาของเอกอยู่ในระหว่างอันดับที่ ๑๐ - ๑๐ ของ
จำนวนนักเรียน ๓๑ คน ในการศึกษา ๒๕๐๘ และจำนวนนักเรียน ๕๕ คน ในการศึกษา ๒๕๐๙
และ ๒๕๑๐ จะเห็นได้ว่าความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเอกอยู่ในระดับปานกลาง

จากข้อมูลในแบบที่ ๓ จะสรุปได้ว่าวิธีการที่ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน หรือเป็น
ผู้ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ผล การเรียนของเอกนี้ดังนี้

ทิวการทางร่างกาย

จากการศึกษาความเจริญเติบโตทางร่างกายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๒ เอกมีอายุได้ ๑๔ ปี ๒ เดือน น้อยกว่าอายุเฉลี่ย ๑ ปี ๓ เดือน มีน้ำหนัก ๓๔.๒ ก.ก. ซึ่งน้อยกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนชายในทอง ๗.๓ ก.ก. และมีส่วนสูง ๑๕๕.๒ ซม. ซึ่งน้อยกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนชายในทอง ๔.๓ ซม. ถ้าเราพิจารณาภาพที่ ๑๐ จะเห็นได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ เอกต่ำกว่านักเรียนชายของทองมาก แม้ว่าเอกส่วนสูงจะเพิ่มกว่าส่วนสูงเฉลี่ยแต่เอกก็ยังผอมมาก การที่เอกตัวเล็กทำให้เอกไม่มีความสุขในหมู่เพื่อน ดังนั้นปัญหาที่ทำให้เอกไม่สบายใจข้อหนึ่งก็คือ มีปัญหาทางร่างกายที่เจริญเติบโตไม่ได้ขนาดเท่ากับวัยเดียวกัน

จากอัตชีวประวัติเอกเขียนว่า "... ผมรูปร่างเล็กจึงทำให้แตกต่างกับผู้อื่นได้ บรรดาพวกเพื่อน ๆ เขามรูปร่างใหญ่เกินทุกคน ทำให้ผมเข้ากับเขาลำบากทีเดียว ..."

จากแบบสอบถาม และอัตชีวประวัติเอกทำให้เราทราบว่า เอกมีปัญหาทางการเจริญเติบโตทางร่างกายของเอกเป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเอก แม้ว่าพิจารณาแล้วเอกอายุยังน้อยกว่าอายุเฉลี่ยของนักเรียนชายถึง ๑ ปี ๓ เดือน ร่างกายกำลังเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วก็ตาม แต่เอกก็อยู่ในหมู่เพื่อนเอกจึงเปรียบเทียบกับตนเองกับเพื่อน ทำให้เอกมีความรู้สึกไม่สบายใจ ทำให้เขาเข้ากับเพื่อน ๆ ได้

จากบันทึกการตรวจสุขภาพของแพทย์รายงานว่า เอกมีสุขภาพทางร่างกายดี ปกติทุกอย่าง ไม่พบว่า เป็นโรคอะไร เอกไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายบกพร่อง จากการสัมภาษณ์ของผู้นบครองมีความเห็นว่า เอกมีสุขภาพแข็งแรงไม่เคยเจ็บป่วยอะไร จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้นให้ความเห็นว่า เอกมีสุขภาพดีร่างกายแข็งแรง จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษา ๆ ให้ความเห็นว่า "กีฬาที่เอกเล่นคือที่รักคือ ฟุตบอล บาสเกตบอล เอกเล่นในตำแหน่งศูนย์หน้าหรือประตู เอกเคลื่อนไหวได้คล่องแคล่ว แขนขาและตาสัมพันธ์กันดี ไม่มีกีฬาชนิดใดที่เอกเล่นไม่ได้เนื่องจากอุปสรรคทางร่างกายของเขา"

จากบันทึกของนายแพทย์ การสัมภาษณ์ผู้นบครอง อาจารย์ประจำชั้น และอาจารย์ที่ปรึกษา อาจจะกล่าวได้ว่า สุขภาพทางร่างกายของเอกปกติและแข็งแรงดี แต่เนื่องจากขนาดของร่างกายเล็กกว่าปกติ ทำให้เอกมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ๆ ดังปรากฏในอัตชีวประวัติ

กิ่งกล้วยแล้ว

ทิวการทางความรัก

ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา การพิทักษ์เอก และนำมาซึ่งภานต์ใหญ่จกมารดาของเอก การบูชาและทำทางระหว่างบิดามารดาอบอุ่น ในบ้านบิดา เป็นผู้มีอำนาจมากที่สุด มารดาเป็นผู้รักใคร่ชอบทุกอย่าง พฤติกรรมเหล่านี้แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างบิดาและมารดา บิดารักลูกทุก ๆ คน เช่น เมื่อครอบครัวมีปัญหาสำคัญที่ระของทั้งคี่สนใจ บิดามารดาจะบอกให้ลูก ๆ ทุกคนทราบและบางครั้งก็ให้แสดงความคิดเห็น ของทุกอย่างในเข้ามาดู ลูก ๆ มีความต้องการจะขอ บิดามารดาจะจัดหาให้ และในรอนมหนึ่ง ๆ บิดามารดาพาออกไปเที่ยว ทางไกลทุกคน ซึ่งทุกคนก็ชอบ บิดาแม่ว่ามีความจำเป็นจะต้องไปรับราชการต่างจังหวัด มาเยี่ยม ลูก ๆ และครอบครัวทุกอาทิตย์ นอกจากมีความจำเป็นมารดาเป็นผู้รับผิดชอบหาบ้านให้ความอบอุ่น แก่ลูก ๆ ทุกคน

บิดาเอกรักเอกรมากจึงจะเห็นได้จาก การพิทักษ์ของฉาบรูปอย่างดีราคาแพงมากจาก ทางประเทศ บิดาและเอกรรักกลองฉาบรูปนี้มากซึ่งเอกเอาไปทำหายแล้วไม่บอกให้บิดามารดาทราบ บิดามารดาว่าเอกทำหายก็ไม่ไควกล่าวเอกแต่อย่างใด เพราะกลัวว่าเอกจะเสียใจ พฤติกรรม เหล่านี้แสดงว่าบิดารักเอก เอกรนิยมชอบในบิดามารดาของกนมาก ถึงในบุคคลที่อยากจะเป็น เหมือน แม่แต่ในการ เรียนเอกเขียนว่า "... เพราะเมื่อวันชาติเจ้าจะทองโตขึ้นทุกวัน และทองตั้งใจ เรียนให้ดีที่สุดเหมือนกับคุณพ่อและที่ชายคนโตควย คุณพ่อมีความตั้งใจเรียนมากสำเร็จจากโรงเรียน เสนาธิการทหารบกและตั้งใจเรียนต่อ เสนาธิการผสมจนสำเร็จอีก ข้าพเจ้าทองขยันทำมาอย่าง คุณพ่อของข้าพเจ้า ..." การพิชิตกลองการ เป็นเหมือนบุคคลหนึ่งยอมแสดงว่าบุคคลนั้นตั้งใจ และรักคุณพ่อที่ทองการ เป็นเหมือนนั้น

มารดามีโอกาสอยู่ใกล้ชิดกับลูก ๆ กว่าบิดา คนในบ้านเอกรรักมารดาที่สุดและมารดาก็รัก เอกรมาก มารดาเป็นคนที่ส่งเอกไปโรงเรียน จากการสัมภาษณ์บิดาในการศึกษา ๒๕๐๖ และ สัมภาษณ์มารดาในการศึกษา ๒๕๐๘ - ๒๕๐๘ บุคคลทั้งสองให้ความเห็นว่าเอกรรักมารดามากที่สุด และมารดาก็รักเอกรมากที่สุด เช่นเดียวกัน บิดาให้ความเห็นว่า "... ในบ้านเอกรมีความภูมิใจ ในตัวของบิดามารดาเป็นคนที่ทำอะไร ๆ ในบิดามารดาเสมอซึ่งที่ชายทั้งสองของเอกไม่เคยทำ

เลย มีความรักภูมิใจในตัวเอกเช่นกันที่เอกเล่นดนตรีได้ เมื่อมีงานต่าง ๆ มีความรักก็จะพาเอกไปแสดงร่วมกับคนที่เอกก็ชอบ มีความรักก็สนับสนุนเอก ..."

จากตารางที่ ๒๑ และ ๒๒ แสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ของเอกกับมารดาดีกว่าสัมพันธ์ของเอกกับบิดา เช่น ความสัมพันธ์กับบิดาเอกมีความเห็นว่า "ข้าพเจ้าสามารถจะพูดเล่าเรื่องและปรึกษากับคุณพ่อในเรื่องใด ๆ ใค้บางเรื่อง คุณพ่อสนใจและช่วยเหลือข้าพเจ้าในขณะที่ข้าพเจ้าได้รับความยุ่งยากต่างบ้างครั้ง" ความสัมพันธ์กับมารดาเอกมีความเห็นว่า "ข้าพเจ้าสามารถจะพูดเล่าเรื่องและปรึกษากับคุณแม่ในเรื่องใด ๆ ใค้ทุกเรื่อง คุณแม่สนใจและช่วยเหลือข้าพเจ้าในขณะที่ข้าพเจ้าได้รับความยุ่งยากทุกครั้ง"

มารดาช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่ออกทำนิก และให้คำชมเชยเมื่อเอกทำนิกมารดาพอใจจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองมีความรักมีความเห็นว่า ความสัมพันธ์ในระหว่างลูก ๆ นี้ เนื่องจากเอกได้รับความรักจากบิดามารดามากกว่าที่ เอกจึงไม่ก้อวี่ ๆ แต่จากบุคคลของการเป็นเหมือนของเอกคงกล่าวแล้ว เอกก็ยังรักที่ชายของทนอย

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในวัยของเอกนี้ ทวีการทางความรักของเอกจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ที่เื่อทางการ เว้นแต่อย่างใด

ทวีการทางวัฒนธรรมและการอบรม

จากการ เยี่ยมบ้านและการ สัมภาษณ์ผู้ปกครองพิจารณาได้ว่า วัฒนธรรมทางบ้านของเอกคล้ายกับทางโรงเรียน ทุกคนในวัยนี้มีเชื้อชาติไทย นัถือพระพุทธศาสนา ใ้ภาษาไทยโดยตลอด ญาติทายายของเอกมีเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย นัถือพระพุทธศาสนา เอกเคยชมวีรกรรมและปฏิบัติใ้เคร่งมาก จากการ ประเมินผลความประพฤติของผู้ปกครองและอาจารย์ประจำชั้น ทั้งสองฝ่ายให้ความเห็นว่าค้ทั้งผู้ปกครองมีความเห็นว่า

- ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "ความประพฤติทั่ว ๆ ไปเวลาอยู่บ้านเรียบร้อย ไม่ก้อ"
  - ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "ความประพฤติทั่ว ๆ ไปแสดงที่หน้าใ้ไทยเรียบร้อย รุ้อะไรควรไม่ควร ความประพฤติในสังคมที่โรงเรียนของตัวเองใ้ก้อ"
  - ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "เคารพใ้คนอื่น ความประพฤติไม่เสีย"
- อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่า

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "ความประพฤติที่พอใจแล้วคือการช่วยเหลือรับใช้อาจารย์ มีความเชื่อ
ฟัง นอบน้อมเคารพผู้ใหญ่"

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "ความประพฤติที่หัว ๆ ไปขณะอยู่โรงเรียนสุภาพเรียบร้อยดี ชอบช่วย
เพื่อ"

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "ความประพฤติที่ปลื้มถึงท้ออาจารย์หรือผู้ใหญ่โดยทั่วไปดี"

ฐานะทางบ้านของบิดาดีกว่าอยู่ในระดับดี บิดารับราชการ เป็นทหารได้รับเงินเดือนเห็นเท่า
ข้าราชการชั้นพิเศษ และมารการก็รับราชการ มีลูก ๓ คน ในบ้านสามารถมีสิ่งของต่าง ๆ ได้

บิดามารดาของ เอก เป็นคนนิยมการศึกษา บิดาแม้ว่าจะจบการศึกษาชั้นอุดมศึกษาแล้วก็ตาม
เมื่อออกมารับราชการแล้วบิดาก็ยังศึกษาต่อในสถาบันชั้นสูงสุดของแขนงนั้น ซึ่งสิ่งนี้เป็นแรงจูงใจให้เอก
มีความมานะที่จะไปให้ถึงขั้นนี้แม้ว่า ดังที่เอกเขียนไว้ในบุคคลที่ซำห้เจ้าทองการ เป็นเหมือนว่า
"... คุณพ่อมีความตั้งใจเรียนมาก สำเร็จจากโรงเรียนเสนาธิการทหารบกและตั้งใจเรียนต่อเสนา-
ธิการผสมจนสำเร็จอีก ซำห้เจ้าซำห้ทำตามอย่างคุณพ่อของซำห้เจ้า เจ้าถึงแม้ว่าจะต้องอยู่ห้องหนังสือ
คิด ๆ ก็ตาม แต่ซำห้เจ้าก็มีความพยายาม ..."

ที่บ้านของเอก เอกมีพี่ชายซึ่งอายุทันสมัยกว่าและบิดาช่วยเหลือแนะนำเอกในเรื่องการ เรียน
โดยเฉพาะพี่ชายของเอกคอยช่วยเหลือ เอกตลอดเวลา

ที่บ้านมีอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมความสนใจพิเศษทางการ เรียน เช่น โทรทัศน์
วิทยะ วารสาร

บิดามารดาต้องการให้เอกเรียนทหาร เหมือนพี่ชาย บิดามารดาจึงหาครูสอนพิเศษมาฝึกเอก
เป็นพิเศษ เพื่อจะให้สอบคัดเลือกเข้าได้ บิดามารคามีความสนใจและเอาใจใส่ในการ เรียนของเอก
มาก ดังจะเห็นได้จากตารางที่ ๒๑ และ ๒๒ ตามความคิดเห็นของเอก เช่น "คุณพ่อไม่เคยเลย
ที่จะไม่สนใจว่าซำห้เจ้าจะสอบได้คะแนนสูงหรือต่ำ หรือไม่เคยเลยที่จะไม่สนใจว่าซำห้เจ้าจะคุณหนังสือ
หรือไม่" ... "มีบ่อยครั้งที่คุณแม่ไม่สนใจว่าซำห้เจ้าจะสอบได้คะแนนสูงหรือต่ำ หรือมีบ่อยครั้งที่จะ
ไม่สนใจว่าซำห้เจ้าจะคุณหนังสือหรือไม่"

นอกจากนี้เมื่อเอกทำสิ่งใดไม่พอใจมารดาและบิดาจะกล่าวตักเตือน และถ้าแสดงพฤติกรรมที่
บิดามารดาไม่พอใจ เช่น ทำผิดระเบียบ หรือสิ่งของ เช่น จากบุคคลที่ซำห้เจ้าอยากเป็นเหมือนบิดา

ตั้งรางวัลไว้ว่าถ้าสอบได้เกิน ๘๐ % ก็อาจจะซื้อจักรยานให้

เมื่อวันธรรมดาของเอกและขอ ทางโรงเรียนคล้ายกัน ครอบครัวมีฐานะดี บิดามารดาเน้นการศึกษา มีคนคอยให้คำแนะนำช่วยเหลือในปัญหาการเรียน บิดาทัดระดับความรับผิดชอบที่สูง มีความสนใจในการเรียนของเอก นั้นแสดงว่าตัวการทางวัฒนธรรมและการอบรม ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าตัวการทางวัฒนธรรมและพื้นฐานทางฐานะทางสังคมส่งเสริมความรับผิดชอบทางการเรียน

เมื่อพิจารณาถึงการอบรมเลี้ยงดูทางบ้านเกี่ยวกับบุคลิกภาพแล้วก็จะกล่าวได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูทางบ้านเน้นอุปสรรคต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของเอก ทั้งนี้เพราะว่าบิดามารดา รักเอกมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเอกเป็นลูกคนสุดท้าย เอกจึงได้รับความรักจากบิดามารดา มากกว่าคนอื่น บิดามารดาเลี้ยงอย่างทะนุถนอมใจเอกทุกอย่าง เช่น เมื่อมีความกังวลเกี่ยวกับภาระที่หนักมากก็ยิ่งให้เอกนั่งลงไปโซ และเมื่อเอกทำทดลองด้วยรูปหลาย เอกก็เฝ้าคอยให้ บิดามารดาชม เมื่อบิดามารดาทราบภายหลังว่าเอกเป็นผู้นำไม่ทำหายก็ไม่ว่ากล่าวเอกแต่อย่างใด และพยายามที่จะดึงเรื่องนั้น นอกจากนี้เอกไม่กลัวที่ ชอบชมที่ชายคนรองที่เรียนอ่อนและเรียนอยู่ชั้นต่ำกว่า ชอบหัวเราะเยาะคนรอง ซึ่งบิดามารดาเองก็มีความเห็นว่าเป็นพฤติกรรมที่ควรแก้ไข

การที่เอกได้รับความคาดหวังที่บ้าน เมื่อเอกไปโรงเรียนพฤติกรรมที่เอกเคยทำได้เมื่ออยู่ที่บ้านครั้งนี้ไปโรงเรียนเพื่อนและอาจารย์ก็ไม่ยินยอมให้เอกทำอย่างที่เคยทำได้ ที่นั่น พฤติกรรมที่เอกแสดงออก เช่น ชอบวิ่งแค้นเพื่อน ชอบเอาเปรียบเพื่อน ชอบพาลเมื่อเวลาโกรธ ชอบพาลเมื่อโกรธ โข่มขู่คนอื่น ๆ เป็นพฤติกรรมที่เพื่อน ๆ ไม่ชอบนั่นคือเอกเป็นคนไม่ดี เพื่อนทำให้เอกไม่มีความสุขในห้องเรียนซึ่งจะมีผลกระทบสะท้อนต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของเอก หากว่าเอกไม่มีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวแล้วก็จะทำให้เอกไม่มีปัญหา อาจจะใช้เวลาเกี่ยวกับ การเรียนให้มากกว่า

ทั้งนี้วัฒนธรรมและการอบรมทางบ้านของเอกส่งเสริมความรับผิดชอบทางการเรียน แต่ในขณะเดียวกันวิธีการอบรมเลี้ยงดูเอกทางบ้านทำให้เป็นอุปสรรคต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของเอก

ตัวการทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากการทดสอบสิ่งกมธิ ฎภาที่ ๒๕ - ๓๓ และตารางที่ ๒๓ จะเห็นว่าเอกได้รับเลือกจากเพื่อนในหมู่วัยเดียวกันน้อยมาก ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ ทุกสภาการณ์เพื่อนักเรียนเลือกเอกเพียงคนเดียวคือในสภาการณ์โรงอาหาร มีหมายเลข ๑๒ เลือกเอก ซึ่งหมายเลข ๑๒ นี้ไม่มีใครเลือก และในอีก ๑๑ ปีก็ไม่เลือกเอกอีก เอกไม่เคยเลือกหมายเลข ๑๒ คอม ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ มีเพื่อนักเรียนชายเลือกเอกเพียง ๒ คน คือ หมายเลข ๑๒ และ ๑๕ ซึ่งเอกเลือกคอมในสภาการณ์ห้องเรียน ไปเที่ยว หมายเลข ๑๒ เลือกเอกทุกสภาการณ์ ทั้งในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และปีการศึกษา ๒๕๐๖ ในสภาการณ์ไปเที่ยว ส่วนหมายเลข ๑๕ เลือกเอกเพียงสภาการณ์ห้องเรียน ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ เท่านั้น ไม่เคยเลือกเอกในสภาการณ์ใดอีกเลย ส่วนคนที่เอกเลือกครั้งที่สองมา วรคอม หมายเลข ๑๒ และ ๑๕ ซึ่งส่วนคนอื่นเอกก็เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ เกือบทุกสภาการณ์ แต่หมายเลข ๑๒ และ ๑๕ ไม่เคยเลือกเอกเลย และสองคนนี้เป็นคนที่คนอื่นเลือกมากที่สุด ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าเอกเป็นคนที่ไม่มีเพื่อนในห้องเรียน

ทำไมเพื่อนในห้องเรียนจึงไม่มีใครเลือกเอกหรือเอกเป็นคนไม่มีเพื่อน พิจารณาจากความกึกกึ่งเห็นของเพื่อนในห้องเรียน จากคำถาม "ใครเอ่ย" ในตารางที่ ๒๔ จะพบว่า พฤติกรรมที่เด่น ๆ ของเอกที่แสดงออกมาจากความกึกกึ่งเห็นของเพื่อน ซึ่งเพื่อนคงไม่ชอบเอกแน่ เช่น

- ไม่ชอบคำแนะนำของเพื่อนเมื่อชักชวนความสนุกสนานของตน, เป็นคนแสนแสร้งและต้องการให้เพื่อน
- เอาใจใส่สุด, ชอบขี้มากที่สุดใน, เป็นคนใจน้อยที่สุดใน, ชอบวันรุ่งที่สุดใน, ชอบหนีเวรมากที่สุดใน,
- ชอบรังแกเพื่อนมากที่สุดใน, ชอบเอาเปรียบในการทำงานมากที่สุดใน, เหน็ดคัดค้านเมื่อเพื่อนทำไม่
- ถูกใจ, ทำความรำคาญให้เพื่อนมากที่สุดใน, เพื่อนชอบขี้ที่สุดใน, ชอบล้อเพื่อนเมื่อเพื่อนทำผิด,
- ชอบนินทาเพื่อนมากที่สุดใน, ชอบทะเลาะกับเพื่อนมากที่สุดใน, ชอบทำร้ายเพื่อนเวลาโกรธ, ชอบ
- ทาลเมื่อได้รับโทษมากที่สุด ...

จาก Semantic Differential Test เพื่อนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเป็นกลาง ๆ โดยปกติแล้วคนเราที่คิดเห็นอย่างใดสิ่งหนึ่ง แม้ว่าจะเห็นว่าสิ่งนั้นไม่ดีเราก็มักจะออกความเห็นเป็นกลาง ๆ เอาไว้เพื่อความปลอดภัย ดังนั้นการที่เพื่อนมีทัศนคติเป็นกลาง ๆ ต่อเอกก็อาจจะหมาย

ความว่า เช่น ๆ มีทัศนคติเป็นกลาง ๆ ทอเอจจริงหรือมีทัศนคติไม่คคือเอจกโค

จากการประเมินความประพฤติของเอจโดยตนเอง ผู้ปกครอง และอาจารย์ประจำชั้น
เอจมีความคิดเห็นว่า

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ " ... โขโง้ง่าย, โขน้อย, โขยั้ง ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ " ... ของการแกไขการชุกจากที่โชคำไม่สุภาพในบางกรั้ง"

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ " ความประพฤติที่เห็นว่าควรแกไขคือ ชอบหัวเราะเปาะคนรณบ้าน
โชนอย "

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ " ความประพฤติที่เห็นว่าขงกรรองคือ เรองขมที่ชายขงเป็นคนขงขงกขย
ที่เรองขมที่กำกว่าและเรองไม่เกง"

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "โชนอย"

ความคิดเห็นจากอาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ " ความประพฤติที่ควรแกไขคือ ขอนมขยโชนอย"

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ " ความประพฤติที่ขงกรรองและควรแกไขคือ ขางรั้งขงขงมขน

เวลาโกรขงบางกรั้งแกงกรรยาคลยขงขง"

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ " ความประพฤติที่ขงกรรองและควรแกไขคือ ความกรั้งกรั้ง
ค้อยโง เวลาโงโง"

จากอชขงระวช เอจมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองขงนี้ "นขยที่ขงขงรขยโชณะโง" โช
โชนอย โกรขงขงขงหลายเรว" ..... "ความที่โงกลวขงขงขงขงขงขงโงขงการโงระ เรองคณว
"นง"

จากการสังเกตและบันทึกพฤติกรรม เช่น ๆ ขงเรองเอจกว่า "นง" ขงเอจขงขง
ความโงโงเอจ เอจขงนขงการวขง เช่น วันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๑.๓๕ น. และ
วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๕ เวลา ๑๓.๔๕ น. วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๖ เวลา
๑๔.๐๐ น. เป็นต้น

จากความคิดเห็นของเพื่อน จากคำถาม "โชนอย" Semantic Differential
Test การประเมินความประพฤติโดยเอจเอง การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และอาจารย์ประจำชั้น

ตลอดจนอิทธิพลชีวิต เป็นพฤติกรรมที่แสดงว่าเพื่อไม่ชอบหรือไม่มีเพื่อนซึ่งสัมพันธ์ การทดสอบสังคมมิติ ที่ทำการ ทดสอบมาตลอดระยะสามปี การที่เอกไม่มีเพื่อนในห้องเรียนอาจทำให้เอกไม่มีความสุขในการเรียน ซึ่งจะทำให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของเอกมีอุปสรรค ทั้งนี้เพราะว่าเพื่อน ๆ มีความสำคัญมากในการ เรียนรูของเอก ดังที่ศาสตราจารย์ Prescott (๑๔, p. ๒๒๖, ๒๒๗)

การชันนาแห่งตน

จากการทดสอบสติปัญญาของเอกโดยใช้ Raven Progressive Matrices (๑๙๕๘) เอกได้คะแนนเบียร์เท็นติลที่ ๓๐ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในโรงเรียนและ เมื่อเปรียบเทียบกับ Norm ของต่างประเทศ คะแนนของเอกอยู่เบียร์เท็นติลที่ ๕๐ ซึ่งแสดงว่าเอกมีระดับสติปัญญาปานกลาง เอกมีระดับที่คาดว่าจะเรียนได้

เอกมีความตั้งใจและความสนใจในการ เรียนน้อย เช่น จากการสัมภาษณ์ครูของ อาจารย์ประจำชั้น ผู้ปกครองได้ความเห็นวา

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... เอกเวลาชยงานในวันเสาร์ หรือวันอาทิตย์โดยอ่านหนังสือประเภทวารสาร เกม กระดุก, พุทธโภคะ, ขอมดนตรี"

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ก่อนมาโรงเรียนทุกวันสัปดาห์ วันเสาร์หรือวันอาทิตย์อ่านหนังสือเรียนบ้าง สวมมากไม่ไหว หนังสือที่อ่านเป็นหนังสือนวนิยายประวัติศาสตร์"

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๘ "... ชอบทำงานที่ตึงคางในห้องเรียนบ้าง เวลาว่างส่วนมากใช้ในการ เล่นของเล่น ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ชอบทำงานอยู่เมมอ แต่ไม่ทำงานเกี่ยวกับการเรียน ..."

จากการที่เห็นอาจารย์ประจำวิชาแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความตั้งใจเรียนและความสนใจเรียนของนักเรียนโดย Rating Scale อาจารย์ส่วนมากก็พบว่าเอกมีความตั้งใจเรียนพอสมควรและขยันทำการบ้านพอสมควร แต่หาพิจารณาตามคำถาม "ใครเคย" การสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน เอกชอบช่วยเหลืออาจารย์รับใช้อาจารย์มาก อาจจะทำให้ความผิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาผิดไปจากความจริงก็ได้

จากคำถาม "ใคร เขย" นักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่าชอบเอางานอื่นขึ้นมาทำในเวลาเรียน ชอบอ่านหนังสือนวนิยายในห้องเรียน

จากประเมินความประพฤติของเอกโดยตนเอง ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ เอกมีความคิดเห็นว่า "... จะตั้งใจเรียนในทุกวิชาให้มากขึ้น โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย และวิทยาศาสตร์ นอกจากนั้นจะพยายามทำการบ้านให้เสร็จตามที่อาจารย์สั่ง ..."

จากการสังเกตบันทึกพฤติกรรม เอกมีความตั้งใจเรียนน้อย เช่น บันทึกพฤติกรรม วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๔ วันที่ ๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕ วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗ เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ครูของ อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำวิชา จากคำถาม "ใคร เขย" จากการประเมินความประพฤติของเอกโดยตนเอง และจากสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน เอกมีความตั้งใจเรียนน้อย ซึ่งอาจจะมีส่วนให้ความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำกว่าที่ควรจะเป็นก็ได้

จากการศึกษาทัศนคติและความสนใจในวิชาที่เรียน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ วิชาภาษาไทย เอกชอบและสนใจเพราะอาจารย์สอนดี ไม่ชอบและไม่สนใจเพราะเนื้อหาออกไป สิ่งแวดล้อมไม่ดี ทำให้ไม่อยากเรียน

วิชาภาษาอังกฤษ ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ เอกชอบและสนใจวิชาดีมาก เพราะอาจารย์สอนดี ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ เอกชอบและสนใจเพราะอาจารย์สอนดี แต่ไม่ชอบและไม่สนใจเพราะการจัดชั่วโมงการสอน ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ เอกชอบวิชาภาษาอังกฤษมาก แต่ไม่ชอบเพราะเนื้อหาออกไป

วิชาวิทยาศาสตร์ ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕ เอกไม่ชอบและไม่สนใจเพราะว่าไม่ชอบเนื้อหา ไม่ชอบอาจารย์สอนและการจัดการเรียน ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ เอกเห็นว่า "... ข้าพเจ้าได้เคยยกย่องวิชาในการคำนวณวิทยาศาสตร์ ... อาจารย์ข้าพเจ้าก็ชอบแต่บางครั้งอาจารย์พูดทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากเรียนและสับสนมากชั่วโมงของอาจารย์ก็ทำให้ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียน และส่วนมากชั่วโมงของอาจารย์ก็อยู่ในลักษณะชั่วโมงทวนซ้ำ ทำให้ไม่ชอบสนใจเพราะทวนซ้ำ ..."

วิชาคณิตศาสตร์ ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕ เอกชอบและสนใจบ้าง เพราะอาจารย์สอนดี ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ เอกชอบและบางครั้งไม่สนใจ เพราะอาจารย์สอนเก่ง เนื้อหาออกไป

วิชาสังคมศึกษา วิชาทฤษฎี และไม่สนใจเพราะไม่ชอบอาจารย์สอน
ส่วนวิชาศิลปะ วิชา เอกชอมวิชาดนตรี อ่างอนไม่ชอบ

จากการสัมภาษณ์ครูสอน และอาจารย์ประจำชั้นไม่มีความเห็นเหมือนกันว่าอาจารย์ชอบและ
สนใจวิชาวิทยาศาสตร์ ศิลปะ ภาษาอังกฤษ และมักเปลี่ยนไปถูก การที่เอกชอมวิชาภาษา
กับ คณิตและวิชาศิลปะนั้นอาจารย์จะช่วยให้เอกเรียนวิชาเหล่านี้ให้ดีกว่าวิชาอื่น หน้าที่ ๗๗ ซึ่งเป็นวิชา
ที่เอกหวั่งจะแทนได้ในตำแหน่งเมื่อเรียนไปไกลสูงกว่า

เมื่อเอกไม่ชอบและไม่สนใจในวิชาที่เรียน ไม่ชอบอาจารย์สอน เอกก็ไปแอบเรียนใน
ต่างโรงเรียน ดังที่ ดร. สุราษฎร์ ได้เขียนไว้ว่า

... The students may object to learn because of the following reasons. The wrong attitude toward certain subjects has developed. The method or activity which teacher employs is not compatible with the student's past experience and socialization... (๒๖, p. ๓๓)

การวางการปรับทัศน

จากการทดสอบสังคมมี เอกไม่ชอบ จากคำถาม "ใครชอบ" เอกไม่สนใจชอบ
เรียน สุราษฎร์ ใญ่ภาพ ชอบหนังสือ ชอบวิ่งแกเรียน ชอบเอาเปรียบคนอื่น ชอบทะเลาะกับเพื่อน
ชอบทำลายเพื่อนเวลาโกรธ ชอบมาดเมื่อใครมีโทษ จากการสัมภาษณ์ครูสอนที่ถาม การทำให้
ความเห็นว่าเอกเป็นคนไม่ชอบ ชอบหัวเราะเยาะคนรอบข้าง ชอบบ่นทำลายคนรอบข้าง มีความ
เห็นว่าเอกไม่ชอบกลัว ๆ

ทำไมเอกจึงมีพฤติกรรมแบบนี้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
บิดามารดาจะแนะนำ ทานใจเอกจนเกินไป เช่น เวลาเอกทำลงงกายรูปท่ายกไม่สะอาด
อะไร เพราะความรักลูก บิดาได้โอะ รมตามมารดาขอให้ และเอกมีความสามารถที่มากเกิน
เอกมี self - concept ว่าตนมีความสำคัญกว่าคนอื่น ดังนั้นพฤติกรรมดังกล่าวจึงเกิดขึ้น
จึงเป็นพฤติกรรมก้าวร้าว เบียดเบียนคนอื่นด้วยเช่นกัน บิดาเราที่ใจร้ายเลี้ยงดูเป็นคนที่
เอกไม่ชอบ และเอาทำการให้หาใครชอบก็ดูจะพบว่าเรื่อง ๆ ไม่ชอบ

การที่เอกมีวิชาทางเป็นเหตุนี้ อาจเป็นเพราะว่าเอกมีความใกล้ชิดกับมารดา มากกว่า
บิดา และการอบรมเลี้ยงดูด้วยการความใจมากจนเกินไป ทำให้เอกไม่มีความอดทนและ เอกมักจะ

แกลงวิทยาลัยทางที่เด็กชายส่วนมากจะไม่ว่า ทำให้อื่น ๆ เรียกเขากว่า "แม่" ซึ่งทำให้เด็ก
ไม่พอใจและอาจจะแกลงหลุ่กกรรมที่เพื่อนไม่พอใจชอบ เ่น สำหรับร่างกายคนอื่นเมื่อใด

เขาก็เห็นคนชอบพอ อาจารย์มักจะ โยนความผิดของคนใดคนหนึ่งในการปฏิบัติของตน เมื่อ
เขารู้ว่าการปฏิบัติตนเป็นจริง โส่ง เริ่มให้เขามีความมั่นใจผลในการ เริ่่น

แก้ว

แก้วโตขึ้น เขาก็เริ่มตรวจพบตัวเองก็เริ่มเห็นสิ่งที่เรื่่นมาในกลางน้ำขี้ครำในเวลานี้ จากการศึกษา
และการตรวจร่างกายและนลายี ร่างแก้วในระยะ ๓ ปีติดต่อกันมา ตูถาที่ ๑๕ วิชาภาษาไทยชั้นมัธยม
อยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๕ - ๑๖ วิชาภาษาไทยชั้นมัธยม อยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๖ - ๒๒
วิชา ภาษาไทยและคณิตศาสตร์อยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๕ - ๑๖ วิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษา
อยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๖ - ๑๘ วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๖ - ๑๘ วิชา
คณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๖ - ๑๘ วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๖ - ๑๘
วิชาคณิตศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๖ - ๑๘ วิชาภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาอยู่ในช่วงแรกใช้ช้โตที่ ๑๖ - ๑๘

จากข้อมูลในข้อที่ ๓ จะเห็นว่าแก้วโตขึ้นอย่างรวดเร็วและมีความแข็งแรงเพิ่มขึ้น การ เริ่่นของ
แก้วดังนี้

วิธีการทางร่างกาย

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความแข็งแรงและโตทางร่างกาย มากกว่าในเด็กมัธยม
ช.ศ. ๒๕๐๖ แก้วมีอายุ ๑๕ ปี ๕ เดือน มีน้ำหนัก ๕๕ ก.ก. ซึ่งมากกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของเด็กเรียน
มัธยมของโรงเรียน ๑.๕ ก.ก. ส่วนสูง ๑๕๕.๕ ซม. ซึ่งน้อยกว่าความสูงเฉลี่ยของเด็กเรียน
มัธยมของโรงเรียน ๓.๕ ซม. และจากการที่ ๒ เช่นว่าแก้วมีร่างกายแข็งแรงและชอบ การ เริ่่น
ใช้โศ่ทางด้านทั้งแต่ตอนมัธยม ช.ศ. ๒๕๐๕ เป็นต้นมา

จากรายงานการตรวจร่างกายของนายแพทย์ทรงแทน ช.ศ. ๒๕๐๑ - ๒๕๐๖ แก้วมีสุขภาพ
การร่างกายดีเยี่ยมดีมาก ไม่ถือว่าเป็นโรคอะไร ไม่เห็นมีอาการเจ็บป่วยทางกายหรือ
จิต

จากการ สัมภาษณ์ ผอ.โรงเรียนแก้ว มีสุขภาพแข็งแรงดี จากการ สัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้นแก้ว

มีสุขภาพทางร่างกายแข็งแรงดี จากการสัมภาษณ์อาจารย์พลศึกษา ๆ ให้ความเห็นว่า "... แก้ว
เดี๋ยวสเกกบอลโคคมาก ตำแหน่งการโคคเล่นโคคองแกลวพอไซ แขนขาและตาที่มีความสัมพันธ์กันก็
ไม่มีลักษณะไหนที่แก้วเล่นไม่โคคเนื่องจากอุปสรรคทางร่างกาย ..."

จากรายงานการตรวจสอบสุขภาพของนายแพทย์ การสัมภาษณ์บุคลากร อาจารย์ประจำชั้น
อาจารย์พลศึกษา ต่างให้ความเห็นแก้วมีสุขภาพทางร่างกายแข็งแรง ทั้งนั้นสุขภาพทางร่างกายของ
แก้วไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ของการ เรียนของแก้ว

จากภาพที่ ๑๑ จะเห็นว่าแก้วเป็นคนที่มีส่วนสูงน้อยกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในหอ
แต่ก็มีน้ำหนักมากกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนหญิงในหอ ร่างกายของแก้วค่อนข้างอ้วน แก้วเป็น
น้องการ เจริญเติบโตทางร่างกายของทมาาก เพราะเกรงว่าจะอ้วนมากเกินไป จากการสัมภาษณ์
สาวหญิงของแก้ว สาวให้ความเห็นว่า "... แก้วควบคุมเรื่องการรับประทานอาหาร โดย
รับประทานอาหารน้อยลง เพราะกลัวว่าร่างกายจะอ้วนเกินไป เพราะเพื่อน ๆ บอกว่าร่างกายอ้วน
เกินไป ..."

จากแบบสอบถามแก้ว แก้วมีปัญหาในเรื่องที่ร่างกายเจริญเติบโตไม่ได้ขนาดที่คนวัย
เดียวกัน

จากการสัมภาษณ์ของแก้วและจากแบบสอบถามแก้ว แสดงว่าแก้วเป็นห่วงเรื่องการ เจริญ
เติบโตทางร่างกายของตน ฉะนั้นการ เจริญเติบโตทางร่างกายของแก้วทำให้แก้วมีปัญหาและเป็น
กังวล ทั้งนั้นตัวการทางร่างกายของแก้วสุขภาพของร่างกายไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการ
เรียน แต่การ เจริญเติบโตทางร่างกายเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการ เรียนของแก้ว

ตัวการทางวัฒนธรรมและการยอมรับ

วัฒนธรรมทางบ้านของแก้วคล้ายกับวัฒนธรรมทางโรงเรียน แก้วจึงไม่มีความลำบากในการที่
จะรับคนให้เข้ากับเพื่อน ๆ ได้ ตอนเด็กเมื่ออยู่ต่างจังหวัดแก้วมีความภาคภูมิใจใส่ให้คำแนะนำ
ใหญ่จกสิ่งทำงาน เมื่อมาอยู่กรุงเทพฯ แล้วแก้วก็ได้รับความเอาใจใส่จากสาวมาก เนื่องจากแก้ว
เป็นคนรักความภาคและสาวมาก ทั้งนั้นแก้วจึงเชื่อในสิ่งที่มีความภาคและสาวสั่งสอน จากการประเมิ
ความประพฤติโดยบุคลากรและอาจารย์ประจำชั้น ซึ่งทั้งสองฝ่ายก็ให้ความเห็นตรงกัน เช่น

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... ความประพฤติห่วย ๆ ไปเวลาอยู่บนเรือนร้อย ... ความประพฤติที่พอใจแล้วคือ มีความรับผิดชอบในการทำงาน วางใจได้ในเรื่องความประพฤติ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... เอาใจใส่ต่อการทำงานดี รับผิดชอบการทำงานดี ตั้งใจแน่วแน่ เชื้อหังดี ..." "... ความประพฤติที่อยู่ใหญ่สุภาพอ่อนน้อมเรือนร้อย ..." "... ความประพฤติที่แสดงต่อพี่น้องห้าตัว เป็นพี่ที่ดีเยี่ยม ..." "

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติที่อยู่ใหญ่ สุภาพอ่อนน้อม ... ความประพฤติที่อ่อน ๆ ห้าตัวเป็นพี่ที่ดีเยี่ยมของน้อง ๆ ..." " ความประพฤติที่พอใจ คือ เอาใจใส่ต่อการทำงานดี ไม่ต้องเคี่ยวเข็ญจู้จุกหน้าดี ..."

ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... ความประพฤติห่วย ๆ ไปเรือนร้อย ... ความประพฤติที่พอใจแล้วคือ มีความอ่อนน้อมการระวังใหญ่ เชื้อหัง

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความประพฤติที่แสดงต่อผู้ใหญ่สุภาพอ่อนน้อม เชื้อหัง ..." " ... ความประพฤติที่อาจารย์พอใจแล้ว คือ เรือนร้อย ตั้งใจเรียนตลอดเวลา

จากความคิดเห็นของเพื่อนในห้องเรียนโดยคำถาม "ใครเขย" เพื่อนส่วนมากมีความเห็นว่า "แกวเป็นคนที่มีสุภาพอ่อนน้อมมากที่สุดในชั้น"

จากการทดสอบ Semantic Differential Test เพื่อนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า "แกวเป็นคนที่มีความเมตตาทางานมาก ซื่อสัตย์มาก โอบอ้อมอารีและมีความขยันมาก"

จากความคิดเห็นของผู้ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น และความคิดเห็นของเพื่อน แสดงว่าพฤติกรรมของแกวเป็นสิ่งที่ยอมรับในสังคม ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ผลมาจากการอบรมทางมาน ทั้งจากที่ศาสตราจารย์ Prescott (๑๔, p. ๒๔) ในความเห็นคุณค่าและเกณฑ์ความประพฤติของบุคคลนั้นเป็นผลเนื่องมาจากการอบรมทางมาน

เนื่องจากพฤติกรรมของแกวเป็นสิ่งที่ดีงาม ทั้งนั้นในการศึกษาคณะที่ข้าพเจ้าต้องการ เป็นเหมือน จึงมีเพื่อนบางคนที่ต้องการ เป็นเหมือนแกว เช่น นักเรียนคนหนึ่งเขียนว่า "... เพื่อนที่ข้าพเจ้าต้องการ เขาอย่าง คือ ค.ญ. แกว เพราะว่า ค.ญ. แกว เป็นคนเรือนร้อยมากและเป็น

คนมันเสียทีจนใคร ๆ ก็ชอบเธอทั้งสิ้น ..."

นอกจากทัศนคติทางบ้านของแกวก็อาศัยองค์ความรู้ที่เรียนมาทางด้าน การบริหารของแกวก็มาก บิดามารดาของแกวมองที่ฐานะทางบ้าน ส่วนอ่าวเองแกวก็ชอบที่กรุงเทพฯ ก็มีฐานะที่มั่นคงและทัศนคติของตนเอง อยู่หมั่นเพื่อเข้ามาที่กรุงเทพฯ เข้ามาเพื่อประกอบอาชีพทุกอย่าง รวมถึงอุปสรรคที่ทัศนคติศึกษา เช่น โทรศัพท์ วิทยุ เครื่องเล่นงานเสียง อันเป็นสิ่งที่ส่งเสริม ความสัมพันธ์ของการ เรียนของแกวให้สูงขึ้น

ที่กรุงเทพฯ แกวมองอ่าวหนึ่ง อ่าวชาย และที่ ๆ คอยให้คำแนะนำเรื่องการ เรียนโดยใกล้ชิด อ่าวหนึ่งเอาใจใส่มากในการ เรียนของแกว และของทุกคน ในบ้าน อ่าวทั้งสองเป็นคนที่มีบทบาท ในการศึกษา เป็นคนที่มีความสำเร็จในการศึกษาและมีความสำเร็จในอาชีพ โดยเฉพาะอ่าวหนึ่ง เวิร์กหนักคือเก่งมาก ไทโยศึกษาที่ ๖ ต่างประเทศ ซึ่งมีผลการที่มุ่งหมายปลายทาง (goal) ของแกวมามาก ดังเช่นในอดีตชีวิตประวัติแกวเขียนว่า " ... ถ้าได้เรียนคิดว่าจะเรียนจบ แต่ต้อง พยายามเอาชนะความเกียจคร้าน เพราะนี่คืออุปสรรคอันใหญ่หลวงในการ เรียน แต่จะพยายาม เรียนให้สำเร็จให้ได้ และคิดว่าจะเข้ากรุงเทพฯ ด้วย เมื่อสำเร็จคิดว่าจะชิงทุนกับเขาบ้าง ถ้า โชคดีอาจไปนอก ..."

แต่แกวเป็นคนที่มีความพยายาม ชยันเรียน ดังจะเห็นได้ว่าอ่าวหนึ่งของแกวให้แกวหนึ่ง ๆ ทุกคนเอาแกวเป็นตัวอย่าง ซึ่งแกวถึงที่แกวมุ่งใจในคำชมเชยของอ่าวมาก อันจะเป็นแรงสนับสนุน ให้แกวมีความพยายามและชยันเรียนต่อไป

นอกจากนี้บิดามารดาที่มีความหวังในตัวแกวมาก เป็นคนที่เอาใจใส่ต่อการ เรียนของ แกว ๆ ทุกคน พยายามส่งลูกมาเรียนที่กรุงเทพฯ ให้ได้เข้าเรียนในโรงเรียนที่ดี จากแบบสอบถามแกวเขียนว่า " ... บิดามารดาที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าจะให้แกวทำอะไรดีกว่าคนอื่นเสมอ ก็เลยเชิญให้คำแนะนำให้หัดคะแนนสอบดี ๆ ให้รางวัลเมื่อแกวสอบได้คะแนนสูง ๆ มีความสนใจเกี่ยวกับคะแนนที่แกวสอบได้ ..."

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่า ทัศนคติทางวัฒนธรรมและการอบรมทางบ้านเป็นตัวการ ที่ส่งเสริม ความสัมพันธ์ของการ เรียนของแกวอย่างมาก

ความสัมพันธ์ใหม่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากทดสอบสังคมมิติทั้งแบบการศึกษา ๒๕๐๘ - ๒๕๐๖ ตารางที่ ๒๖ และภาพที่ ๒๔ - ๓๓ จะเห็นแนวโน้มเลือกจากเพื่อนมากทุกสภาการณแต่ละยุค ๆ ปี แนวโน้มนักเรียนหญิงที่ไ้เลือกจากเพื่อนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนหญิงด้วยกัน คนที่เลือกแก้มักมีทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง คนที่เลือกแก้มักเกือบทุกคนไ้เลือกตอบจากแก้ม คนที่เลือกแก้ม และคนที่แก้มเลือกทุกสภาการณส่วนมากเป็นบุคคลคนเดียวกัน เช่น หมายเลข ๑, ๓๔, ๓๕ และบุษ เป็นคน จากสังคมมิติแสดงว่าแก้มเป็นคนมีเพื่อน

จากคำถาม "ใครเอ๊ย" ตารางที่ ๓๓ และ ๕๗ - ๕๘ จะเห็นว่าพฤติกรรมที่เด่น ๆ ตามความคิดเห็นของเพื่อนนักเรียนในทอง เช่น แก้มเป็นคนที่ชอบช่วยเหลือเพื่อน มีความเห็นอกเห็นใจ เพื่อนเมื่อเพื่อนมีความทุกข์ แ่่งกายเรียบร้อย มีเพื่อนรักมาก พูดจาสุภาพอ่อนหวานมาก ขยันทำเวร ทำงานเป็นระเบียบเรียบร้อยมาก ชอบรับใช้ครูมาก ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมการผูกมิตร รุ่งใจมิตร เป็นพฤติกรรมที่สังคมปรารถนา ภาพที่ ๔๔ จากการทดสอบ Semantic Differential Test ภาพที่ ๔๕ เพื่อนนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า แก้มเป็นคนที่มีความเมตตาสุภาพมาก ซื่อสัตย์มาก มีความโอบอ้อมอารีมาก มีความเป็นกันเอง มารยาทดี ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้เป็นพฤติกรรมที่ส่งเสริมการรุ่งใจมิตร การผูกมิตร เป็นพฤติกรรมที่แสดงว่าเป็นบุคคลที่มีเพื่อน

จากการที่ให้นักเรียนในทองให้เขียนบุคคลที่ซ้าทเขาของการ เป็นเหมือน นักเรียนบางคนไ้ให้ความเห็นว่าบุคคลที่ซ้าทเขาของการ เป็นเหมือนนั้น คือ แก้ม ดังเช่นคนหนึ่งเขียนว่า "... แก้มเป็นคนที่มีนิสัยดีจนใคร ๆ ก็ชอบเธอทั้งนั้น ... นอกจากนี้ ด.ญ. แก้ม ยังไ้คำชมแก่เพื่อนได้เกือบทุกคนอย่างโดยไม่มีการบิดง้อหรือวาง เหวอจนกับ เพื่อนบางคน ..."

จากแบบสอบถาม แก้มมีความคิดค่อเพื่อนว่า "... เราต้องทำค่อเพื่อนเสมอ เพราะว่าเขาเป็นคนเหมือนกับเรา เมื่อซ้าทเขาทำให้คนรอบไ้รซ้าทเขารู้สึกเสียใจ ซ้าทเขาค่อหาเพื่อนของซ้าทเขาค่อทุกคน ในระหว่างที่ซ้าทเขาอยู่ในระหว่างเพื่อนซ้าทเขา รู้สึกสนุกสนานและเขินอายมาก คิดว่าซ้าทเขาเป็นคนดี ..."

การที่แก้มมีความคิดเห็นว่าเพื่อนเป็นคนดีและคิดว่าเพื่อนเห็นตนว่าเป็นคนดี ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของเพื่อน แสดงว่าแก้มมี Self-concept ที่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้แก้มมีความสุขในหมู่เพื่อน

ตั้งกล่าวมาแล้ว

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ๆ ให้ความเห็นว่า แก้วชอบเรียนทั้งภายในบ้านและนอกบ้าน ผู้ปกครองไม่เคยเข้มงวดในการควบคุมเพื่อน ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ผู้ปกครองมีความเห็นว่า "... แก้วไม่ชอบเอาอย่างใคร เป็นตัวของตัวเอง มีความเมตตา กรุณาต่อผู้อื่นมาก ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่า แก้วเขาดีเหมือน โกลดี ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ อาจารย์ประจำชั้นให้ความเห็นว่า "... แก้วมีความสัมพันธ์กับเพื่อน ในห้องดี และมีความสัมพันธ์นอกห้องดีเช่นกัน แก้วเป็นหัวหน้างานแต่ยอมรับความผิดเห็นของเพื่อน ๆ ..."

จากการทดสอบสังเกตการณ์ การใช้คำถาม "ใครเอ่ย" การทดสอบ Semantic Differential Test บุคคลที่เข้าใจต้องการเป็นเหมือน แบบสอบถามแก้ว การสัมภาษณ์ผู้ปกครองและการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น แสดงว่าแก้วมีความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกันดี

การที่แก้วมีความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนสามารถให้แก้วมีความสุข และรู้สึกปลอดภัยในหมู่เพื่อน การที่แก้วอยู่สภาพเช่นนี้จะทำให้แก้วเรียนดี ดังนั้นตัวการทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนจึง เป็นสิ่งดี ส่งเสริมความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของแก้ว

ตัวการทางการพัฒนาตนเอง

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้มีการทดสอบสติปัญญาของนักเรียน โดยใช้ชุดทดสอบ Raven Progressive Matrices (๑๙๓๕) แก้วได้คะแนนเซอร์เต็มทีทดสอบที่ ๕๖ เมื่อเปรียบเทียบกับ นักเรียนในห้อง และเมื่อเปรียบเทียบกับ Norma ของต่างประเทศแก้วได้คะแนนอยู่ในระหว่าง เซอร์เต็มทีทดสอบที่ ๕๐ - ๕๕ ซึ่งแสดงว่าแก้วมีระดับสติปัญญาปานกลาง

แก้วมีความตั้งใจเรียน จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ชั้นเรียน ได้รับความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง เช่น ในห้อง ๆ เอาเป็นตัวอย่าง เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่าแก้วเป็นคนเอาใจใส่ในการเรียนดี ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ แก้วให้ความเห็นไว้ว่า "... แก้วเอาใจใส่ในการเรียนดีมาก ทำงานใคร่ครวญ การเรียนเป็นที่พอใจ ... ทำงานเรียนบ่อยและสม่ำเสมอ เธอใจช่วยเหลือการทำงาน ส่วนรวมก็พอสมควร เสียสละเพื่อส่วนรวมควยความสนใจ ..."

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ อาจารย์ประจำชั้นให้ความเห็นว่า "... ทำงานที่ครูสั่งโดยไม่ต้อง
ว่ากล่าวเตือนอะไร ตั้งใจเรียนดี มีความรับผิดชอบในการทำงานที่ควรมอบหมาย ..."

จากตารางที่ ๔ อาจารย์ประจำวิชาส่วนมากมีความเห็นว่า แก้วมีความตั้งใจเรียนมาก
ชอบในการทำควมบ้านมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนส่วนมากในห้องแก้วมีความตั้งใจเรียน
และชอบทำควมบ้านมากที่สุด

จากคำถาม "ใคร ชอบ" เพื่อนนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า "แก้วชอบทำควมบ้านมากที่สุด
ตั้งใจเรียนมากขณะพักเรียน ทำงานสะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อยที่สุด ชอบรับใช้ครูมากที่สุด"

จากการทดสอบ Semantic Differential Test เพื่อนนักเรียนส่วนมากมีความ
เห็นว่า แก้วเป็นคนที่มีขยันมาก และขยันที่สุดในจำพวกนักเรียนที่ทำการศึกษาในครั้งนั้น

จากการ สังเกตแก้วเป็นคนที่มีขยันตั้งใจเรียนทุกวิชา

จากการ สัมภาษณ์นอกรอบของ การ สัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำวิชา คำถาม
"ใคร ชอบ" การทดสอบ Semantic Differential Test และการ สังเกตพฤติกรรมในห้อง
เรียน มีความเห็นตรงกันว่าแก้วเป็นคนขยันเรียน ตั้งใจเรียนมาก การที่แก้วมีความขยันตั้งใจเรียน
ดี เอาใจใส่ในการทำงาน จึงมีส่วนให้แก้วมีความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนดี

ทัศนคติและความสนใจของแก้วต่อวิชาต่าง ๆ ก็ เช่น วิชาภาษาไทย ในปีการศึกษา ๒๕๐๕
แก้วมีความเห็นว่า "... ข้าพเจ้าชอบการ เรียนภาษาไทย เพราะมีเรื่องราวที่ดี ... บางครั้ง
อาจารย์ที่ใหม่มีการ แสดงละคร เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ถ้าใหญ่ก็ขบขุก ไม่เบื่อหรือ ..."

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ แก้วมีความเห็นว่า "... เป็นวิชาสำคัญ เพราะเกี่ยวกับใคร่ทุก
หมวดภาษาไทย เขาดีอวาทก ก็มีแรงต้องสนใจเป็นพิเศษ ... ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิชาภาษา
ไทย เพราะอาจารย์สอนดี เขาใจ สนุก มีใจชอบอยู่แล้ว ..."

วิชาภาษาอังกฤษ แก้วชอบและสนใจมากในปี ๒๕๐๕ แก้วมีความเห็นว่า "... ข้าพเจ้า
ชอบและสนใจวิชาภาษาอังกฤษ เพราะอาจารย์สอนดี เขาใจไม่ยากเท่าใด ..."

การที่แก้วชอบและสนใจวิชาภาษาอังกฤษ อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้แก้วชอบวิชาอื่น ๆ

วิชาสังคมศึกษาเป็นวิชาที่แก้วชอบและสนใจ และบางครั้งก็ไม่ชอบ แก้วให้ความคิดเห็น

ในปีการศึกษา ๒๕๐๒ ว่า "... คิด ๆ ดูแล้วนึกว่าชอบวิชานี้เหมือนกัน เพราะรู้สึกว่ามันก็ใจ
เท่าไร ขึ้นอยู่กับความขยันของตัวเอง แต่บางครั้งสภาพแวดล้อมของห้องทำให้รู้สึกเบื่อ ..."

จากการศึกษาทั้ง ๓ ปี ติดต่อกัน แก้วมีความคิดเห็นต่อวิชาสังคมศึกษานี้คล้ายกัน
วิชาคณิตศาสตร์ แก้วชอบและสนใจมาก ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ แก้วมีความเห็นว่า
"... วิชาคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด เรียนแล้วรู้เรื่องเข้าใจง่าย ไม่นึกกะแบน
รู้สึกอย่างไร .... อาจารย์สอนดี ..."

วิชาวิทยาศาสตร์ แก้วชอบและสนใจมาก ในปีการศึกษา ๒๕๐๒ แก้วมีความเห็นว่า
"... ข้าพเจ้าชอบและสนใจเพราะ ... มีความสนใจวิชาดีมาก อาจารย์สอนดีเข้าใจ เรียน
แล้วทราบบ้าง ..." "ไม่ชอบและไม่สนใจเพราะ ... บรรยายภาษาไม่ดี บางครั้งไม่เข้าใจ
ขาดความสนใจ สนใจในวิชาอื่นมากกว่า..."

วิชาศิลปะศึกษา โดยทั่วไปแล้วแก้วชอบและสนใจวิชาดี แต่ไม่ชอบเพราะไม่ชอบวิธีการสอน
ของอาจารย์

วิชาพลศึกษา ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕ โดยทั่วไปแล้วชอบวิชาพลศึกษาดี แต่ไม่
ชอบเพราะวิธีการสอนของอาจารย์ แต่ในปีการศึกษา ๒๕๐๒ แก้วชอบและสนใจวิชาดี แก้วมีความ
เห็นว่า "... เป็นวิชาที่ส่งเสริมสุขภาพและทำให้สมองโล่งๆกัน ..."

การที่แก้วมีทัศนคติต่อวิชาที่เรียนและมีความสนใจในวิชาที่เรียนเป็นส่วนมาก ทำให้แก้วมี
ความตั้งใจเรียนเพราะชอบกับความขยันเรียนและมีศรัทธาสูงของเนคตว จึงช่วยให้แก้วมีความรับผิดชอบ
ทางการเรียนดี ดังนั้นตัวการวางแผนการศึกษาแห่งตนเป็นสิ่งส่งเสริมความรับผิดชอบทางการเรียนของ
แก้วมาก

จากข้อมูลในบทที่ ๓ ตัวการที่ไม่ส่งเสริมความรับผิดชอบทางการเรียนของแก้วมี

ตัวการทางความรัก

ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวของแก้วมาก ถ้าของแก้วให้ความเห็นว่า "... บิดา
ของแก้วมีอาการคล้าย มารดาของแก้วและทำให้เป็นแบบนั้น บิดาและมารดาที่มีความ
เห็นแก่กันก็มาก บิดาไม่เคยมีภรรยาอื่นหรือระแวกก็ยังไม่ในทางที่จะทำให้มารดาไม่สบายใจ หรือ
ทำให้ลูก ๆ ขาดความอบอุ่น..."

บิดามารดารถูกทุก ๆ คน การที่รังถูกเข้ามาศึกษาในกรุงเทพฯ โดยให้พักอยู่กับอาว์
ของแถวนั้นก็หมายความว่า ท้องการให้ลูกได้กับการศึกษาดี โดยให้เขาเรียนในโรงเรียนที่ดี ๆ
ลูก ๆ ที่มาเรียนหนังสือที่กรุงเทพฯ จะกลับไปยังบ้านบิดามารดาของตนระหว่างปิดภาคทุกครั้ง

บิดามารดาที่รักของชายคนที่รักแก่มากที่สุด เพราะเป็นลูกชายคนเดียวส่วนแก่วัยกับบิดามารดา
มากที่สุด จากแบบสอบถามแถวเขียนว่า "... ผู้ที่จะให้ความช่วยเหลือแนะนำในเรื่องทั่ว ๆ ไป
เกี่ยวกับอนาคตของข้าพเจ้า คือ คุณพ่อและคุณแม่ บิดาข้าพเจ้าเลือกอะไรก็ตามใจชอบ สิ่งที่ข้าพเจ้า
ต้องการมากที่สุด คือ ช่วยเหลือคุณพ่อคุณแม่เพื่อจะได้แบ่งเบาภาระของท่าน" จากอัตชีวประวัติ
แถวเขียนว่า "... รักคุณพ่อคุณแม่ นอง ๆ คุณอาว์มากที่สุด บ้านทวดก็มีสิ่งแวกออกมาดี ต้องมา
อยู่ที่กรุงเทพฯ ทั้งแต่เด็ก จึงต้องห่างเหินคุณพ่อคุณแม่มาก มีคุณแม่คอยเอาใจใส่ ... แต่จะพยายาม
เรียนให้สำเร็จให้ได้ และคิดว่าจะเร่ร่อน ๆ คอยเมื่อสำเร็จก็คิดว่าจะชิงทุนกับเขาบ้าง ถ้าโชคดี
อาจได้ไปนอก คุณพ่อคุณแม่จะใจภูมิใจในตัวของคุณพ่อบิดาข้าพเจ้า ซึ่งเป็นลูกคนโตและน้อง ๆ จะได้เอาเยี่ยง
อย่าง ... เมื่อใครมีความเป็นใหญ่ของพ่อแม่ใจเอง รู้จักว่าเป็นตอบแทนคุณพ่อคุณแม่ ..."

จากแบบสอบถามและจากอัตชีวประวัติ แสดงว่าแก่วัยกับบิดามารดา มีความรักที่
บิดามารดา

แก่วัยกับบิดามารดาดีกว่า จากแบบสอบถามแถวเขียนว่า "... เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาเกี่ยว
กับการเรียน ผู้ที่ข้าพเจ้าคิดจะปรึกษาด้วยเป็นคนแรกคือ แม่ และมีปัญหาส่วนตัวผู้พี่ชาย ข้าพเจ้าจะปรึกษา
ด้วยเป็นคนแรกคือ แม่ ..."

จากตารางที่ ๒๖ และ ๒๗ แสดงให้เห็นว่าแก่วัยมีความสัมพันธ์กับบิดามารดา มีความ
ความสัมพันธ์กับบิดามารดาของแก่มากกว่าบิดา ความสัมพันธ์ของแก่วัยกับบิดามารดาความนึกเห็นของแก่วัย
"... ข้าพเจ้าสามารถจะพูดเล่าเรื่อง และปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ได้ทั้งเรื่อง ... และ
ปลอบใจและช่วยเหลือข้าพเจ้าในยามข้าพเจ้าใคร่มีความยุ่งยากลำบากทุกครั้ง ..."

ความสัมพันธ์ของแก่วัยกับบิดามารดา ความความนึกเห็นของแก่วัยกับบิดามารดา "... ข้าพเจ้าสามารถจะ
พูดเล่าเรื่องและปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ได้ทั้งเรื่อง คุณแม่ปลอบใจและช่วยเหลือข้าพเจ้า
ในยามที่ข้าพเจ้าใคร่มีความยุ่งยากลำบากทุกครั้ง ..."

อนึ่งโรครักคามจากการวิจารณ์วารสารที่ ๒๖ และ ๒๗ แก้วรักคามารดาของตมมากและ
นิคมารดาที่รักแก้วมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องแก้วกันนี้ แก้วเมื่อกลับจากโรงเรียนมักจะเล่นแบดมินตันกับน้อง ๆ
ของตน ที่กรุงเทพฯ แก้วรักน้องชายของตนมาก เมื่อแก้วมีปัญหากับบริษัทที่ตนเองของตน จาก
อดีตชีวิตที่กล่าวมาและอีกคนหนึ่งว่า "... ก็ถึงน้องมาก ยิ่งคนที่ชอบเรายิ่งคิดถึงมาก
เพราะรับทุกข้ออะไรกันก็ พูดกันเรื่อง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ..."

ในการศึกษา ๒๕๐๖ น้องชายของแก้วมาเรียนที่กรุงเทพฯ และพักอยู่กับแก้ว แก้วเป็น
คนที่มีประสิทธิภาพ อารมณ์ของแก้วมักเหมือนใจน้อง ๆ ของแก้วเขาอย่างแก้ว ตัวอย่าง เมื่อ
แก้วกลับบ้านแก้วช่วยมารดาเลี้ยงน้อง

เมื่อแก้วมาเรียนที่กรุงเทพฯ ในระยะแรกของแก้วมาอยู่ด้วย ซึ่งแก้วรักน้องมากและรัก
แก้วมาก ในอดีตชีวิตแก้วเขียนว่า "... บางครั้งทำอะไรก็คิดถึงคุณหรือตามงาน เช่น
งานวิทยากร คิดถึงคุณเพราะคุณทำอะไรก็มาไว้วางใจให้ทำสำเร็จ ..."

ที่นั่นที่กรุงเทพฯ อารมณ์ที่รักแก้วมาก อารมณ์ที่รับใช้เกี่ยวกับงาน เว้น ในคำแนะนำ
ช่วยเหลือทุกงาน เมื่อเห็นแก้วเขียน มีความประสิทธิภาพ อารมณ์แนะนำน้อง ๆ แก้วเขาแก้วเป็นตัวอย่าง
แก้วภูมิใจมาก เมื่อแก้วมีทำอะไรแก้วก็เล่าให้เขาทราบ ก็อารมณ์แก้วเป็นคนเปิดเผย แก้วรัก
อารมณ์ของตมมาก

ที่กรุงเทพฯ แก้วได้รับความรักจากทุกคน ชาวชายเป็นคนที่รับส่งแก้วไปโรงเรียน
อารมณ์ที่รักแก้วมาก แก้วไปหาหมอนเมื่อแก้วไม่สบาย ทุกคนในวัยมีความรักซึ่งกันและกัน แม้แต่
คนเล็กก็มีความรักแก่กัน

จากการศึกษาทั้งการทางความรัก แก้วรักคามารดาและน้อง ๆ ของตมมาก ดังนั้น
ในการที่แก้วมาเรียน (ทางจังหวัด) มาเรียนหนังสืออยู่กรุงเทพฯ แก้วจะได้รับความรักจากอ่าว
และมารดาที่บ้านกรุงเทพฯ เป็นอย่างเต็มที่ที่ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือแก้วจากความคิดถึงคามารดา
และน้องใดเลย ดังจะเห็นได้จากอดีตชีวิตที่แก้วเขียนในการศึกษา ๒๕๐๕ ว่า "... รักคุณพ่อ
คุณแม่และน้อง ๆ ของแก้วมากที่สุด ... ของแก้วที่กรุงเทพฯ ตั้งแต่เด็กจึงต้องเห็นคุณพ่อคุณแม่
... คิดถึงน้องมาก ยิ่งคนที่ชอบเรายิ่งคิดถึงมาก เพราะรับทุกข้ออะไรกันก็ พูดกันเรื่อง ช่วยเหลือ

ซึ่งกันและกัน ..."

ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ปีที่มารดาไท่ไถนอง ๆ ของแคว้นมาเรียนที่กรุงเทพฯ และเรียนอยู่โรงเรียนเดียวกัน แคว้นยังคงคิดถึงบิดามารดาของตนมาก เช่น ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ จากการให้แคว้นเขียนจดหมาย แคว้นเขียนว่า "... ในตอนที่ข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนข้าพเจ้ารู้สึกว่าหาเหวเพราะคิดถึงคุณพ่อคุณแม่ จึงตั้งใจหา เข้ามหาความสุขที่ลูก คือ คุณพ่อคุณแม่ ..."

เมื่อเป็นทั้งนี้แคว้นอยู่ในสภาพที่จะเรียนรู้อะไรก็ได้เพิ่มความสามารถของตน เพราะตนรู้สึกว่าตนคิดถึงบิดามารดาอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นการหาความรักและเมตตาเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความรับผิดชอบทางการเรียนกับ เป็นอุปสรรคต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของแคว้น

ตัวการทางการปรับตัว

จากการประเมินความประพฤติของแคว้นโดยตนเอง แคว้นมี Self-concept ว่า "... ความอายของข้าพเจ้า ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตัวเองชอนอาย แต่ไม่ทราบว่าทำอะไร เพราะนิสัยที่มานานแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกว่าอายอย่างไม่มีเหตุผล อายในสิ่งที่ไม่ควรอาย แต่ไม่ทราบว่าทำอะไร ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่า "... ความประพฤติที่ควรแก้ไข คือ ควรมีความกล้ามากกว่าที่เป็นอยู่ ..."

จากการที่ไถ่เก็กเรียนในห้องทุกคนชอบแคว้นสอบถาม แคว้นมีบทบาททางบุคลิกภาพในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าตนเองรู้สึกอาย และระหม่าในเวลาเขาสังคม

ดังนั้นเรื่องการที่แคว้นเป็นคนอาย ทำให้แคว้นไม่สามารถใช้ความสามารถของตนได้เต็มที่ จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้นมีความคิดเห็นว่า "... การซักถามและแสดงความคิดเห็นยังมีน้อยเกินไปจนดูเฉยเมย ..."

ดังนั้นการปรับตัวในสังคมและในห้องเรียนของแคว้น จึงเป็นอุปสรรคต่อความรับผิดชอบทางการเรียนของเขา

บุษ

บุษได้รับเลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนหญิงที่เรียนตอนสำหรับการศึกษานี้ จากการศึกษาผลการสอบกลางปีและปลายปีของบุษในระยะ ๓ ปีต่อเนื่องกันมานั้น จากภาพที่ ๔๔ คะแนนในวิชาต่าง ๆ ของบุษมีดังนี้ วิชาภาษาไทยคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๒๔ - ๔๔ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๗ - ๗๔ วิชาสังคมศึกษาคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑ - ๗๔ วิชาคณิตศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑๒ - ๓๒ วิชาวิทยาศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๑๗ - ๔๔ วิชาศึกษานามัยคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๒๔ - ๓๒ วิชาศิลปศึกษาคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๒ - ๔๔ ผลการสอบรวมทุกวิชา บุษอยู่ในระหว่างอันดับที่ ๑๓ - ๒๔ ของจำนวนนักเรียน ๓๐ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ และ ๓๔ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖ แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ผลการเรียนของบุษเมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในห้องไม่สม่ำเสมอ มีวิชาภาษาไทยที่บุษทำคะแนนได้ดีมากและสม่ำเสมอ

จากข้อมูลในภาพที่ ๓ พอสรุปได้ว่าตัวการที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ผลการเรียนของบุษ มีดังนี้

ตัวการทางร่างกาย

ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ บุษมีอายุ ๑๔ ปี ๒ เดือน ซึ่งน้อยกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง ๓ เดือน บุษหนัก ๓๖ ก.ก. และสูง ๑๓๐.๔ ซม. บุษมีน้ำหนักน้อยกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนหญิง ๗ ก.ก. และสูงเท่ากับส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิง จากภาพที่ ๑๖ แสดงว่าบุษผอมมาก

จากรายงานการตรวจสุขภาพของแพทย์ บุษมีสุขภาพพอใจไม่พบว่าเป็นโรคอะไร นอกจากสายตาสั้น แต่บุษไม่เคยใช้แว่นสายตาเลย บุษไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายที่รบกวนนอกจากสายตาสั้น นอกจากนั้นการมาของประจำเดือนก็ไม่ปกติมีการ เสียคหองมาก

จากการสัมภาษณ์บุคคลรอบข้าง ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ บุษเป็นคนที่มีสุขภาพไม่ดี ร่างกายอ่อนแอ ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ มารดา กล่าวว่า "... เป็นคนอ่อนแอมากเมื่อเปรียบเทียบกับลูกคนอื่น มันป่วยคี่ระยะเสมอ บุษขาดโรงเรียนเพราะไม่สบายบ่อย บางทีมาโรงเรียนแล้วต้องกลับป่วยคี่ระยะ ... บุษรู้สึกป่วยคามเมาคา มันคี่ระยะ เวลาเรียนหนังสือหน้ามืดๆ มองเห็นหนังสือ

บนกระดานไม้ค้อยเห็น นุชเป็นคนอ่อนแอที่สุดไฉน นองสาวคนรองนุชโตกว่าแข็งแรงมาก นุช
อายุมากกว่าจนถึง ๓ ปี ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่าสุขภาพทั่ว ๆ ไปของ
นุชค่อนข้างอ่อนแอ ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ มีความคิดเห็นว่า "... สุขภาพทั่ว ๆ ไปค่อนข้างอ่อน
สุขภาพทางไม้ค้อยแข็งแรง มักหยุดโรงเรียนเสมอ ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ศึกษา อาจารย์พิเศษมีความเห็นว่านุชไม้ค้อยแข็งแรง สัก
เล่นกีฬาแล้วเหนื่อยเร็ว

จากการที่นุชตอบแบบสอบถาม นุชมีปัญหาในเรื่องสุขภาพเกี่ยวกับโรคหืดระบอบย ๆ นวดทา
นอย ๆ รู้สึกเหนื่อยง่าย รู้สึกว่าร่างกายเจริญเติบโตไม่ไคขนาดกัยคนวัยเดียวกัน

จากอดีตช่วงประวัติ นุชเขียนว่า "... ข้าพเจ้านึกความคึกคักบางอย่างเกี่ยวกับตัวเองคือสุขภาพ
ที่ค่อนข้างอ่อนแอ ทำให้บางครั้งเกิด "ไม้ค้อย" ในตัวเอง ... เรื่องสำคัญที่หนักใจข้าพเจ้า คือ
เรื่องสุขภาพที่อ่อนแออันมีผลต่อคุณลักษณะและการทำงานอย่างมาก ร่างกายที่อ่อนเพลีย หัวสมองที่
ต้องการพักผ่อน เมื่อถูกเดินไม้ค้อยอันนั้นทำให้สุขภาพทรุดโทรมอย่างช่วยไม่ได้ ... ข้าพเจ้าหวังที่
จะเรียนเตรียมมัธยมศาสตร์ ข้าพเจ้าคิดว่าจะคือค่านเรียนให้ไคไม่ว่าควยวิชิโค ๆ แม้จะซึกกำลัง
แห่งสุขภาพอันเกี่ยวโยถึงสมองความนึกคิด ..."

จากการศึกษาทัศนคติและความสนใจที่มีต่อวิชาพหุศึกษา นุชเห็นว่า "... เกือบที่สุด
สำนวนวิธานี้และเมื่อ ข้าพเจ้าไม่ชอบเล่นกีฬา เพราะสุขภาพร่างกายอ่อนแอ ถัดเจ็บ เหนื่อยง่าย
พอเหนื่อยก็ไม้ค้อยหมาย

จากการสัมภาษณ์ของแพทย์ ผู้ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์พิเศษ งามสอบถาม
และอดีตช่วงประวัติ แสดงว่าตัวการทางร่างกายเป็นอุปสรรคอย่างมากต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน
ของนุช ตัวนุชเองก็มีความรู้สึกเช่นนี้ และอาจจะกล่าวไคว่าขนาดนุชไม้ปัญหทางร่างกายนุช
อาจจะมีความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนดีกว่าที่เนืออยู่มาก

ตัวการทางความรัก

ความสัมพันธ์ระหว่างนุชกับมารดาดีมาก นุชเป็นผู้นอนเจ้าที่สุก มารดาเป็นผู้นอนขอมงาน
ภายในบ้าน มารดานุชและรักนุชมาก คอยให้กำลังใจแก่นุชไคการทำงานนุชออกเวลา เนือผู

คอยหาอาหารว่างไว้ให้มารับประทานหลังจากทำงาน และถูก ๆ หลังจากกลับโรงเรียน เป็นผู้คอย
ดูแลและตักเตือนลูกในการเล่าเรียนระหว่างพินิจไปราชการต่างจังหวัด

บิดามีความใกล้ชิดกับลูก ๆ น้อยกว่ามารดา บิดามารคารถูกทุกคน บิดาทำงานไม่เห็นแก่
เหน็ดเหนื่อย และมีความปรารถนาจะให้ลูก ๆ ทุกคนได้รับการศึกษาดี พาลูก ๆ ไปเที่ยวด้วยกัน
บิดารักน้องคนรองนุชมากที่สุด มารคารถูกนุชมากที่สุด เมื่อนุชร่างกายผอมไม่แข็งแรงบิดามารดา
ใหญ่รับประทานวิตามินเพื่อบำรุงสุขภาพ มารคากล่าวว่า "... นุชไม่เคยประพฤติตนให้ไม่เป็นที่
พอใจของปู่ปกครองเลย นุชเป็นคนชอบแต่งโคลง นุชมักส่งบทกลอนไปลงหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
และจะได้รางวัลชมแทน บิดามารดาภูมิใจมากและกล่าวชมเชยทุกครั้ง ..."

นุชรักมารดามากที่สุดกลับจากโรงเรียนตอนเย็นจะไปช่วยมารดา และมีเรื่องเล่าให้มารดาฟัง
ซึ่งมารดามีความสุขมาก มารคากล่าวว่า "... นุชในวันเสาร์ อาทิตย์ จะช่วยมารดาทำงานเพราะ
จะได้ให้มารดาพักอย่างบ้าง ..."

มารดาเป็นผู้คอยให้คำแนะนำในการปฏิบัติตน ถ้าสิ่งไหนที่เห็นว่าไม่ควรมารดาให้คำแนะนำ
มารคากล่าวว่า "... ที่บ้านสิ่งที่นุชพอใจมากที่สุดคือ พอลูกใจในความสัมพันธ์ของบิดาและมารดาและ
ลูก ๆ เมื่อนุชมีปัญหาอะไรที่ตัดสินใจไม่ได้บิดามารดาจะให้ลูก ๆ พยายาม ..."

ตามความคิดเห็นของผู้ศึกษาจากเขียนบ้านและสัมภาษณ์มารดา เห็นว่าบ้านนุชมีบรรยากาศ
ที่อบอุ่นมาก มีบิดามารดาและลูกอยู่ด้วยกันทุกคน บิดามารดาสนใจมากในการเลือกอาชีพของนุช
และเห็นชอบด้วยเกี่ยวกับการตัดสินใจการเลือกอาชีพ

จากแบบสอบถาม และตารางที่ ๓๓ และ ๓๔ แสดงว่านุชมีความสัมพันธ์กับบิดามารดาดีมาก
นุชรักน้องของตนเองมาก ความสัมพันธ์ระหว่างน้อง ๆ ด้วยกันดีมาก

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าตัวการทางความรักส่งเสริมความสัมพันธ์ผลทางการเรียนของนุชมาก
ความสัมพันธ์ในครอบครัวดีมาก

ตัวการทางวัฒนธรรมและการอบรมทางบ้าน

วัฒนธรรมทางบ้านของนุชและทางโรงเรียนมีความคล้ายคลึงกัน นุช ย่า ตา ยาย ของนุช
เป็นคนไทย เชื้อชาติไทย ทุกคนนับถือพุทธศาสนา ดังนั้นนุชไม่มีปัญหาในการปรับตัวมาก จากการ
ประเมินความประพฤติของปู่ปกครอง และอาจารย์ประจำชั้น มีความเห็นคล้ายกัน ดังนี้

ผู้ปกครองมีความเห็นว่า "... เป็นเด็กข่างกึก รูปร่างอะไรดี อะไรถูก สิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ ... ความประพฤติอยู่ในฐานะอันดี คุณภาพ บุคลิกภาพเรา ... ความประพฤติของน้องเป็นคนเอื้อเฟื้อ ..."

อาจารย์ประจำชั้นซึ่งเปลี่ยนไปทุก ๆ ปี ทางนี้มีความเห็นว่านุชเป็นคนมีความประพฤติดี เช่น ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... ความประพฤติทั่วไปของนุช คือ เว้นรอบ ทัศนคติทางจิต ... ความประพฤติที่พอใจแล้วคือ มีความชอบนมการเวดผู้ใหญ่ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความประพฤติที่แสดงต่ออาจารย์หรือผู้ใหญ่อันดี มีมารการวะ และ เชื้อหังคี ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติและอุปนิสัยที่อาจารย์พอใจแล้ว คือ รู้จักสำรวจ ปรึกษาผู้ใหญ่ ..."

ครอบครัวของนุชเรากัน เหนียวกันดีดีมาก ฐานะก็ไม่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กัน มารดาเป็นผู้นำใจโอบอ้อมอารี เมื่อแม่

ฐานะของครอบครัวของนุชก็จัดอยู่ในฐานะปานกลาง มีบ้านและที่ดินของตนเอง มีอุปกรณ์ใช้ในบ้านพอสมควร ภายในบ้านก็ได้รับการตกแต่งอย่างเรียบร้อยเรียบร้อยสวยงาม

บิดามารดาเขาใจใจดีใจดี ๆ มาก เมื่อถูกคนใดทำผิดใจคำแนะนำและตักเตือน เมื่อใครทำผิดก็ชมเชย เช่น เมื่อนุชไม่พอใจอะไรบางอย่างจะแสดงสีหน้าไม่พอใจ มารดาก็จะแนะนำตักเตือนว่า "อย่าทำหน้าอย่างนั้นไม่สวย" เป็นต้น ลูก ๆ ทุกคนได้รับการเอาใจใส่จากมารดา มารดาห่วงใยทั้งความเป็นอยู่และการเรียนตลอดเวลา ในเรื่องการเรียนแม่ก็คอยช่วยเหลือด้วย นุชเป็นคนขยันมาก มารดาให้ความเห็นว่า "... การบ้านหรืองานที่ทางโรงเรียนให้ บิดามารดาไม่ต้องเก็บหรือเคี่ยวเข็ญให้นุชทำเลย ..."

บิดามารดาเป็นคนที่เห็นคุณค่ามากประกอบกับความรักลูก พยายามที่จะให้ลูกทุกคนได้รับการศึกษาที่สูงที่สุด ดังนั้นจึงส่งลูกเขาเรียนในโรงเรียนที่ชื่อ ลูกทุกคนมีผลการเรียนเป็นที่พอใจ การเรียนของนุชไม่ต่ำกว่าคนอื่น ๆ แต่บิดามารดาที่พอใจ นุชมีความสามารถในวิชาภาษาไทยมาก ได้รับคำชมเชยจากครูและเพื่อน ๆ ที่บ้านบิดามารดาตามความภูมิใจที่นุชมีความสามารถในวิชาภาษาไทยเช่นกัน เมื่อนุชเห็นแม่ทกลองในหนังสือพิมพ์ และใครรับรางวัล บิดามารดาก็ชมเชย ทำให้นุชมี

ความเชื่องช้าในวิชาที่มาก ก็ถึงเมื่อเขามีความตั้งใจที่จะเรียนอักษรศาสตร์ก็ตามารค่าก็ได้รับทุน จากบุคคลที่ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือน นุชอยากเป็นเหมือนนักประพันธ์หรือ นุชเขียนว่า "... อาจจะเป็นเพื่อเอากับประพันธ์ซึ่งใช้นามปากกา ว. ๒ ระฆังอมวรงค์ ซึ่งเป็นนักประพันธ์ที่ข้าพเจ้า ชดชมมาก ที่ใช้ชีวิตในวัยรุ่นครึ่งกระแหม่ ระฆังเอวเรื่องอันเป็นที่นิยมแก่คนทั่วไป ..."

นุชได้เริ่มต้นชีวิตโดยการเริ่มการประพันธ์ ซึ่งได้รับการนิยมนจากครู จากเพื่อน จากบิดา มารดา และเมื่อส่งไปลงหนังสือพิมพ์ก็ได้รับรางวัล บิดามารดามีใจยอมเป็นกำลังใจที่จะช่วย ส่งเสริมให้นุชไปถึงจุดปลายทางปลายทางไว้ คือ สำเร็จอักษรศาสตร์ และเป็นนักประพันธ์หรือ ก็ถึงจริงกล่าวได้ว่าตัวการทางวัฒนธรรมและการอบรมทางงานเป็นตัวการที่ส่งเสริมความ สัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนของนุชอย่างมาก

ตัวการทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากสังคมที่ คูตารางที่ ๓๖ และภาพที่ ๒๕ - ๓๓ นุชได้รับเลือกจากเพื่อนนักเรียนหญิง ของสมควร คนที่เลือกนุชมีเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่คนที่เลือกนุชทุกสภาพการณ์ตลอดระยะเวลา ๓ ปี คือ แก้ว ซึ่งนุชเลือกคบแก้วเกือบทุกครั้ง คนที่นุชเลือกมีเปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อย คนที่นุชเลือก บ่อยครั้งที่ก็คือ หมายเลข ๒๓, ๒๔ และ แก้ว แก้วเลือกนุชทุกครั้งและนุชเลือกแก้วเกือบทุกครั้ง ทั้งสองฝ่ายเลือกกันและกันส่วนมากเป็นอันลับแรก ซึ่งแสดงว่านุชเป็นคนมีเพื่อน

จากคำถาม "ใคร เข้ม" คูตารางที่ ๓๗ และตารางที่ ๔๑ - ๔๔ "... นุชขยันทำเวรมาก ชอบทนายาเพื่อนเมื่อเพื่อนเจ็บป่วย มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ภูตจารุภาพของนหวานของนุชอย่างมาก ที่สุด เป็นคนที่มีเพื่อนรักมากที่สุด มีเพื่อนสนิทเพศเดียวกันมากที่สุด ชอบทักเพื่อนเมื่อเพื่อน ทำผิด ชอบเสกสิ่งของเพื่อนเมื่อเพื่อนทำดี ..."

จากการทดสอบ Semantic Differential Test เพื่อนในท้องส่วนมากมีความเห็นว่า "... นุชเป็นคนดีมาก สะอาดมาก ค่อนข้างมีความเมตตากรุณา ค่อนข้างซื่อสัตย์ ค่อนข้างเป็นกันเอง ค่อนข้างเยื่อใย ค่อนข้างเชื่อถือได้ และค่อนข้างมีมารยาท ..."

จากการสัมภาษณ์ครูของ นุช เป็นคนมีเพื่อน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น นุชเป็นคนที่มีเพื่อน ในโอกาสศึกษา ๒๕๐๖ อาจารย์ ประจำชั้นมีความเห็นว่า "... ความสัมพันธ์ของนุชกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนดีและนอกห้องเรียนดี ..."

จากแบบสอบถามบุรุษมีทัศนคติของคนอื่นและคิดว่าเพื่อนมีทัศนคติต่อตน บุรุษเขียนว่า "... เราต้องทำดีต่อคนอื่นเสมอ เพราะการทำดีต่อคนอื่นเป็นสิ่งดี ทั้งทางใจเราเองที่บริสุทธิ์ใจ ใจ อยู่เสมอ เพราะแน่นอนว่าคนอื่นเห็นความดีของเราและยอมรับชมเชยมาก ... สิ่งที่เราเราชอบ เกี่ยวกับตัวของเราเอง คือ การอยู่ในวงสังคมที่ดี เราคิดว่าเพื่อนของเราทั้งที่ และเลวปนอยู่ ... ในระหว่างที่อยู่ระหว่างหมู่เพื่อน เราเรารู้สึกสนุก..."

จากอัตชีวประวัติ บุรุษมีความเห็นว่า "... เราทำดีเพื่อนสนิท เพราะมีรสนิยมต่อกัน คือ ไปพูดมาก และเอาใจใส่ต่อกันอย่างสม่ำเสมอเพียง ๑ คน แต่เพื่อนไกลๆก็คบกับหลายหลายคน ฉะนั้น เรื่องเพื่อนที่จะเป็นศัตรูต่อจิตใจของเรา จึงไม่เกิดขึ้นที่น่าหนักใจ..."

จากสังคมมิติ คำถาม "ใครชอบ" การทดสอบ Semantic Differential Test การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง การสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น แบบสอบถามบุรุษ และจากอัตชีวประวัติของ บุรุษ แสดงให้เห็นว่าบุรุษเป็นคนมีเพื่อนมีความสุขเมื่ออยู่ในหมู่เพื่อน ดังนั้นตัวการความสัมพันธ์ในหมู่ เพื่อน จึงเป็นตัวการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ผลทางการ เรียนของบุรุษ

ตัวการทางพัฒนาการแห่งตน

จากการทดสอบระดับสติปัญญาของบุรุษ โดยใช้ทดสอบ Raven Progressive Matrice (๑๙๓๔) เมื่อปลายปีการศึกษา ๒๕๐๖ บุรุษได้คะแนนเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๔๕ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียน ในห้องและเมื่อเปรียบเทียบกับ Norm ของต่างประเทศคะแนนอยู่ระหว่างเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ ๕๐ - ๗๕ แสดงว่าบุรุษมีระดับสติปัญญาปานกลาง

จากการศึกษาความตั้งใจและความเอาใจใส่ในการ เรียน บุรุษตั้งใจและเอาใจใส่ในการ เรียน ดี เช่น

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ให้ความเห็นว่า "... บุรุษทำงานที่ครูสั่ง จากโรงเรียนโดยไม่ท้อว่าด่าว่าเขี้ยวเข็ญ บุรุษใช้เวลาส่วนมากในการอ่านหนังสือ ไม่ค่อยพูดหรือสนทนา กับใคร อ่านหนังสือสารคดีบ้าง หนังสือเรียนบ้าง ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นทุกคนมีความเห็นว่าบุรุษมีความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการ เรียนดี เช่น

ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... นุษย์เป็นคนช่างคิด ไร้เวลาว่างในการทำกรบ้านหรืองานที่ยุ่ง ไม่เสรีในโรงเรียน มักจะเอางานที่ตนไม่เข้าใจไปเพื่อนที่เก่งกว่าอธิบายให้ตนเข้าใจ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... นุษย์ทำงานเฉพาะที่ครูสั่งโดยไม่ท้วงท้วงกลัวว่ากลัวจะเสียใจให้ทำ มีความรับผิดชอบในการเรียนดี ..."

จากตารางที่ ๓๔ และ ๓๕ อาจารย์ประจำวิชาต่าง ๆ ส่วนมากมีความเห็นว่ามนุษย์มีความตั้งใจเรียนและขยันทำการบ้านพอสมควร ส่วนวิชาภาษาไทยมนุษย์ตั้งใจเรียนและขยันทำการบ้านมากที่สุด

จากการทดสอบ Semantic Differential Test เพื่อนักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่า มนุษย์เห็นคนที่ค่อนข้างขยัน

จากบันทึกพฤติกรรม มนุษย์ตั้งใจเรียนและเอาใจใส่ในการเรียนดี

จากการศึกษาทัศนคติและความสนใจของมนุษย์ในวิชาต่าง ๆ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่มนุษย์ชอบและสนใจมากที่สุด เพราะอาจารย์สอนดี ชอบการประพันธ์ แต่ที่ไม่ชอบวิชาภาษาไทยเป็นเพราะไม่ชอบไวยากรณ์ไทย บรรยายภายในห้องเรียนไม่ดี ขาดชีวิต

วิชาภาษาอังกฤษ มนุษย์ชอบและสนใจ เพราะอาจารย์สอนดี ไม่ชอบเพราะบรรยายไม่ดี ขาดชีวิต

วิชาสังคมศึกษา เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๕ มนุษย์ชอบและสนใจบ้าง ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ มนุษย์ไม่ชอบวิชานี้เพราะสิ่งแวคคอมไม่ดี บรรยายภายในไม่ดี ไม่ชอบแนวการสอน แต่ก็พยายามตั้งใจเพราะมนุษย์มีความมุ่งหมายจะเรียนเพื่อสมัครงาน

วิชาคณิตศาสตร์ มนุษย์ชอบและสนใจเรียนเพราะประโยชน์ของวิชานี้ แต่ไม่ชอบเพราะเนื้อหายาก ทำให้เกิดความเข้าใจยากและความห่อหุ้มเลยไม่เข้าใจ เป็นวิชาที่ยุ่งยากที่สุด เมื่อปีการศึกษา ๒๕๐๖ มนุษย์ไม่ชอบและไม่สนใจวิชาคณิตศาสตร์เลย

วิชาวิทยาศาสตร์ มนุษย์ชอบและสนใจเพราะอาจารย์สอนดี เนื้อหาที่น่าสนใจ ส่วนไม่ชอบและไม่สนใจเพราะสิ่งแวคคอมไม่ดี และวิชาไม่คำนวณ

วิชาศึกษานามัย มนุษย์ไม่ชอบและไม่สนใจ เพราะดูยากไม่ตี ร่างกายอ่อนแอ เล่นกีฬาแล้วทำให้ไม่สบาย

วิชาศิลปะศึกษา มนุษย์ชอบและสนใจ เพราะสนุกและเพลิดเพลิน มนุษย์ไม่ชอบเพราะบรรยายไม่ดี และสิ่งแวคคอมไม่ดี

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น มีความเห็นตรงกันว่าบุตรชอบและสนใจวิชาภาษาไทย วิชาที่ไม่ชอบคือวิชาพลศึกษา

จะเห็นได้ว่าบุตรชอบและสนใจที่สุดคือวิชาภาษาไทย ส่วนวิชาอื่นบุตรชอบและมีความสนใจพอสมควร ไม่ชอบและไม่สนใจวิชาพลศึกษา

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าจากการศึกษาทัศนคติและความสนใจ ทิศทางประกอบกับความตั้งใจเรียน และการทำการบ้านตามที่ครูสั่ง จะเห็นว่าบุตรจะตั้งใจและเอาใจใส่มากที่สุดใ้ในวิชาที่ตนชอบและสนใจมากที่สุด เช่น วิชาภาษาไทย ซึ่งบุตรก็คะแนนมาก ส่วนวิชาอื่นบุตรชอบและสนใจน้อย ความตั้งใจและความเอาใจใส่ก็น้อย คะแนนที่บุตรได้ในวิชาอื่น ๆ นอกจากวิชาภาษาไทยจึงน้อยมาก ดังนั้นเมื่อคิดคะแนนรวมทุกวิชาผลการเรียนจึงไม่ดี เพราะบุตรชอบและมีความสนใจอยู่ในวงแคบ

ตัวการ ทางการ ปรบับทน

บุรุษมีสุขภาพไม่สมบูรณ์ มีร่างกายอ่อนแอทำให้บุตรเกลียดวิชาพลศึกษา มีความประหม่าในการเข้าสังคม

จากการสัมภาษณ์มารดาของบุตร มารดามีความเห็นว่สิ่งที่ควรจะให้แกใ้ในตัวบุตรคือ "ก็ควมมากมีความกังวลใจอยู่เสมอ ... ชอบหลบหน้า ไม่ชอบรับแขก และจะไม่ซำคักก็ยกมือไหว้ แล้วหลบหน้า ไม่ชอบมา นั่งคุยด้วย ... อยากให้เิ่มสมาธิกว่านี้ ... เบื่อกันจริงๆ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่าสิ่งที่ควรจะให้แกใ้ในตัวบุตรคือ "... ควรเป็นเด็กที่ร่แริง ... ควรคุยกับเพื่อนบ้าง แสดงความคิดเห็นบ้าง ไม่ควรเก็บตัวเกินไป ... คุยเฉยๆก็ไม่ได้ ..."

จะเห็นว่าการปรับตัวค้ภคาวของบุรุษไม่ส่ง เสริมการ เรียนรู็ เลย อันจะมีผลกระทภกระทบเห็นถึงความสัมพันธ์แล้ทางการ เรียนของนทมากกว่า

หมายเหตุ

หญิงโคกรัก เลือกเป็นตัวแทนของนักเรียนชายที่เรียนอ่อนสำหรับการศึกษานี้ ผลการสอบกลางปี และรายปีของหญิงในระยะ ๓ ปี ต่อเนื่องกันมานั้น จากภาพที่ ๒๑ คะแนนในวิชาต่าง ๆ ของหญิง มีดังนี้

วิชาภาษาไทยคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๓ - ๒๖ วิชาภาษาอังกฤษคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๒ - ๒๐ วิชาสังคมศึกษาคณะคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๔ - ๑๘ วิชาคณิตศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๔ - ๔๕ วิชาวิทยาศาสตร์คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๕ - ๓๓ วิชาพจนานุกรมคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๑ - ๓๓ วิชาศิลปะศึกษาคณะคะแนนอยู่ระหว่างเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๔ - ๑๕ เมื่อขุมนุเรียนชั้น ม.ศ. ๓ เนื่องจากคะแนนของวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ของขุมนุทำงานโรงเรียนจึงให้เรียนวิชานี้กับชั้น ม.ศ. ๒ ดังนั้นคะแนนในการสอบวิชาภาษาอังกฤษที่อยู่ตำแหน่งเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๒๐ และวิชาวิทยาศาสตร์ที่อยู่ตำแหน่งเบอร์เช็ทโคลท์ที่ ๔๕ ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ นั้น เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนชั้น ม.ศ. ๒ คะแนนรวมผลการสอบของขุมนุวิชาผู้อยู่ในระหว่างอันดับที่ ๓๐ - ๓๕ ในจำนวนนักเรียน ๓๑ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ และ ๑๕ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖

จากข้อมูลในเขตที่ ๓ ทอลรูปไขว้ตัวการที่ส่งเสริมความล้มเหลวพิเศษทางการ เรียนของขุมนุดังนี้

ตัวการทางร่างกาย

ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ ขุมนุอายุ ๑๕ ปี ๑๑ เดือน ซึ่งมากกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง ๒ เดือน ขุมนุหนัก ๕๕.๕ ก.ก. และสูง ๑๖๐.๐ ซม. ซึ่งหนักกว่าน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนชายของห้อง ๗.๖ ก.ก. และมีส่วนสูงสูงกว่าส่วนเฉลี่ยของนักเรียนชายของห้อง ๗.๐ ซม.

จากบันทึกการตรวจสุขภาพของนายแพทย์ ขุมนุสุขภาพที่ร่างกายแข็งแรงไม่พบว่าเป็นโรคอะไร ไม่มีส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายบกพร่องหรือพิการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ขุมนุสุขภาพที่ร่างกายแข็งแรง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น ขุมนุสุขภาพที่ร่างกายแข็งแรง

จากการสัมภาษณ์อาจารย์หอศึกษา มีความเห็นว่า "... ถ้าที่ขุมนุเล่นให้ตัวตุ๊ก คือ ทุบบอลในตำแหน่งแบลคควา ขุมนุเป็นนักกีฬาที่ขยันของโรงเรียน เป็นนักทุบบอลที่ขยันคนหนึ่ง ขุมนุกลัวของกลัวมาก การเคลื่อนไหวไวไวเร็ว มีแขนขาและตาสัมพันธ์กันดีมาก การเล่นกีฬาที่เล่นชอบข่า...

จากการทดสอบ Semantic Differential Test เล่นนักเรียนล้วนแต่มีตัวการเห็นว่า ขุมนุเป็นคนแข็งแรงมาก

จากอดีตชีวิตวัย ๓๐ ปี หม่อมความนึกเกี่ยวกับการเจริญเติบโตทางร่างกายว่า "... ข้าพเจ้าจำได้ว่าก่อนเด็กข้าพเจ้ายอม ถอนมาอยู่ชั้นสุดท้ายที่ตนเองของข้าพเจ้าจำไม่ได้ เพราะข้าพเจ้าสูงชันทุกวัน ..."

จากภาพที่ ๑๔ รายงานการตรวจสุขภาพของนายแพทย์ การสัมภาษณ์บุคคลากร อาจารย์ พลศึกษา ความนึกเห็นของเพื่อน และอดีตชีวิตวัย ๓๐ ปี แสดงว่าหม่อมสุขภาพร่างกายสมบูรณ์ ดังนั้นตัวการทางร่างกายจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการ เรียนแ่อย่างใด

ตัวการทางความรัก

ในครอบครัวของหม่อมความสัมพันธ์กับ บิดามารดาความสัมพันธ์กับ จากข้อมูลการ เข้มทานแนบ และสัมภาษณ์บิดามารดา พฤติกรรมที่มารดาแสดงท้อบิดาน่ามองให้เห็นความสัมพันธ์กับ เช่น "... บิดาของหม่อมไปขายเป็นเซวัก ไม่ไต่ไต่ห่างงาน มารดาอยู่บ้าน ก่อนหม่อมจะไปถึงมารดา มารดาไปหาหม่อม ... มารดาเป็นผู้ดูแลหม่อม บิดาเป็นผู้เลี้ยง ฆาน ๆ จะให้ความนึกเห็นแก่ครั้งหนึ่ง ..."

บิดามารดาที่รักทุกคน รักทุกคนอยู่กับบิดามารดา บิดามารดาที่รักทุกคนเล็กมากที่รัก แม้ว่าบิดามารดาจะรักทุกคนแต่ก็ตาม รัก ๆ ถิ่นความรักที่ครอบครัวจะไต่จากบิดามารดา ไม่มีความชอบใจที่ไต่ไต่เพราะว่าลูกขาดความถี่ถี่จากบิดามารดา จากการสัมภาษณ์มารดาได้ข้อมูลว่า "... บิดามารดาใช้เวลาอยู่ใกล้กับลูก ๆ เยี่ยมมาก มารดาใช้เวลาอยู่ใกล้กับลูก ๆ ประมาณวันละ ๑ ชั่วโมง ตอนเช้าออกไปโรงเรียน มารดาของไปทำงานจะกลับถึงบ้านประมาณ ๒๒.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาที่ลูก ๆ นอนหลับแล้ว มารดาไปทำงานทุกวันไม่มีวันหยุด บิดาส่วนมากของไปราชการทางจังหวัด เป็นประจำใช้เวลาอยู่ใกล้กับลูก ๆ น้อยกว่ามารดา ... เวลาที่มีหยาอะไรส่วนมากก็ไม่ค่อยไปลูกพรานเพราะขาดความถี่ถี่ ..."

หม่อมมารดาถามความนึก หม่อมก็จะเอาอย่างบิดา จากแบบสอบถามหม่อมความนึกเห็น ว่า "... ผู้ที่จะให้ความช่วยเหลือแนะนำไปเรื่องทั่ว ๆ ไป เกี่ยวกับอนาคตของข้าพเจ้าควรจะเป็นแม่ ... เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหากเกี่ยวกับ การเรียนผู้ข้าพเจ้าจะปรึกษาด้วยเป็นจนแรก คือ แม่ ..."

จากตารางที่ ๔๔ และ ๔๕ แสดงให้เห็นว่าหม่อมความสัมพันธ์กับมารดาดีกว่าบิดา

ความสัมพันธ์ระหว่างที่ ๆ น้อง ๆ ก็ ชอบเล่นฟุตบอลและให้ช่วยกันเสมอ ส่วนคนที่สองไม่ค่อยสูงส่งถึงใคร เพราะชั้นเรียน หนูเป็นลูกชายคนโตที่น้อง ๆ มาก เล่นฟุตบอลกันเอง ๆ เสมอ เมื่อมีปัญหาทางครึ่งหนูจะเอาโทษเอง ๆ ทรน ตามความนึกเห็นของมารดาเข้าใจว่าหนูรักน้องมาก ความประพฤติก็น่าพอใจมาก คือ

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... เข้ากันเอง ๆ ใกล้เคียงกันดี ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติก็น่าพอใจแล้ว คือ นิสัยโอบอ้อมอารี เชื่อใจได้ในเรื่องเกี่ยวกับความรับผิดชอบของ รักร่อง ..."

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวดี บิดามารดารู้สึกทุกคน แม้บิดามารดาขาดความใกล้ชิดกับลูก ๆ ตามควรที่ลูกควรจะได้รับ อาจทำให้ลูก ๆ ขาดความอบอุ่น ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ต่อการเรียนของลูก ๆ ได้

กิจการทางวัฒนธรรมและการอบรมทางบ้าน

จากการ เยี่ยมบ้านและสัมภาษณ์มารดาของหนู ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการอบรมทางบ้านของหนู คล้ายคลึงกับวัฒนธรรมทางโรงเรียน บ้านของหนูมีความเป็นอยู่อย่างคนไทยทั่วไป หนู บำ ทา ยาย บิดามารดาของหนูเป็นคนไทย ทุกคนในเข้านับถือพุทธศาสนา จากการประเมินความประพฤติก็น่าพอใจ และผู้ปกครองมีความเห็นคล้ายกัน ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความประพฤติก็น่าพอใจเวลาอยู่บ้าน อ่อนโยน ว่าง่าย ไม่ถือคั่ง เชื้อหัง ... ความประพฤติก็น่าพอใจแล้ว คือ เชื้อหังเมื่อตักเตือนจะไปเที่ยวที่ไหนจะขออนุญาตผู้ปกครองก่อนเสมอ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความประพฤติก็น่าพอใจที่แสดงต่อผู้ใหญ่ เชื้อหังดี ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... เวลาแรกมาเยี่ยมบ้านรู้จักรับผิดชอบในการต้อนรับ เคารพผู้ใหญ่ ..."

ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำชั้น

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ชอบช่วยเหลือ ทำงานด้วยความเต็มใจ เช่น การรับใช้พระสงฆ์ ที่มาทำบุญโรงเรียน ทำได้ดีและคล่องแคล่ว ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... ความประพฤติกี่แสดงต่อหน้าอาจารย์สุภาพเรียบร้อย เกรงใจ มีสัมมาคารวะ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความประพฤติทั่ว ๆ ไปขณะอยู่โรงเรียนเรียบร้อยต่อเพื่อนที่แสดงต่ออาจารย์หรือผู้ใหญ่เรียบร้อยดี ... ความประพฤติและอุปนิสัยที่พอใจแล้ว คือ รู้จักรับผิดชอบ ต่อส่วนรวม ..."

ฐานะทางครอบครัวของหนูตามความคิดเห็นของผู้ศึกษาเห็นว่าฐานะปานกลาง บิดามารคานับระกษมาอาชีพทั้งสองคน พอจะให้อุปการการศึกษาในชั้นสูงต่อไปได้ ที่บ้านของหนูมีเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น รถ ตู้เย็น โทรทัศน์ วิทยุ เครื่องเล่นจานเสียง วิทยุ ซึ่งเป็นวัตถุทันสมัยซึ่งจะช่วยให้ส่งเสริมความสนใจหรือผลทางการ เรียนของหนูได้

เนื่องจากหนูมีโอกาสอยู่ใกล้บิดามารคาน้อยมาก บิดามารคาไม่เอาใจใส่ดูแลดู ๆ เท่าที่ควร ที่บ้านหนูไม่มีใครจะให้คำปรึกษาแนะนำในการ เล่าเรียนและค่านอื่น ในขณะที่อยู่กับ หนูจะท่องรับผิดชอบเอง

ถึงแม้จะกล่าวว่ฐานะธรรมและฐานะทา ษานของหนูไม่เป็นอุปสรรคต่อความสนใจหรือผลทาง การ เรียน แต่การอบรมทางบ้านไม่ส่งเสริมความสนใจหรือผลทางการ เรียนของหนู

ตัวการทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากสังคมนิติ กูการางที่ ๑๖ และภาพที่ ๒๕ - ๓๓ หนูได้รับเลือกจากเพื่อนพอสมควร แต่ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ ได้รับเลือกจากเพื่อนน้อยมาก แต่อย่างไรก็ตามคนที่เลือกหนูชอบทุกสภาพ การณ์ คนที่เลือกหนูมีเปลี่ยนไปบ้างในสภาพการณ์ต่าง ๆ แต่เพื่อนที่เลือกหนู เช่น หมายเลข ๑๔, ๒๐, ๑๕ และ ๕ ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ หนูได้รับเลือกจากเพื่อนมาก

จากคำถาม "ใครเอ่ย" นักเรียนส่วนใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่าพฤติกรรมที่เด่น ๆ ของหนู "... หนูร้องเพลงได้เก่งที่สุด เพื่อนชอบเล่นควมมากที่สุด ..."

จาก Semantic Differential Test เพื่อนนักเรียนส่วนใหญ่ส่วนมากมีความเห็นว่าหนูเป็นคน ที่มีความเมตตากรุณามาก มีความซื่อสัตย์มาก ค่อนข้างมีความโอ้อวดอารมณ์

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ผู้ปกครองให้ความเห็นว่าหนูมีเพื่อน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น ให้ความเห็นว่

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความสัมพันธ์ของหมู่ใหม่เพื่อนในห้องเรียนดี เขาก็เพื่อนใกล้ชิด
ทุกคน ทำงานกับผู้อื่นได้ดี ความสัมพันธ์กับเพื่อนนอกห้องดี ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ความสัมพันธ์ของหมู่ใหม่เพื่อนในห้องเรียนดี ความสัมพันธ์กับ
เพื่อนนอกห้องเรียนดี ..."

จากแบบสอบถาม หมู่ใหม่ให้ความเห็นว่า "... ในขณะที่ข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนข้าพเจ้ารู้สึก
สนุกสนาน ได้คุยกับเพื่อน และเราต้องทำดีต่อกันอันเสมอ เพราะเมื่อเราในเรื่องนำเขามาเป็นเพื่อน
... คนอื่นคิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนดี ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนของข้าพเจ้าทุกคนและเพื่อนข้าพเจ้าคิดว่า
ข้าพเจ้าดีต่อเขา ..."

จากสังเกตที่แสดงว่าหมู่ใหม่เป็นคณะเพื่อนและตามความคิดของเพื่อนจากคำถาม "ใคร เข้ม" และ
Semantic Differential Test แสดงว่าพฤติกรรมของหมู่ใหม่เป็นพฤติกรรมที่เพื่อนยอมรับ ตาม
ความคิดเห็นของหมู่ก็แสดงว่าหมู่มีความสุภาพในหมู่เพื่อน จากอัตชีวประวัติหมู่เขียนว่า "... ข้าพเจ้า
เข้กับเพื่อนทุกคนได้ดี ..."

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหมู่ใหม่เป็นคณะเพื่อนทุกคนได้ดี มีความสุภาพอยู่ในหมู่เพื่อน ซึ่งจะช่วย
ส่งเสริมให้หมู่มีความสัมพันธ์ดีในการเรียนใกล้ ดังที่ศาสตราจารย์ Prescott ให้ความเห็นว่า

Its character as a society can make his work pleasant and easy .....
Also, the character of peer group structure and dynamic sets important
conditions within which each pupil must live and learn during the year.
(๑๔, p. ๒๖๖)

ดังนั้นถ้าพิจารณาความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกันของหมู่ จึงส่งเสริมความสัมพันธ์ของทาง
การเรียน ดังจะเห็นว่าจากสังเกตหมู่เลือกนักเรียนชายหมายเลข ๕ ซึ่งเรียนเก่งมาก ก็อาจจะ
ช่วยกระตุ้นหมู่มีความพยายามที่จะเรียนให้ดีขึ้น ดังบุคคลที่ข้าพเจ้าต้องการเป็นเหมือน หมู่เขียนว่า

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... เหมือนหมายเลข ๕ เพราะเรียนเก่ง อาจารย์ก็รัก ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ข้าพเจ้าอยากเป็นเหมือนคนที่เรียนในห้องเดียวกัน คือ หมายเลข
๕ และหมายเลข ๕ ที่ข้าพเจ้าพบทั้งที่บ้านและเรียนเก่ง ..."

ตัวการทางพัฒนาการแขนงคน

จากการทดสอบสติปัญญาของมนุษย์ไทยใช้ Raven Progressive Matrice (๑๙๓๘) เมื่อปลายปีการศึกษา ๒๕๐๖ หนูโคเคะแมนเบอร์เท็นทโคลท์ ๓๐ เมื่อเปรียบเทียบกับนักเรียนในห้อง และเมื่อเปรียบเทียบกับ Norm ของต่างประเทศคะแนนของหนูอยู่เบอร์เท็นทโคลท์ ๕๐

จากการศึกษาความตั้งใจและความเอาใจใส่ต่อการเรียน พบว่าหนูเป็นคนที่ไม่มี ความตั้งใจเรียน จากความเอาใจใส่ในการเรียนจึงจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ผู้ปกครองเห็นว่า หนูไม่เอาใจใส่ในการเรียน สิ่งที่ควรแก้ไข คือ

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... อยากให้สนใจในการเรียนมากกว่าที่เป็นอยู่ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... การเรียนอยากให้อ่านกว่านี้ ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... อยากให้มีความพยายามในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนมากขึ้น เช่นเดียวกับคนที่สอง ซึ่งคนนั้นมากเอาใจใส่ในการเรียนที่มีความพยายาม ..."

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่า

ปีการศึกษา ๒๕๐๔ "... ไม่มีความรับผิดชอบในเรื่องการเรียน เช่น ไม่ทำการบ้าน ทำงานไม่เรียบร้อย สกปรก ไม่อ่านหนังสือตามกำหนด ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๕ "... ความสนใจในการเรียนโดยทั่ว ๆ ไปยังมีน้อยเกินไป ผลการเรียนยังไม่น่าพอใจ ควรพยายามทำงานให้สะอาดเรียบร้อย และสม่ำเสมอกว่านี้"

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... จำเป็นจะต้องว่ากล่าวเตือนชี้แจงในการทำงานที่ครูมอบหมายให้ทำ ..."

อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่าสิ่งที่ควรแก้ไขตลอด ๓ ปี คือ ไม่มีความรับผิดชอบในเรื่องการเรียน ไม่ทำการบ้าน ไม่อ่านหนังสือ ชอบเล่นมากไป แม้จะเรียนการเอาใจใส่การเรียน ก็ยังไม่พอ

จากความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชา กุศารางที่ ๔๖ และ ๔๘ อาจารย์ส่วนมากมีความเห็นว่าหนูมีความตั้งใจเรียนแต่ยังไม่ทำทำการบ้าน

จากคำถาม "ใคร ชอบ" นักเรียนในชั้นมีความเห็นว่า "... หนูชอบออกการบ้านของเพื่อนน้อยที่สุด ส่งการบ้านไม่ทันตามที่ครูสั่งมอบครั้งที่สุด ถูกครูกำหนดน้อยที่สุด ชอบเหม่อลอยในชั้นเรียนที่สุด ..."

จาก Semantic Differential Test เพื่อให้นักเรียนส่วนมากมีความเห็นว่าหนูไม่ชอบ หรือช้เกีบง ซึ่งความจริงอาจจะเป็นคิงที่กล่าวแต่อาจจะเป็นไปว่าหนูเป็นคนช้เกีบงก็ได้ นอกจากนี้หนูเป็นคนเซื่องซา

จากการที่หนูประเมินความประพฤติของตนเอง หนูมีความเห็นว่าตนเองเป็นคนเกีบงกรวน เลนมาก ไม่ค่อยทำการบ้าน ซึ่งจากการสังเกตบันทึกพฤติกรรมหนูไม่ค่อยตั้งใจเรียน กิ่งเห็นการสัมภาษณญ์ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำวิชา เพื่อนักเรียน และ คุมเอง จึงมีความเห็นคล้ายกันว่าหนูเป็นคนช้เกีบง ชอบเล่น

ทัศนคติและความสนใจในวิชาที่เรียนของหนู
วิชาภาษาไทย หนูมีความเห็นว่า "... ความจริงภาษาไทยข้าพเจ้าไม่ชอบเท่าไร แต่ อาจารย์สอนสนุกมาก มีเรื่องมาเล่าให้ฟังซ้ำ ๆ จึงทำให้สนุก ..."

วิชาภาษาอังกฤษ หนูมีความเห็นว่า "... เป็นวิชาครึ่งชอบครึ่งไม่ชอบ บางครั้งข้าพเจ้า ชอบมาก แต่บางครั้งไม่ค่อยชอบ เวลาอาจารย์พูดบางครั้งข้าพเจ้าไม่ค่อยรู้เรื่อง ... ข้าพเจ้า เรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างชอบมาก ..."

ปีการศึกษา ๒๕๐๖ "... ข้าพเจ้าชอบบ้างเหมือนกัน แต่รู้สึกว่ายากไป ..."

วิชาสังคมศึกษา หนูชอบและสนใจไม่ชอบเพราะยากไปบางตอน อาจารย์สอนน่าเบื่อ

วิชาคณิตศาสตร์ หนูมีความเห็นว่า "... ข้าพเจ้าไม่ค่อยชอบเท่าใดนัก ข้าพเจ้าชอบ ที่คณิต แต่เลขกับเรขาคณิตไม่ค่อยชอบ เพราะวิชาคณิตงานมาก ..."

วิชาวิทยาศาสตร์ หนูมีความเห็นว่า "ข้าพเจ้าชอบและสนใจวิทยาศาสตร์ เพราะสนุก ... อาจารย์สอนดี" ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่สนใจวิทยาศาสตร์ เพราะยากในการทำความเข้าใจ ... สู้ๆ"

วิชาพลานามัย เป็นวิชาที่หนูชอบและสนใจมาก แต่ไม่ชอบเพราะไม่ค่อยชอบอาจารย์ผู้สอน ในปี ๒๕๐๖ หนูชอบมาก

วิชาศิลปะศึกษา หนูมีความเห็นว่า "... ข้าพเจ้าชอบมากที่สุด เพราะได้ลงมือปฏิบัติ ทำให้ได้เห็นและรู้จักการทำ ..."

จากการศึกษาทั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ - ๒๕๐๖ หนูไม่ค่อยชอบและสนใจวิชาที่สอนเพราะ มีเนื้อหายาก อาจารย์สอนไม่ดี

จากการ มีภาพเล่าเรียนประจำชั้นและอยู่ปกครองเห็นว่า วิชาที่สอนและสนใจมากที่สุดคือวิชา
วิศวกรรม ไม่ชอบและไม่สนใจคือวิชาคณิตศาสตร์

การที่หนูไม่ชอบและไม่สนใจวิชาที่เรียนสิ่งพิจารณามากคือ หนูไม่ตั้งใจเรียนและไม่เอาใจใส่ใน
การเรียน ดังที่ ดร. สุรางค์ (๒๒, p. ๑๓) กล่าวว่า คนเราจะไม่เรียนสิ่งที่ตนไม่ชอบไม่สนใจ
ดังนั้นตัวการทางทิศทางการแข่งขัน จึง เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการ เรียนของหนู

ฮอน

ฮอนได้รับเลือกเป็นตัวแทนนักเรียนหญิงที่เรียนฮอนของห้องสำหรับการศึกษานี้ จากการศึกษา
ผลการสอบกลางปีและปลายปีในวิชาต่าง ๆ ของฮอนตั้งแต่ปลายปีการศึกษา ๒๕๐๓ ถึงกลางปีการศึกษา
๒๕๐๖ ปรากฏที่ ๒๖ วิชาภาษาไทย คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์โคลท์ ๓ - ๒๖ วิชาภาษาอังกฤษ
คะแนนอยู่ระหว่าง เบอร์ เซนต์โคลท์ ๑๐ - ๓๖ วิชาสังคมศึกษา คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์โคลท์
๒ - ๒๑ วิชาคณิตศาสตร์ คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์โคลท์ ๐ - ๑๕ วิชาวิทยาศาสตร์ คะแนน
อยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์โคลท์ ๐ - ๕ วิชาพลานามัย คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์โคลท์ ๑ - ๓๕
วิชาศิลปะ คะแนนอยู่ระหว่างเบอร์ เซนต์โคลท์ ๑ - ๒๓ เมื่อฮอนขึ้นชั้น ม.ศ. ๓ เนื่องจาก
วิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์อ่อนสอบได้คะแนนต่ำจากเพื่อนมาก ดังนั้นในช่วงวิชาทั้งสองนี้
ทางโรงเรียนจึงให้ฮอนไปเรียนกับชั้น ม.ศ. ๒ ดังนั้นคะแนนเบอร์ เซนต์โคลท์ที่ฮอนได้ในการศึกษา
๒๕๐๖ เฉพาะวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์นั้นเป็นคะแนนเบอร์ เซนต์โคลท์ที่เปรียบเทียบกับ
นักเรียนชั้น ม.ศ. ๒ เท่านั้น คะแนนรวมผลการสอบของทุกวิชาฮอนอยู่ในระหว่างอันดับที่ ๓๑ - ๓๕
ในจำนวนนักเรียน ๓๐ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ และ ๓๕ คน ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ และ ๒๕๐๖
ดังนั้นผลการ เรียนของ ฮอนก็ถือว่าเสมอพอสมควร

จากข้อมูลในบทที่ ๓ อาจจะสรุปได้ว่าตัวการที่ส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการ เรียน หรือเป็น
อุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการ เรียนของฮอน มีดังนี้

ตัวการทางร่างกาย

จากการศึกษาความเจริญเติบโตทางร่างกายในเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖ ฮอนมีอายุ ๑๖ ปี
๕ เดือน ซึ่งมากกว่าอายุเฉลี่ยของห้อง ๕ เดือน ฮอนมีน้ำหนัก ๕๕ ก.ก. ซึ่งหนักกว่าน้ำหนักเฉลี่ย

ของนักเรียนหญิงของห้อง ๘.๔ ก.ก. และมีส่วนสูง ๑๖๐ ซม. ซึ่งมากกว่าส่วนสูงเฉลี่ยของนักเรียนหญิงของห้อง ๑๓ ซม. จากภาพที่ ๒๒ ออเมมีส่วนสูงและมีน้ำหนักมากกว่าส่วนสูงและน้ำหนักเฉลี่ยของนักเรียนหญิงของห้องมาก อ่อนเป็นนักเรียนหญิงที่โตที่สุดของห้อง เนื่องจากอเมีร่างกายโตที่สุดของนักเรียนในห้องอ่อนจึงไม่ชอบ จากแบบสอบถามอเมีคิดว่าอเมีปัญหาทางร่างกายในเรื่องที่ร่างกายเจริญเติบโตเกินขนาดวัยเดียวกัน จากอัครวิประวัติดอเมีกล่าวว่า "... ข้าพเจ้าเป็นคนสูงและค่อนข้างผอม ซึ่งข้าพเจ้าไม่ชอบเลย เพราะมันทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนโตที่สุดในห้อง ..."

จากรายงานการตรวจสุขภาพของนายแพทย์ ออเมีสุขภาพทางร่างกายดีปกติทุกอย่าง ไม่พบว่าเป็นโรคอะไร ยกเว้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๖ พบว่าอ่อนสายตาสั้นผิดปกติ นอกจากนี้ไม่มีส่วนใด ๆ ของร่างกายผิดปกติหรือพิการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของอเมีสุขภาพโดยทั่วไปไม่เคยเจ็บป่วย และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้นอเมีสุขภาพแข็งแรงดี จากอัครวิประวัติดอเมีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสุขภาพของตนว่า "... ข้าพเจ้าเป็นคนมีสุขภาพดีคนหนึ่ง เพราะข้าพเจ้าไม่ค่อยเจ็บป่วยอะไรมากนัก ..."

รายงานการตรวจสุขภาพของนายแพทย์ การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง อาจารย์ประจำชั้น และอัครวิประวัติดอเมี แสดงว่าอเมีสุขภาพทางร่างกายสมบูรณ์

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าตัวการทางร่างกาย การเจริญเติบโตทางร่างกายเป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ในทางการ เรียนของอ่อน แต่สุขภาพทางร่างกายไม่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการ เรียนของอ่อน

ตัวการทางความรัก

บุคคลในครอบครัวของอเมี บิดามารดาและลูก ๆ อยู่ร่วมกัน บิดาเป็นบุรุษเลี้ยงชีพส่วนมารดาเป็นอยู่ดูแลบ้านไม่มีใครมีอำนาจที่สุด เมื่อมีเรื่องอะไรก็มีการปรึกษากันระหว่างพ่อ - แม่ - ลูกทุกคน บิดาของออกใบราชการต่างจังหวัดและกลับมาตึก ๆ จึงไม่ค่อยได้อยู่ใกล้กับลูกเมื่อมารดา

บิการักลูกทุกคน บิการักอ่อนและลูกคนที่สามมากที่สุด ออเมีมักจะออกห่างจังหวัดกับบิดามากกว่าลูกคนอื่น ๆ บิดาเป็นห่วงเรื่องการ เรียนของอ่อนและอนาคตของอ่อนมาก ได้เตรียมแผนการอนาคตให้อ่อนเรียบร้อยแล้ว ซึ่งก็ตรงกับความต้องการของอ่อน

มารการักทุกคน มารการักอ่อนและอุกคนพิการมากที่สุด อ่อนก็รักมารการของทมากที่สุด จากแบบสอบถามตอนมีภูษาทุกชัใจอะไรจะปรึษากับมารการของท มารการจะให้คำแนะนำ เช่น การมีประจำเดือนและการปฏิบัติท จากอภทวิวประวัติอ่อนเขียนว่า "... ซาทเจามีคุณแม่ซึ่งซาทเจาคิไจมาก เพราะวาท่านเขาใจในทัวซาทเจาคิ และเป็นทึปรึษาทึช้งของซาทเจา ..."

อ่อนรักมารการของทมากที่สุด จากแบบสอบถามอ่อนเขียนว่า "... ซาทเจาแม่ให้เงินซาทเจา ๑๐๐ บาท ซาทเจาจะแบ่งเงินบางส่วนของให้คุณแม่ของซาทเจา ..."

จากการสัมภาษณ์สาวของอ่อน บิตามารการรักอ่อนมาก จากแบบสอบถามอ่อนมีความเห็นวามีความวราสนใจต่อการ เลือกออาชีพและไม่เคมีความคิดเห็นขัดแย้งในเรืองงานอาชีพของอ่อน จากตารางที่ ๕๑ และ ๕๒ แสดงให้เห็นวาท่อนมีความสัมพันธ์อย่างคิขบคิาและมารการ อ่อนมีความสัมพันธ์กับมารการมากกว่าบิดาของท

ที่ ๆ น้อง ๆ มีความสัมพันธ์กันมาก แต่อ่อนไม่สนิทสนมกับที่ ๆ ของทเหมือนกับที่ของทคนอื่น ๆ แต่ที่ ๆ ก็เป็นช่วงและรักอ่อนมาก ทุกคนพยายามเขาไปช่วยเหลื่ออ่อนท้ง ๆ ทื่ออ่อนไม่เคยซอของ เจน ช่วยเหลื่อแนะนำในเรืองการ เรียบ จากแบบสอบถามท่อนมีความเห็นวว่า "แม่ซาทเจามีใจวว่า เรืองเกี่ยวทึการ เรียบอยู่ซาทเจาคิจะปรึษาทึช่วย เรียบคนแรกคือพี่สาว"

คั้งนั้นจึงกล่าวได้วาทึการทางความรักส่งเสริมความสัมพันธ์ในลห้วงการ เรียบของอ่อน

ตัวการทางวัฒนธรรมและการอบรมทางทาน

วัฒนธรรมทางทานของอ่อนก็คล้ายคลึงกับวัฒนธรรมของโรง เรียบ คั้งนั้นไม่คอยมีใจวในการรับท เช่น จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองมีความเห็นวาท่อนมีความระทกคิต่อผู้ไทะ เรียบร้อยละ และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำท มีความเห็นวาท่อนมีความระทกคิเรียบร้อย อ่อนยอม เรือทังผู้ไทะคิ เป็นต้น

ฐานะทางทานอยู่ในระดับปานกลาง ฐานะทานของทเอง นอกจากผู้ปกครองใส่ทึทึนศึกษา ทังจะเป็นสึที่ช่วยใในการ เรียบ

การอบรมทางทาน อ่อนมีมารการคอยให้คำแนะนำปรึษาในเรืองวักทึส่วนคึด้วยอย่างใกล้ชิด ทลคจนาการ เลือกออาชีพ ถ้าเห็นสึไหนวักคิไม่เป็นที่พอใจผู้ปกครองให้คำแนะนำ และคักเตือน สึทึทื่ออ่อนทึทึคึชมเชย ที่ ๆ และบิตามารการคอยคักเตือนเรืองการ เอาใจใในการ เรียบ เช่น

อำนาจสื่อเขียน และทำการบ้าน

นิทานการค้นคว้าความนิยมในการศึกษามาก พยายามให้ลูก ๆ ของคนได้รับการศึกษาสูง ๆ เช่น พี่สาวคนโตสำเร็จการศึกษาระดับอาชีวศึกษาชั้นสูง พี่สาวคนที่สองสำเร็จการศึกษามัธยมศึกษา จากมหาวิทยาลัยพริตซ์ แต่เนื่องจากตอนเขียนหนังสืออเมริกาพยายามที่จะช่วยให้คนอื่นเข้าใจ ก็คิดว่าแผนอนาคตไว้วางใจในเรียนขยายภาคใดก็ตามจะคอยช่วยเหลือในการเล่าเรียน ซึ่งนั้นก็ หมายความว่านิทานได้เอาใจใส่ในการ เรียนของน้อง พยายามจะช่วยน้องให้ถึงจุดหมายปลายทาง ถ้าหากว่าน้องมีความพยายามก็คงจะสำเร็จ

น้องเป็นลูกคนสุดท้ายที่ได้รับการตามใจจากบิดาและมารดา มารดาคิดตามใจ น้องมักจะทำ หน้าที่ของน้องใจ การทำงานทุกอย่างไม่ว่าที่ ๆ ของงานให้ช่วยเหลือจึงทำ แม่แต่ของส่วนตัวของ ตนมารดาและพี่ ๆ ของคอยเตือนอยู่เสมอ

ทั้งนี้จึงกล่าวได้ว่า วัฒนธรรมและฐานะทางบ้านของน้องส่งเสริมความสัมพันธไมตรีทางการ เรียน ของน้อง แต่การอบรมเลี้ยงดูก็มิได้ประหลาดความ นิมิตที่ผลทางการ เรียน

ตัวการ์ตูนทางความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนวัยเดียวกัน

จากการทดลองสิ่งพิมพ์ที่ ๕๓ และ ๕๔ - ๕๕ น้องได้รับเลือกจากเพื่อนเพื่อ เล่นกบฏ คนเลือกน้องไม่ค่อยเหมือนกันแต่ของนักทดสอบระยะที่ทำการศึกษา และคนที่เลือกน้องส่วนมากจะ ได้รับ การ เลือกตอบจากน้องเกือบทุกคนในทุกรายการถาม เช่น หมายเลข ๑๐, ๒๙ และ ๓๓ แสดงว่า น้องเป็นคนมีเพื่อน

จากคำถาม "เคร เอ๊ย" ที่ ๕๕ และ ๕๖ - ๕๗ จะเห็นว่า เพื่อนนักเรียนมีความคิด เห็นชอบน้องเป็นสองฝ่ายซึ่งขัดแย้งกัน ฝ่ายหนึ่งมีทัศนคติต่อน้อง อุดมด้วยทัศนคติเมตตาต่อน้อง ฝ่ายที่มีทัศนคติต่อน้องมีความ เห็นว่าน้องชอบพามาตลอด เวลาเพื่อนเจ็บป่วยมากก็ดู ร้องแฉ่งโหม สิ่งของใหญ่ของน้องที่ดู มีเพื่อนรักมาก เพื่อนชอบเล่นด้วยมากก็ดู ฝ่ายที่มีทัศนคติไม่รักต่อน้อง มีความ เห็นว่าน้องชอบกินหาเพื่อนมากก็ดู ชอบเอาเปรียบเพื่อนมากก็ดู มีคนชอบบอกลูก ๆ จาก เหลวไหลมากก็ดู ชอบหารายได้เพื่อนในเวลาโกรธ ชอบหยิบของเพื่อนไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต จากสิ่งพิมพ์นี้จะเห็นว่านักเรียนหญิงมี ๒ กลุ่มอย่างเห็นได้ชัด กลุ่มของน้องเป็นกลุ่มเล็ก ทั้งสองกลุ่มอาจจะไม่ชอบกันเลย

จากการทดสอบ Semantic Differential Test ภาพที่ ๒๓ เพื่อนักเรียนในหอ
มีความเห็นว่าอันเป็นคนค่อนข้างดี ค่อนข้างเมตตา กรุณา ค่อนข้างสวยงาม ค่อนข้างเ็นกันเอง
ค่อนข้างมีความโอบอ้อมอารี

จากการสัมภาษณ์ปกครอง อันมีเพื่อนหอสมัคร และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ว่าอันมี
ความสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นใด

จากแบบสอบถาม อันมีความเห็นว่าอันได้รับความรักจากเพื่อนและเข้ากับเพื่อนได้พอสมควร
เช่น "... เราคงทำดีต่อกันเอง เพราะเราไม่สามารถจะอยู่คนเดียวได้ คนเราคงต้องมี
สิทธิ์ของผู้อื่นเท่ากับสิทธิ์ของตนเอง ข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อนของข้าพเจ้าดีมากทุกคน เพื่อนข้าพเจ้าคิดว่า
ข้าพเจ้าเป็นคนรักสนุก สิ่งที่ข้าพเจ้าชอบที่ข้าพเจ้าคือการที่ข้าพเจ้าเป็นคนรักใคร่ เก่ง
เพราะเพื่อนชมข้าพเจ้าเสมอ ในขณะที่ข้าพเจ้าอยู่โรงเรียนข้าพเจ้ารักสนุก ในขณะที่อยู่ระหว่าง
หมู่เพื่อนข้าพเจ้าเป็นคนรักใคร่ ..."

จากอัตชีวประวัติของอันแสดงว่าอันเข้ากับเพื่อน ๆ ได้มีความสุขในหมู่เพื่อน และได้เรียนรู้
อะไรต่าง ๆ จากเพื่อน ดังเช่น "... ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทอยู่ ๓ คน เรามักใช้เวลาว่างนั่งคุยกัน
หรือรับหูกัน ... ไม่ลืมการโอบอ้อมที่ข้าพเจ้าทำกับเพื่อน ๆ ... การมีเพื่อนมาปรึกษาหารือบางสิ่ง
บางอย่างจากข้าพเจ้าและข้าพเจ้าจะช่วยเขาได้ เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าพอใจมากและภูมิใจมาก ...
ข้าพเจ้าจะรู้สึกไม่พอใจมากถ้าหากกล่าวอะไร เพื่อนที่ข้าพเจ้ารัก ... การมาโรงเรียนเป็นสิ่งที่
ข้าพเจ้าชอบมาก เพราะว่าได้พบเพื่อน ๆ ไม่เหงาเหมือนอยู่บ้าน ..."

จากการทดสอบสิ่งคงเดิม คำถาม "ใครชอบ" การทดสอบ Semantic Differential
Test การสัมภาษณ์ปกครอง การสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น แบบสอบถามอัน อัตชีวประวัติ
แสดงว่าอันเป็นคนชอบเพื่อน เข้ากับเพื่อนได้พอสมควร มีความสุขในหมู่เพื่อน ดังเช่นที่ว่าทาง
ความสัมพันธ์ในหมู่เพื่อนจึงไม่เกิดอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ทางการ เรียนของอัน

การทางการพัฒนาตนเอง

จากการทดสอบระดับสติปัญญาของอันเมื่ออันมีอายุ ๑๖ ปี ๕ เดือน โดยใช้ชุดทดสอบ
Raven Progressive Matrices (๑๙๓๕) อันได้คะแนนเบเรเน็คคือที่ ๔๖ เมื่อเปรียบเทียบกับ
เพื่อนักเรียนในหอและเมื่อเปรียบเทียบกับ Norm ของต่างประเทศคะแนนของอันอยู่ระหว่าง

เบอร์ เซนต์โทสที่ ๕๐ - ๕๕ ซึ่งแสดงว่าอันมีระดับสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา
คุณระดับสติปัญญา อันน่าจะมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนสูงกว่าที่เป็นอยู่มาก

จากนระสพการณของตนเอง อันมี Self-concept ว่าตนเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน
ดังเช่นในอีกขบวนการที่ว่า "... ข้าพเจารู้ว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่เรียนหนังสือไม่เก่ง และไม่มี
สามารถในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นผลก้อย ... การเรียนของข้าพเจ้าจึงไม่มีที่ ทำให้ข้าพเจ้าคิด
มาก ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่ามีความเชื่อมั่นในตัวเองในการวางแผนอนาคตก้อย ..."

การที่อันมี Self-concept ว่าตนเป็นคนที่เรียนอ่อน ทำให้อันตั้งระดับความหวังของ
ตนไว้ต่ำสำหรับในการสอบหรือในการเรียนครั้งก้อ ๆ ไม้ ซึ่งจะมีผลให้ความสัมพันธ์ต่อการเรียน
ของอันอ่อน ดังเช่น Cornbach (๒๑, pp. ๕๒๓ - ๕๓๐) โลกอ้างถึงการศึกษาของ Sears
ว่า ความสัมพันธ์ทางการเรียนที่ผ่านมีผลต่อ Self-concept และตั้งระดับความหวังของบุคคล
นระกอบกับอันไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง จึงทำให้ความสัมพันธ์ในการเรียนของอันต่ำลงก็อาจ
เป็นไม้ได้

การศึกษาความตั้งใจและความสนใจในการเรียนของอันจากการสัมภาษณ์บุคคลกรองของอัน
บุคคลกรองให้ความเห็นว่าอันไม้ก้อมมีความตั้งใจและสนใจในการเรียน

นการศึกษา ๒๕๐๒ บุคคลกรองกล่าวว่า "... การบ้านที่ทางโรงเรียนกำหนดให้ทางบ้าน
ก้องว่ากล่าวเกี่ยวข้องในทำทุกก้อย หนึ่งสืออาเบา แต่ไม้ชอบอ่านหนังสือเรียน ชอบอ่านหนังสือ
นวนิยาย ..."

การสัมภาษณ์อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ประจำชั้นมีความคิดเห็นว่าอันไม้ก้อยตั้งใจและ
สนใจในการเรียน เช่น

นการศึกษา ๒๕๐๕ อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นว่า "... ความเอาใจใส่ในการเรียนของ
อันยังไม่เป็นที่พอใจ สมก้องศีกอไร แต่ขยับนอยเกินไป ..."

นการศึกษา ๒๕๐๖ อาจารย์ประจำชั้นมีความเห็นเกี่ยวกับอันว่า "... จำเป็นก้องว่ากล่าว
เกี่ยวข้องในการทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ ..."

จากการสอบตามความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชา กฏตารางที่ ๕๕ และ ๕๖ อาจารย์
ประจำวิชาส่วนมากมีความเห็นว่า อันมีความตั้งใจเรียนนอย และขยับนอยทำการบ้านที่อาจารย์ให้ทำนอย

จากคำถาม "ใคร เขย" กุญแจที่ ๕๔ เพื่อนในห้องมีความเห็นว่า "ชอบอ่านหนังสือ
นวนิยายในห้องเรียนมากที่สุด ไม่ทำการบ้านและชอบลอกการบ้านของเพื่อนมากที่สุด ไม่ตั้งใจเรียน
มากที่สุดขณะที่ถูกสอน" ซึ่งพฤติกรรมของอ๋อนดังกล่าวเป็นพฤติกรรมที่เค็มมาก และจากการทดสอบ
Semantic Differential Test ญาติที่ ๒๑ เพื่อนในห้องมีความเห็นค่อนข้างจะโม้เอียง
ว่าอ๋อนเป็นคนขี้เกียจ

จากบันทึกพฤติกรรมจะเห็นว่าอ๋อนไม่เคยตั้งใจเรียน มักจะคุยกับตัวเองอันขึ้นมาทำ อ่าน
หนังสือนวนิยาย หรือไม่ก็มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นเกือบทุกชั่วโมงที่ทำการ สังเกตและบันทึก
พฤติกรรม

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าการที่อ๋อนมีความล้มเหลวทางการเรียนไม่ก็ อาจเป็นเพราะว่าอ๋อน
ขาดความตั้งใจและความสนใจในการเรียน

การศึกษาทัศนคติและความสนใจในวิชาต่าง ๆ ที่เรียน

วิชาภาษาไทย อ๋อนชอบเพราะอาจารย์สอนดี ไม่ชอบเพราะเมื่อการเรียนวิชาไวยากรณ์
ไทยและเรียงความ

วิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่อ๋อนชอบและสนใจที่สุด อ๋อนชอบและสนใจวิชาภาษาอังกฤษ
เพราะอาจารย์สอนดี ที่อาจารย์สอนดีและมีความสนใจมาก่อน ไม่ชอบและไม่สนใจเพราะไวยากรณ์
ยาก ไม่ชอบท่องศัพท์

วิชาสังคมศึกษา อ๋อนชอบและสนใจ เพราะชอบวิชาประวัติศาสตร์และอาจารย์สอนดี ไม่ชอบ
และไม่สนใจเพราะไม่ชอบภูมิศาสตร์

วิชาคณิตศาสตร์ อ๋อนไม่ชอบและไม่สนใจเพราะยาก การบ้านมาก ทำไม่ทัน และไม่ชอบ
โกหก

วิชาวิทยาศาสตร์ อ๋อนไม่ค่อยชอบและไม่ค่อยสนใจ เพราะว่ายาก ไม่ชอบการคำนวณ
และเรียนไม่ได้

วิชาพลานามัย อ๋อนมีทัศนคติต่อวิชาพลานามัย แต่ปีการศึกษา ๒๕๐๔ อ๋อนไม่ชอบเพราะ
ไม่ชอบวิธีการสอนของอาจารย์ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ - ๒๕๐๖ อ๋อนชอบวิชาพลานามัยเพราะชอบ
เล่นกีฬา ทำให้ร่างกายแข็งแรง และอาจารย์สอนดี

วิชาศึกษา อ่อนมีความรู้เป็นกลาง ๆ มีทั้งชอบและไม่ชอบ

โดยทั่วไปแล้วอ่อนไม่ค่อยชอบและไม่ค่อยสนใจในวิชาที่เรียน อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้
 ความสัมฤทธิ์ผลในการ เรียนลดลงอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่ดี ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การที่อ่อนมีความสัมฤทธิ์ผล
 ทาง การ เรียนไม่ดีดัง ๆ ที่อ่อนมีระดับสติปัญญาสูงพอสมควร เป็นเพราะประสิทธิภาพที่ผ่านมาก่อนไม่มีความ
 ความสำเร็จทางการ เรียน อ่อนมีความตั้งใจและสนใจในการ เรียนน้อย และมีทัศนคติและความสนใจ
 ในวิชาที่เรียนไม่ดี จะเห็นว่าการทางพัฒนาการแห่งตนจึงเป็นอุปสรรคต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียน
 อย่างมาก ถ้าตัวการทางพัฒนาการแห่งตนไม่เป็นอุปสรรคต่อการ เรียนของอ่อนแล้ว ความสัมฤทธิ์ผล
 ทาง การ เรียนของอ่อนอาจจะดีกว่านี้มาก